

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΣΤ'

Τετάρτη 21 Νοεμβρίου 2012

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 4827
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 28ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού, το ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο Ζωγράφου Κανάση και Καντεμύρη, το 138ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, το 1ο Γενικό Λύκειο Γλυφάδας, το Γυμνάσιο Μεσσήδου Αίγινας, το Γυμνάσιο Μαντουδίου Ευβοίας και το Β' ΕΠΑΛ Καρδίτσας, σελ. 4796, 4797, 4807, 4809, 4815, 4822
3. Αναφορά στα "Εισόδια της Θεοτόκου" ημέρα, εορτασμού των Ενόπλων Δυνάμεων, σελ. 4787
4. Αναφορά στις "Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου" που εξέδωσε η Κυβέρνηση, σελ. 4801, 4803, 4805, 4809, 4822, 4823

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Νοεμβρίου 2012, σελ. 4787

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας "Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας - Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010", σελ. 4788-4825

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 4815-4827
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 4787-4801
ΝΑΚΟΣ Α. , σελ. 4801-4815

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στα "Εισόδια της Θεοτόκου":
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 4787

Β. Επί της αναφοράς στις "Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου":

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 4808
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 4809
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 4805
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 4803
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 4801, 4823
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 4822

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας:

ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Ε. , σελ. 4792, 4821
ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 4808
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 4809
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 4815
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 4802
ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 4799
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 4823
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 4805
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. , σελ. 4799
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 4793
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 4803
ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 4818, 4819
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 4796
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 4813, 4814, 4815
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β. , σελ. 4810, 4813, 4823
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 4797, 4798, 4821
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 4801, 4823, 4824
ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 4796, 4822
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 4819, 4820
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 4788, 4806, 4812, 4813, 4824
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 4807
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 4806, 4809
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. , σελ. 4804
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 4806, 4823
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 4800
ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 4811
ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ. , σελ. 4790, 4821
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 4816
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 4794, 4822

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΣΤ'

Τετάρτη 21 Νοεμβρίου 2012

Αθήνα, σήμερα στις 21 Νοεμβρίου 2012, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στην ημέρα.

Εισόδια της Θεοτόκου σήμερα, γιορτάζει η Παναγία μας και βέβαια οι Ένοπλες Δυνάμεις, οι οποίες είναι ο φύλακας άγγελος της πατρίδας μας, τα παιδιά του ελληνικού λαού και σε καιρό ειρήνης αλλά και σε καιρό άσχημων καταστάσεων. Οι ένοπλοι φύλακες αυτής της χώρας έχουν προστάτη, όπως και όλος ο ελληνικός λαός, την Παναγία κι αυτό είναι η ελπίδα και η δύναμή μας. Ευχόμαστε, λοιπόν, να είναι γεροί και φωτισμένοι, όπως όλοι μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Νοεμβρίου 2012.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 608/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη διασφάλιση των καταθέσεων των Ελλήνων πολιτών από τις ελληνικές τράπεζες.

2. Η με αριθμό 617/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη προς την Υπουργό Τουρισμού, σχετικά την τουριστική επικοινωνιακή στρατηγική.

3. Η με αριθμό 607/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκερόγλου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τη μείωση των τιμών των βασικών καταναλωτικών αγαθών και των εφοδίων παραγωγής.

4. Η με αριθμό 611/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα Μαριά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις που τέθηκαν από το Eurogroup της 12ης Νοεμβρίου για την εκταμίευση της δόσης των 31,5 δις ευρώ.

5. Η με αριθμό 615/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθήνας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας και Οικο-

νομικών, σχετικά με τα εξοπλιστικά προγράμματα υποβρυχίων «Αρχιμήδης» και «Ποσειδών».

6. Η με αριθμό 613/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσούκαλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την παρέμβαση των επιτροπών του δημοσίου στα προνόμια των golden boys των τραπεζών.

7. Η με αριθμό 619/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθήνας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στην εταιρεία «ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ ΑΙΓΑΙΟΥ» («AEGEAN AIRLINES»).

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 609/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηλείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέα Μαρίνου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την κατασκευή του έργου «Ολυμπία Οδός».

2. Η με αριθμό 618/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Φθιώτιδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Βασιλείου Κυριακάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την παράταση των μεταλλευτικών παραχωρήσεων με μίσθωση στη γενική μεταλλευτική και μεταλλουργική ανώνυμη εταιρεία «ΛΑΡΚΟ».

3. Η με αριθμό 612/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ευβοίας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Συμεών Κεδικόγλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τα αποτελέσματα ελέγχου των εξωχώριων (offshore) εταιρειών στην Κύμη.

4. Η με αριθμό 610/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Νομού Αττικής των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Παύλου Χαϊκάλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την οικονομική κατάσταση της Δ' Διεύθυνσης του ενοποιημένου ταμείου ΕΤΑΠ-ΜΜΕ (πρώην ΤΣΕΥΠ).

5. Η με αριθμό 616/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Παππά προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με το ρόλο των αλλοδαπών σε ενδεχόμενη κοινωνική αναταραχή στην Ελλάδα.

6. Η με αριθμό 614/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη - Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τις ενέργειες για τον επανασχεδιασμό προγραμμάτων του Εθνι-

κού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης (ΕΤΕΑΝ) και την υλοποίηση της συμφωνίας με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας.

7. Η με αριθμό 620/19-11-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Νομού Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκιόκα προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τα προβλήματα καθαριότητας και τις εργασιακές συνθήκες των καθαριστριών στα σχολεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 28ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 15-11-2012 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση.

Στο νομοσχέδιο αυτό ορίζεται από το ΠΑΣΟΚ ως ειδικός αγορητής ο κ. Συμεών Κεδίκογλου, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ως ειδική αγορήτρια η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη, από το Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή ως ειδικός αγορητής ο κ. Δημήτριος Κουκούτσης, από τη Δημοκρατική Αριστερά ως ειδική αγορήτρια η κ. Αικατερίνη Μάρκου και από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος η κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο, για να κάνει νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν πάρουν το λόγο οι εισηγητές, θα ήθελα να ανακοινώσω μία νομοτεχνική βελτίωση στο σχέδιο νόμου «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010». Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου, η λέξη «γενετήσια» αντικαθίσταται από τη λέξη «σεξουαλική», ώστε να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση ως προς τη διατύπωση όλων των όρων που συμπεριλαμβάνονται σ' αυτό το νομοσχέδιο. Αυτή είναι η νομοτεχνική βελτίωση που ανακοινώνουμε τώρα. Τα υπόλοιπα, σχετικά με όλα τα εύλογα που αναπτύχθηκαν στο νομοσχέδιο, θα τα πω στη σύντομη παρέμβασή μου κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

<<

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας- Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7^{ης} Ιουλίου 2010»

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου, η λέξη «γενετήσια» αντικαθίσταται από τη λέξη «σεξουαλική».

Ο Υπουργός Εργασίας
Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Ιωάννης Βρούτσης

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ να διανεμηθεί στο Σώμα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτριος Χριστογιάννης για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών στην απασχόληση -και ιδιαίτερα στην αυτοαπασχόληση και τις εργασιακές σχέσεις- είναι ένα φλέγον ζήτημα. Πρέπει να ενισχύσουμε την προστασία των αυτοαπασχολούμενων εργαζόμενων, των συζύγων και των συντρόφων αυτών και να μην υπάρχουν διακρίσεις λόγω φύλου, οικογενειακής κατάστασης ή άλλης διάκρισης κατά την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας.

Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλούμαστε να κυρώσουμε την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελών επαγγελματικών δραστηριοτήτων, εναρμονίζοντας την εθνική νομοθεσία με την οδηγία 2010/41 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010. Συγκεκριμένα, ο στόχος της πρότασης, όπως αναγράφεται ξεκάθαρα στην εισηγητική έκθεση, είναι να αλλάξει το νομικό πλαίσιο σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης γυναικών για τους αυτοαπασχολούμενους και τους-τις συζύγους τους. Ειδικότερα, ο σκοπός της οδηγίας είναι η προστασία των εργαζομένων που ασκούν αυτοτελή επαγγελματική δραστηριότητα ή συμβάλλουν σε μία τέτοια δραστηριότητα, ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζεται η προστασία των εργαζομένων από τις διακρίσεις κατά τη διάρκεια της απασχόλησης και η αποζημίωση ή αποκατάσταση σε περίπτωση ζημίας ή απώλειας ως αποτέλεσμα διάκρισης λόγω φύλου.

Στην ενίσχυση αυτής της αρχής θα συμβάλει και η κατάργηση της οδηγίας 86/613/ΕΟΚ, η οποία κρίθηκε ότι δεν ήταν αποτελεσματική και επαρκής. Συγκεκριμένα, στην αιτιολογική έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αναφέρεται ότι τα πρακτικά αποτελέσματα της εφαρμογής της οδηγίας δεν ήταν άκρως ικανοποιητικά σε σύγκριση με τον κύριο στόχο της οδηγίας, ο οποίος ήταν η γενική βελτίωση της κατάστασης των συμβοηθουσών και συμβοηθουσών συζύγων. Κρίθηκε ότι υπάρχει ανάγκη για αναθεώρηση της οδηγίας 86/61/ΕΟΚ, προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα που σχετίζονται με τη μητρότητα και την πατρότητα μη μισθωτών εργαζομένων και των συζύγων που τους βοηθούν και ιδιαίτερα η προστασία της μητρότητας των αυτοαπασχολούμενων γυναικών, ώστε να αυξηθεί η συμμετοχή των γυναικών σε αυτοτελείς επαγγελματικές δραστηριότητες.

Συγκεκριμένα, η κατάργηση της οδηγίας 86/61/ΕΟΚ σχετίζεται με τη βελτίωση στα εξής σημεία: περίοδος άδειας μητρότητας για αυτοαπασχολούμενες γυναίκες, αναγνώριση της συνεισφοράς των συζύγων βοηθών στην οικογενειακή επιχείρηση με τη χορήγηση κοινωνικής προστασίας ισότητας μ' αυτήν των αυτοαπασχολούμενων συζύγων τους και παροχή αρμοδιοτήτων σε εθνικούς φορείς για την ισότητα σε περιπτώσεις διακριτικής μεταχείρισης. Έτσι η ενσωμάτωση της οδηγίας 2010/41 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010 θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική για την ίση μεταχείριση στο κομμάτι της επαγγελματικής δραστηριότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Αναλυτικά, στα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας καθορίζεται το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής, δηλαδή το αντικείμενο, που είναι η εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών που ασκούν αυτοτελή απασχόληση ή συμβάλλουν στην άσκηση τέτοιου είδους απασχόλησης. Όπως ήδη έχουμε αναφέρει, η οδηγία καλύπτει τους αυτοαπασχολούμενους συζύγους και τους συμβοηθούμενους συζύγους.

Στο άρθρο 3 συγκεντρώνονται όλοι οι ορισμοί των όρων που αναφέρονται στην οδηγία. Αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι είναι όλα τα πρόσωπα που ασκούν μια επικερδή δραστηριότητα για λογαριασμό τους, όπως καθορίζεται από το Εθνικό Δίκαιο συμπεριλαμβανομένων των αγροτών και των μελών των ελευθέρων επαγγελμάτων.

Συμβοηθόμενες, συμβοηθούμενες σύζυγοι ή ανάλογα με το Εθνικό Δίκαιο οι σύντροφοι συμβίωσης των αυτοαπασχολούμε-

νων εργαζομένων, οι οποίοι δεν είναι μισθωτοί ή συντάκτοι στην επιχείρηση της οποίας συμμετέχουν, όπως ορίζει το Εθνικό Δίκαιο στις δραστηριότητες εκτελώντας τα ίδια ή δευτερεύοντα καθήκοντα.

Άμεση διάκριση: Όταν ένα πρόσωπο υφίσταται για λόγους φύλου λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση από ένα άλλο άτομο αν βρισκόταν στην ίδια θέση.

Έμμεση διάκριση: Όταν μία εκ πρώτης άποψης ουδέτερη διάταξη, κριτήριο ή πρακτική θέτει σε μειονεκτική θέση τους εκπροσώπους του ενός φύλου σε σύγκριση με τους άλλους του άλλου φύλου, εκτός αν αυτή η διάταξη, κριτήριο ή η πρακτική δικαιολογείται από νόμιμο στόχο και τα μέσα για την επίτευξη του στόχου είναι πρόσφορα και αναγκαία.

Παρενόχληση: Όταν εκδηλώνεται μια ανεπιθύμητη συμπεριφορά συνδεδεμένη με το φύλο ενός προσώπου, με σκοπό ή αποτέλεσμα την παραβίαση της αξιοπρέπειας αυτού του προσώπου και τη δημιουργία εκφοβιστικού, εχθρικού, εξευτελιστικού ή επιθετικού περιβάλλοντος.

Σεξουαλική παρενόχληση: Κάθε μορφή ανεπιθύμητης προφορικής ή μη ή φυσικής συμπεριφοράς με πράξη σεξουαλικού χαρακτήρα, με σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας ενός προσώπου και τη δημιουργία εκφοβιστικού ή επιθετικού περιβάλλοντος.

Στο άρθρο 4 της οδηγίας ορίζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης. Δεν πρέπει, δηλαδή, να υφίστανται καμμία διάκριση, είτε άμεσα είτε έμμεσα, σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση, ιδίως όσον αφορά τη δημιουργία, την εγκατάσταση ή την επέκταση μιας επιχείρησης ή την έναρξη ή επέκταση κάθε άλλης μορφής αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας. Η παρενόχληση και η σεξουαλική παρενόχληση θεωρούνται μεταχείριση που ενέχει διάκριση λόγω φύλου και συνεπώς απαγορεύεται.

Στο άρθρο 4 αναφέρεται ότι, προκειμένου να διασφαλίζεται στην πράξη η πλήρης ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, η αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν εμποδίζει τα κράτη-μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν ειδικά μέτρα για την πρόληψη ή την αντιστάθμιση μειονεκτημάτων που συνδέονται με το φύλο.

Στο άρθρο 6 της οδηγίας αναφέρεται ότι, με την επιφύλαξη των ειδικών όρων για την πρόσβαση σε ορισμένες δραστηριότητες που ισχύουν εξίσου και για τα δύο φύλα, τα κράτη-μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι όροι για τη δημιουργία μιας εταιρείας μεταξύ συζύγου ή συντρόφων συμβίωσης να μην είναι πιο περιοριστικοί από τους όρους για τη δημιουργία μιας εταιρείας με άλλα πρόσωπα. Η αλλαγή αυτού του άρθρου της οδηγίας 2010 σε σχέση με την οδηγία 86/613/ΕΟΚ έγκειται στη φράση «οι σύντροφοι συμβίωσης», για να διευκρινιστεί ότι καλύπτονται και οι σύντροφοι των εργαζομένων, ανεξάρτητα από την οικογενειακή κατάσταση.

Το άρθρο 7 και 8 της οδηγίας αναφέρει ότι τα κράτη-μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι οι συμβοηθούμενες σύζυγοι μπορούν να επωφεληθούν από το ίδιο τουλάχιστον επίπεδο προστασίας, όπως οι αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι, υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους αυτοαπασχολούμενους εργαζομένους.

Το άρθρο 7 τροποποιεί σημαντικά το άρθρο 8 της οδηγίας 86/613/ΕΟΚ. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, όπως έχει σήμερα, τα κράτη-μέλη πρέπει να εξετάσουν αν και υπό ποιες συνθήκες οι αυτοαπασχολούμενες γυναίκες και σύζυγοι των αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων μπορούν -όταν διακόπτουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα, λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας- να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες παροχής προσωρινής αντικατάστασης και να δικαιούνται παροχές σε χρήμα στο πλαίσιο συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ή κάποιου άλλου δημοσίου συστήματος κοινωνικής προστασίας.

Στο άρθρο 7 ορίζεται ότι οι αυτοαπασχολούμενες γυναίκες και οι συμβοηθόμενες σύζυγοι δικαιούνται άδεια μητρότητας, αν το ζητήσουν. Η άδεια μητρότητας αυτού του είδους πρέπει να πληρώνεται με ποσοστό τουλάχιστον ισότιμο με την πληρωμή που καταβάλλεται σε περίπτωση ασθενείας, με βάση κάθε ανώτατο όριο που καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία. Εάν ο εν λόγω ενδιαφερόμενος δεν επωφελείται από το επίδομα ασθενείας, η πληρωμή πρέπει να είναι ισοδύναμη με το αντίστοιχο επίδομα

που καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο.

Προκειμένου να λαμβάνονται υπ' όψιν οι ιδιαιτερότητες των αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων, το άρθρο 7, παράγραφος 4 παρέχει στις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες -στο μέτρο του δυνατού- την επιλογή υπηρεσιών προσωρινής αντικατάστασης ως εναλλακτική λύση στο χρηματικό επίδομα. Αυτό θα επέτρεπε στους αυτοαπασχολούμενους να παίρνουν την άδεια μητρότητας και να συνεχίσουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα μέσω της προσωρινής αντικατάστασης.

Μέχρι σήμερα το επίδομα χορηγείται μόνο μέσω του ΟΑΕΔ. Μετά από αυτά που είπαμε, ο κύριος Υπουργός είπε ότι συμπεριλαμβάνονται όλα τα ταμεία.

Με την ενσωμάτωση της οδηγίας, αποκτούν δικαίωμα λήψης επιδόματος μητρότητας οι αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες καθώς και οι γυναίκες που είναι σύζυγοι αυτοαπασχολούμενων.

Δεδομένου ότι πρόκειται για μια ασφαλιστική κάλυψη που παρέχεται για πρώτη φορά στους αυτοαπασχολούμενους, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί οικονομική, αναλογιστική μελέτη, προκειμένου να προσδιοριστούν επακριβώς οι δικαιούχοι της παροχής, το ύψος του ασφαλιστρού, το ύψος του επιδόματος, οι προϋποθέσεις χορήγησής του, προκειμένου να μην υπάρξει πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση των ασφαλιστικών οργανισμών, καθώς οι ασφαλιστικοί οργανισμοί ήδη αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα από τη μείωση του αριθμού των ασφαλισμένων τους, λόγω διακοπής επαγγελματικής δραστηριότητας, λόγω ανεργίας και από την αύξηση των οφειλών προς τους φορείς αυτούς.

Τα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας παρέχουν στα άτομα που θεωρούν ότι έπασαν θύματα διακρίσεων τη δυνατότητα διεκδίκησης των αξιών τους μέσω διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας, έτσι ώστε να υπερασπιστούν το δικαίωμα ίσης μεταχείρισής τους.

Το δικαίωμα νομικής προστασίας ενισχύεται περαιτέρω με τη δυνατότητα άσκησης των δικαιωμάτων αυτών από οργανώσεις που εκπροσωπούν το θύμα.

Αναφέρεται στην αποζημίωση ή αντιστάθμιση όσον αφορά την απώλεια ή ζημία που υπέστη ένα άτομο λόγω της διάκρισης. Η αποζημίωση ή αποκατάσταση αυτού δεν μπορεί να περιοριστεί με τον καθορισμό εκ των προτέρων ανώτατου ορίου.

Κατά το άρθρο 11 τα κράτη-μέλη ορίζουν και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, για έναν ή περισσότερους φορείς, για την προώθηση, την ανάλυση, την παρακολούθηση και την υποστήριξη της ίσης μεταχείρισης όλων των προσώπων, χωρίς διακρίσεις λόγω φύλου.

Οι εν λόγω φορείς μπορούν να αποτελούν τμήματα οργανισμών, επιφορτισμένων, σε εθνικό επίπεδο, με την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου ή με τη διασφάλιση των ατομικών δικαιωμάτων ή με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Τα κράτη-μέλη μεριμνούν ώστε στα καθήκοντα των φορέων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να περιλαμβάνονται τα εξής:

Η παροχή ανεξάρτητης βοήθειας στα θύματα διακρίσεων για την προώθηση των καταγγελιών τους περί διακρίσεων, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των θυμάτων, των ενώσεων, οργανώσεων και άλλων νομικών οντοτήτων, που αναφέρονται στο άρθρο 8, παράγραφος 2.

Η διενέργεια ανεξάρτητων ερευνών σχετικά με τις διακρίσεις. Η δημοσίευση ανεξάρτητων εκθέσεων και η διατύπωση συστάσεων για κάθε θέμα που αφορά τέτοιου είδους διακρίσεις.

Ο φορέας, λοιπόν, σύμφωνα με την οδηγία που παρακολουθεί την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, κατά την εφαρμογή του παρόντος νόμου, είναι ο Συνήγορος του Πολίτη. Είναι επιφορτισμένος, λοιπόν, με την προώθηση, την ανάλυση, την παρακολούθηση και την υποστήριξη της αρχής. Η δημόσια αρχή που δέχεται καταγγελίες ή πληροφορίες, οι οποίες εμπíπνουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, υποχρεούται να τις διαβιβάσει στο Συνήγορο του Πολίτη.

Αυτά είναι αναλυτικά τα άρθρα της οδηγίας 2010/41.

Κι εφόσον αναφέρθηκαν αναλυτικά τα άρθρα που επιθυμούμε να ενσωματώσουμε στην εθνική μας νομοθεσία και εκτιμήσαμε το πόσο σημαντικά είναι αυτά τα οποία θα προσφέρουν στους

αυτοαπασχολούμενους εργαζομένους και στις συζύγους τους, θα ήταν βασικό να αναφερθεί και η άποψη του Συνηγόρου του Πολίτη, του φορέα που ασχολείται με τα θέματα αυτά που προαναφέρθηκαν.

Προτείνει, λοιπόν, όσον αφορά το κομμάτι «προάσπιση των δικαιωμάτων», ότι κάθε πρόσωπο που θεωρείται πως ζημιώθηκε από τη μη τήρηση των διατάξεων του παρόντος νόμου -ακόμα κι αν έχει λήξει η σχέση στο πλαίσιο της οποίας φέρεται ότι σημειώθηκε η διάκριση- έχει δικαίωμα δικαστικής προστασίας καθώς και δικαίωμα προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών διαμεσολάβησης.

Νομικά πρόσωπα και ενώσεις προσώπων που δικαιολογούν σχετικό έννομο συμφέρον μπορούν, κατόπιν συναίνεσης του θιγόμενου και παράβασης του παρόντος νόμου, να ασκούν, στο όνομα του, προσφυγή ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών ή δικαστικών αρχών. Μπορούν, επίσης, να παρεμβαίνουν προς υπεράσπιση ενώπιον των διοικητικών και δικαστικών αρχών.

Όσον αφορά το θέμα της αποζημίωσης: η παραβίαση της κατά τον παρόντα νόμο απαγόρευσης διακρίσεων λόγω φύλου γεννά -εκτός των άλλων- και αξίωση προς πλήρη αποζημίωση, η οποία θα καλύπτει τη θετική και την αποθετική ζημία καθώς και την ηθική βλάβη.

Στο σημείο αυτό χρειάζεται περαιτέρω προσδιορισμός, υποστηρίζει, με αναφορά στις επιβαλλόμενες κυρώσεις, αλλά και προσδιορισμός του φορέα που θα τις επιβάλλει.

Θεωρεί, ωστόσο, ότι προκειμένου η οδηγία να αποτελέσει κείμενο νόμου, θα πρέπει να υπάρξει συνεργασία όλων των αρμοδίων φορέων σε τεχνικό επίπεδο και να ανταλλαχθούν απόψεις επί νομικού επιπέδου. Στην παρούσα φάση το κείμενο αυτό έχει πολλές και σοβαρές ελλείψεις.

Τέλος, ολοκληρώνοντας, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αναφέρουμε ότι σύμφωνα με την έκθεση αξιολόγησης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η ενσωμάτωση της εν λόγω οδηγίας, ώστε να αποτελέσει Εθνικό Δίκαιο, θα διευκολύνει την ανάπτυξη και τη λειτουργία αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας, τη σύσταση εταιρειών μεταξύ άλλων προσώπων και την απαγόρευση της θέσπισης οποιωνδήποτε περιοριστικών ή άλλων όρων που συνιστούν άμεση ή έμμεση διάκριση.

Επισημαίνει η γενική γραμματεία ότι με αυτήν την ενσωμάτωση κατοχυρώνεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών και απαγορεύεται η διάκριση μεταξύ των δύο φύλων λόγω οικογενειακής κατάστασης στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα.

Παράλληλα απαγορεύεται η λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση λόγω μητρότητας ή εγκυμοσύνης, ιδίως σε ό,τι αφορά την επέκταση ή την έναρξη μιας εταιρείας ή μιας επιχείρησης ή κάποιας άλλης αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας.

Όσον αφορά το επίδομα μητρότητας, που έχει ήδη αναφερθεί στην οδηγία, το ύψος του επιδόματος, ο τρόπος και η διαδικασία χορήγησης θα καθοριστούν με κοινή απόφαση από τα Υπουργεία Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλειας και Πρόνοιας.

Σε κάθε περίπτωση, ο χρηματοοικονομικός αντίκτυπος του μέτρου μπορεί επίσης να μειωθεί με την παροχή στις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες της δυνατότητας να επιλέξουν εάν επιθυμούν να επωφελούνται ή όχι από την άδεια μητρότητας.

Σύμφωνα με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ενδέχεται, ωστόσο, να προβλεφθεί επί των προϋπολογιζόμενων φορέων κοινωνικής ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων ετήσια δαπάνη από την καταβολή επιδόματος μητρότητας στις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες. Το ύψος της δαπάνης αυτής εξαρτάται και από τον αριθμό των πραγματικά αυτοαπασχολούμενων γυναικών που πληρούν τις προϋποθέσεις.

Φορέας παρακολούθησης της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών ορίζεται ο Συνήγορος του Πολίτη, που θα συνεργάζεται με την κοινή Γραμματεία Ισότητας των Φύλων, το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, τους κοινωνικούς εταίρους, τις επιχειρήσεις και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ωστόσο, μπορεί να ζητήσει τη βοήθεια της εισαγγελικής αρχής.

Ύστερα από όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω, εισηγούμαστε για την ψήφιση του σχεδίου στην Ολομέλεια.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Αγαθοπούλου Ειρήνη εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ έχει το λόγο.

ΕΙΡΗΝΗ-ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλούμαστε σήμερα στην Ολομέλεια να ενσωματώσουμε στην εθνική νομοθεσία μας την οδηγία 41/2010 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας είναι μια αναγκαία ρύθμιση, η οποία μέχρι στιγμής δεν προβλεπόταν από την ελληνική νομοθεσία για τους αυτοαπασχολούμενους και τις αυτοαπασχολούμενες καθώς και τους αγρότες και τις αγρότισσες.

Βάσει αυτού, δηλώνουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο επί της αρχής υπερψηφίζει το εν λόγω σχέδιο νόμου. Και αυτό γιατί πράγματι είναι ένα μεγάλο βήμα αυτή η οδηγία στο χώρο του ελεύθερου επαγγέλματος, με το οποίο δίνεται κυρίως η δυνατότητα στις γυναίκες να επιδείξουν επαγγελματική πρόοδο και να αναδειχθούν στον τομέα απασχολήσεώς τους, χωρίς αυτό να αντιβαίνει στη δυνατότητά τους να αφοσιωθούν και στη μητρότητα, περίοδος μοναδική για κάθε γυναίκα.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι μια χρόνια διεκδίκηση των αυτοαπασχολούμενων, που ήρθε η ώρα να γίνει πράξη.

Επίσης, η κατοχύρωση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, που προβλέπεται από τη συγκεκριμένη οδηγία και απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου, που δίνει το δικαίωμα τόσο στις γυναίκες αλλά και στους άνδρες να προσφύγουν στη δικαιοσύνη για θέματα παρενόχλησης ή σεξουαλικής παρενόχλησης, είναι μια εξέλιξη που επικροτούμε, σχολιάζοντας θετικά και ένα ακόμη σημείο του άρθρου 7 παράγραφος 3, κατά το οποίο ο θύτης είναι υπεύθυνος να αποδείξει σε πάσα αρμόδια αρχή ότι δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, πράγμα που δεν πρέπει αυτήν τη στιγμή να κάνει το θύμα, αλλά ο θύτης. Αυτό είναι μια πολύ μεγάλη πρόοδος στη σημερινή περίοδο.

Επιπλέον θα θέλαμε, όμως, να κάνουμε και κάποιες παρατηρήσεις πάνω στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, που τις κάναμε και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και που τις τονίζει και η Έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής.

Αναλυτικά, με το άρθρο 6 -το κυριότερο άρθρο κατά τη γνώμη μας αυτού του νόμου- θεσμοθετείται το επίδομα μητρότητας και η προσωρινή διακοπή του επαγγέλματος των αυτοαπασχολούμενων γυναικών για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δεκαεπτά εβdomάδων.

Από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ψηφιστεί η τροποποίηση της οδηγίας 92/85 της ΕΟΚ, που αφορά τη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεγώνων και γαλουχουσών εργαζομένων στις 20-10-2010, με την οποία οι δεκατέσσερις εβδομάδες επεκτείνονται σε είκοσι και επίσης εισάγεται -μικρότερης, βέβαια, διάρκειας- άδεια για τον πατέρα και πλήρης επίδομα εργασίας γι' αυτούς τους μήνες, κάτι που προωθεί τη δίκαιη κατανομή όλων των ευθυνών μεταξύ ανδρών και γυναικών και στην ανατροφή των παιδιών.

Ένα επιπλέον θέμα που κατ' εμάς χρειάζεται διευκρίνιση είναι η παράγραφος 2 του άρθρου 2, η οποία αναφέρει ότι το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας επεκτείνεται και στους/στις συζύγους των αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων, στους/στις συντρόφους συμβίωσης αυτών, οι οποίοι δεν είναι μισθωτοί ή συνέταιροι στην επιχείρηση, στην οποία όμως συνήθως συμμετέχουν και εκτελούν τα ίδια ή δευτερεύοντα καθήκοντα. Αυτό, όμως, προϋποθέτει κάποια θεσμική αναγνώριση αυτής της εργασίας, όπως πολύ σωστά αναφέρεται και στην ευρωπαϊκή οδηγία στις παραγράφους 8, 9 και 17.

Η αναγνώριση, όμως, της εργασίας των συμβουθούντων μελών δεν μπορεί και δεν πρέπει να αποτελέσει πρόσχημα για διπλασιασμό της ασφαλιστικής επιβάρυνσης των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων και πόσο μάλλον στις δύσκολες οικο-

νομικές συνθήκες που μαστίζουν αυτήν τη στιγμή τόσο τα αυτοτελή επαγγέλματα αλλά και όλη την ελληνική κοινωνία. Τέτοιες προτάσεις, για να ξεπεραστεί ο συγκεκριμένος σκόπελος, υπάρχουν και καλό θα ήταν, όταν θα έρθει η ώρα, να συζητηθούν με τους αρμόδιους φορείς, αλλά και στην επιτροπή της Βουλής.

Ίσως, λοιπόν, οι παραπάνω παράγραφοι, μαζί και με την παράγραφο 13 της ευρωπαϊκής οδηγίας, μπορούν να αποτελέσουν μια αρχική αφετηρία διαλόγου για την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου συστήματος κοινωνικής προστασίας ελεύθερων επαγγελματιών, κάτι που μέχρι στιγμής δεν υπάρχει, κάτι στο οποίο εντάσσεται και η πρόνοια για επίδομα ανεργίας των αυτοαπασχολούμενων που -παρ' ότι από τον Απρίλιο του 2011 πληρώνουν κανονικά την εισφορά τους- μέχρι στιγμής δεν το δικαιούνται, κάτι που αποτελούσε και μια προεκλογική δέσμευση του κ. Σαμαρά και της Νέας Δημοκρατίας, που μέχρι στιγμής έχει μείνει στα χαρτιά.

Επίσης, στην προτεινόμενη οδηγία, όπως θα έχετε όλες και όλοι παρατηρήσει, δεν υπάρχει καμιάς μορφής διάκριση των αυτοαπασχολούμενων γυναικών αναφορικά με τη φυλή τους. Εμείς εισηγούμαστε ότι στο ν. 3386/2005 το άρθρο 24 -με το οποίο ορίζονται οι προϋποθέσεις για την άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος από υπηκόους τρίτων χωρών- πρέπει να αναθεωρηθεί, στο μέτρο που ορίζει προϋποθέσεις ιδιαίτερα άδικες και αναιρεί όλα όσα προτείνει η οδηγία που συζητάμε σήμερα εδώ. Την στιγμή που γνωμοδοτούμε θετικά υπέρ μιας οδηγίας που σκοπό έχει να απαλείψει διακρίσεις, είναι υποκριτικό να μην επιθυμούμε την αναθεώρηση ελληνικών νόμων που εμπεδώνουν τις διακρίσεις αυτές.

Τέλος, θα θέλαμε να τονίσουμε τη σημασία του ρόλου του Συνηγόρου του Πολίτη κατά την εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου -καθώς και πολλών άλλων νόμων που έχουν να κάνουν με θέμα ισότητας- και να ζητήσουμε την ενδυνάμωσή του και την επιπλέον στελέχωσή του, για να μπορεί να ασκεί με την ανάλογη συνέπεια το έργο του.

Ερχόμενοι τώρα στην ελληνική πραγματικότητα και τονίζοντας για άλλη μια φορά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο είναι απόλυτα σύμφωνος να ενσωματώνονται στο ελληνικό δίκαιο ευρωπαϊκές οδηγίες τέτοιου περιεχομένου, θέλουμε να θέσουμε κάποια γενικότερα ζητήματα και είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε. Μιλάμε για ελεύθερους επαγγελματίες και την προώθηση της ισότητας των φύλων και σ' αυτόν τον κλάδο, λίγες μόλις μέρες μετά την ψήφιση του μικρότερου προϋπολογισμού των τελευταίων ετών και των σκληρότερων μέτρων που έχουν ψηφιστεί ποτέ σε σχέση με τα εργασιακά δικαιώματα, τη φορολογία και την κοινωνική ασφάλιση των Ελλήνων πολιτών. Αναγνωρίζουμε, λοιπόν, στα χαρτιά ως Κοινοβούλιο προοδευτικές μεταρρυθμίσεις και επιπλέον επιδόματα σε ευπαθείς ομάδες, την ίδια στιγμή που στην πράξη τσαλαπατάμε στην κυριολεξία κάθε ίχνος κοινωνικού κράτους που έχει απομείνει σ' αυτόν τον τόπο.

Με τα νέα μέτρα αυτής της Κυβέρνησης εμείς κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου ότι σε λίγο καιρό απλά δεν θα υπάρχουν αυτοαπασχολούμενοι και αυτοαπασχολούμενες για να πάρουν το επίδομα μητρότητας και να χαίρουν και όλων των παραπάνω θετικών ρυθμίσεων της παραπάνω οδηγίας. Γιατί, πολύ απλά, με τη φορολογία να σκαρφαλώνει στο 30% για όλες τις μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις από το πρώτο ευρώ, τη χρηματοπιστωτική στενότητα και την κατακόρυφη μείωση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών οδηγείτε όλες αυτές τις επιχειρήσεις σε κλείσιμο και τους αυτοαπασχολούμενους και εργαζόμενους σ' αυτές σ' ένα αβέβαιο μέλλον.

Εισηγούμαστε, λοιπόν, να μη γίνουν αυτές οι ευρωπαϊκές οδηγίες το άλλοθι μιας Κυβέρνησης που έχει καταπατήσει μέσα σε πέντε μόλις μήνες βασικά συνταγματικά ανθρώπινα δικαιώματα και έχει ψηφίσει τα χειρότερα μέτρα εξαθλίωσης για τους πολίτες της. Ας βάλουμε επιτέλους ως χώρα προτεραιότητες που έχουν στην πρώτη γραμμή τον άνθρωπο και την κοινωνία ολόκληρη.

Κλείνοντας, να πω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο στο άρθρο 6 του παρόντος νομοσχεδίου ψηφίζει «ΠΑΡΩΝ».

Ζητάμε, κύριε Υπουργέ, την κοινή υπουργική απόφαση να βγει όσο το δυνατόν συντομότερα και, αν αυτό γίνεται, μέσα σε δύο

μήνες. Επίσης αυτή η κοινή υπουργική απόφαση να κάνει υποχρεωτικό το συγκεκριμένο επίδομα μητρότητας, να μπουν σε αυτήν τα ελάχιστα όρια του άρθρου 8 της οδηγίας για το επίδομα αυτό, τα οποία είναι το επίδομα που θα εισέπραττε το εν λόγω άτομο σε περίπτωση διακοπής των δραστηριοτήτων του για λόγους που οφείλονται στην κατάσταση της υγείας του ή τη μέση απώλεια εισοδήματος ή κέρδους, σε σχέση με συγκρίσιμη προηγούμενη περίοδο -υπαγόμενη σε οιοδήποτε ανώτερο όριο καθορίζεται από το Εθνικό Δίκαιο- ή κάθε άλλο οικογενειακό επίδομα που θεσπίζεται από το Εθνικό Δίκαιο υπαγόμενο σε οιοδήποτε ανώτερο όριο καθορίζεται από το Εθνικό Δίκαιο.

Τέλος εισηγούμαστε οι δεκατέσσερις εβδομάδες, οι οποίες αναφέρονται στο σχέδιο νόμου, να γίνουν τουλάχιστον δεκαεπτά, αν όχι είκοσι, όπως σε άλλα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης σήμερα στη χώρα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί, συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο νόμου που αφορά στην εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας, δηλαδή μιλάμε για την εναρμόνιση της νομοθεσίας με την οδηγία 2010/41 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ήδη έχουμε αναφερθεί λεπτομερώς στην παρούσα οδηγία στη διαδικασία της επιτροπής, όπου θεωρώ ότι έγινε και η σημαντικότερη δουλειά. Αναφέρθηκαν όλες οι λεπτομέρειες και οι παρατηρήσεις από όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου. Άρα εδώ σήμερα θα έλεγα ότι θα αναφερθούμε και εμείς για άλλη μια φορά στις γενικές αρχές, για να περάσουμε σε κάποιες λεπτομέρειες αργότερα, χωρίς να αναφερθώ σε κάθε άρθρο ξεχωριστά από αυτά που ήδη οι προηγούμενοι εισηγητές έχουν αναφέρει.

Ο σκοπός πράγματι και το πνεύμα του συγκεκριμένου σχεδίου αφορά την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη. Προωθεί έτσι την ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών κατά την ανάπτυξη και λειτουργία αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας, απαγορεύοντας την οποιαδήποτε διάκριση ή λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση ανδρών και γυναικών αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων.

Είναι φανερό ότι καθετί το οποίο απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση κινείται σε μια προοδευτική κατεύθυνση, κινείται σε μια κατεύθυνση που όλοι μας επιθυμούμε. Και βέβαια αυτό αφορά και τα μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου αλλά και διαφορετικής οικογενειακής κατάστασης, δηλαδή διαφορετικών οικογενειακών υποχρεώσεων.

Η αναγκαιότητα είναι φανερή, γιατί έγκειται στη μεταφορά της ευρωπαϊκής οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη και εκτός συγκεκριμένης προθεσμίας προστίθεται από την οδηγία.

Και θα έλεγα ότι, επειδή για πολλά κατηγορούμε τους Ευρωπαίους το τελευταίο διάστημα, να που υπάρχουν και μερικές ευρωπαϊκές ρυθμίσεις τις οποίες εμείς ήδη δεν τις έχουμε εφαρμόσει, τις οποίες εντάσσουμε στο δίκαιό μας και φαίνεται ότι έχουμε να πάρουμε ακόμα και σήμερα πολλά πράγματα από τους «κακούς» Ευρωπαίους. Και χαίρομαι, γιατί στο συγκεκριμένο άρθρο ακόμα και ο ΣΥΡΙΖΑ θα υπερψηφίσει και θα υπάρχει μια ευρύτερη συναίνεση στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Τι επιφέρει η ρύθμιση; Κατοχυρώνεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης και απαγορεύεται κάθε διάκριση, όπως είπαμε -συμπεριλαμβανομένης της λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης των γυναικών λόγω εγκυμοσύνης και μητρότητας- ιδίως σε ό,τι αφορά τη σύσταση, την εγκατάσταση ή την επέκταση μιας επιχείρησης ή την έναρξη ή επέκταση άλλης μορφής αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας.

Επίσης οι αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες δύνανται να έχουν επίδομα μητρότητας, το οποίο επιτρέπει την προσωρινή διακοπή του επαγγέλματός τους λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας για ένα χρονικό διάστημα, τουλάχιστον, όπως ειπώ-

θηκε, δεκατεσσάρων εβδομάδων.

Είναι θετικό ότι, μετά και την έκθεση η οποία ακολούθησε, εντάσσονται και οι αγρότισσες, οι οποίες και αυτές πραγματικά είναι εργαζόμενες -και πολλές φορές σκληρά εργαζόμενες- γυναίκες. Και βέβαια -το είχε προτείνει και ο συνάδελφος κ. Κουτσούκος στην επιτροπή- γίνεται δεκτό. Καταλαβαίνω ότι λόγω του προϋπολογισμού αυτό το κονδύλι είναι συγκεκριμένο και άρα το βοήθημα για κάθε γυναίκα θα είναι μετά από αυτήν την απόφαση μικρότερο. Θεωρώ, όμως, ότι για λόγους δικαιοσύνης είναι θετικό το ότι μπαίνουν στην κατηγορία αυτή και οι αγρότισσες, για τους οποίους αγρότες δυστυχώς πολλές φορές δεν έχουμε κάνει όσο θα έπρεπε να έχουμε κάνει μέχρι τώρα.

Το ύψος του επιδόματος, ο τρόπος και η διαδικασία χορήγησης θα καθοριστούν με ΚΥΑ, στις οποίες θα αναφερθώ όταν φτάσω να μιλήσω αναλυτικά για το άρθρο 6.

Ο φορέας παρακολούθησης της εφαρμογής, όπως ειπώθηκε, είναι ο Συνήγορος του Πολίτη. Θεωρούμε ότι είναι θετικό. Άλλωστε συνεργάζεται με τη Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εσωτερικών, το Υπουργείο Εργασίας, κοινωνικών εταίρους, επιχειρήσεις και μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Από τα άρθρα θα έρθω και θα εστιάσω στο άρθρο 6, το οποίο θεωρώ ότι έχει όλο το ζουμί, όπως λέμε. Είναι αυτό το κύριο, βασικό άρθρο, που επιφέρει τις αλλαγές στη συγκεκριμένη οδηγία.

Είπαμε, λοιπόν, ότι εκεί στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες δύνανται να χορηγείται το επίδομα μητρότητας, το οποίο επιτρέπει την προσωρινή διακοπή για ένα χρονικό διάστημα, τουλάχιστον -επαναλαμβάνω- δεκατεσσάρων εβδομάδων. Είναι σημαντικό ότι στη δημόσια διαβούλευση υπήρχε ένα σχόλιο -και όχι μόνο ένα- όπου προτάθηκε το ύψος της αποζημίωσης να αντιστοιχεί τουλάχιστον με το μισθό δημοσίου υπαλλήλου με τα ίδια προσόντα και χρόνια υπηρεσίας και να καλύπτει τις ασφαλιστικές εισφορές.

Τώρα για την εξουσιοδότηση, που είπαμε στους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας να καθορίσουν με απόφασή τους εντός έξι μηνών και μετά από τη γνώμη του ΔΣ των φορέων των αυτοαπασχολούμενων γυναικών, το ύψος, τον τρόπο και τη διαδικασία χορήγησης του επιδόματος, θεωρώ ότι εκεί θα πρέπει να εστιάσουμε -και συμφωνώ με την προλαλήσασα- όλη μας την πίεση, σε μία εποχή που πραγματικά οικονομικά είμαστε δύσκολα και ξέρουμε ότι δεν υπάρχουν μεγάλα περιθώρια για παροχές.

Αυτό το συγκεκριμένο όσο γίνεται, κύριε Υπουργέ, να εφαρμοστεί το ταχύτερο δυνατόν, ώστε άλλη μία διάταξη που εμείς νομοθετούμε, ψηφίζουμε και όλοι συμφωνούμε πόσο σωστό και πόσο προοδευτικό μέτρο είναι -όταν έρθει η ώρα της εφαρμογής, επειδή ακριβώς η γενικότερη κατάσταση δεν το επιτρέπει να μη μείνει στα χαρτιά. Εκεί λοιπόν θα πρέπει να το δούμε πραγματικά και να πιέσουμε, ώστε να γίνει το συντομότερο μέσα στο εξάμηνο, όπως ειπώθηκε. Το ύψος άλλωστε της δαπάνης να μην ξεχνάμε ότι εξαρτάται απ' ενός από το περιεχόμενο της ΚΥΑ και απ' έτερου από τα πραγματικά γεγονότα, δηλαδή πόσος είναι αυτός ο αριθμός των γυναικών που θα πληρούν τις προϋποθέσεις. Θα πρέπει να το δούμε, όπως είπα, με πίεση. Από εκεί και πέρα δεν θα αναφερθώ στα υπόλοιπα άρθρα.

Θέλω όμως, επειδή σήμερα μιλάμε για την ισότητα και τα δικαιώματα των γυναικών, να κάνω μια αναδρομή, γιατί -όπως είπα και στην επιτροπή- με ξάφνιασε το γεγονός ότι σήμερα ακόμα νομοθετούμε καταστάσεις που έχουν να κάνουν με την ισότητα. Νόμιζα ότι όλα αυτά έχουν τελειώσει εν πάση περιπτώσει, αλλά μία παραπάνω έρευνα μου έδειξε ότι μόνο τα τελευταία χρόνια, την τελευταία δεκαετία, έχουν ουσιαστικά νομοθετηθεί ευεργετήματα προς την κατεύθυνση της ισότητας.

Από το Σύνταγμά μας το 1975, το οποίο φαίνεται ότι σε πολλές καταστάσεις είναι αρκετά προοδευτικό, έχει κατοχυρωθεί στη χώρα μας η αρχή της ισότητας των πολιτών και ειδικά η αρχή της ισότητας των φύλων και όχι μόνο. Η κατάργηση των διακρίσεων άρχισε να γίνεται επιτακτική από τα τέλη της δεκαετίας του '70 και ειδικά τη δεκαετία του '80, όταν και στην Ευρώπη συνειδητοποιήθηκε το αυξανόμενο δημογραφικό πρόβλημα κι έγινε επιτακτικό το αίτημα που υπήρχε χρόνια για ισότητα ευκαιριών στην απασχόληση και ιδιαίτερα για προστασία της εργαζόμενης

γυναίκας ως μητέρας και ως εν δυνάμει μητέρας.

Βέβαια ακόμα και στην Ευρώπη μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '90 επικρατούσε η αντίληψη ότι η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων -προσέξτε!- αφορούσε μόνο τις σχέσεις κράτους και ατόμου και όχι τον ιδιωτικό τομέα. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να μην μπορεί να αξιολογηθεί και να εκτιμηθεί το φαινόμενο της άνισης μεταχείρισης των γυναικών με τις σύγχρονες διαστάσεις, που όλοι μας γνωρίζουμε.

Χρειάστηκε μία Διεθνής Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών στη Βιέννη το 1993 -δεν μιλάμε δηλαδή για πάρα πολλά χρόνια πριν- για να αναγνωριστούν τα δικαιώματα των γυναικών ως ανθρωπίνων δικαιώματα. Μάλιστα στην Παγκόσμια Διάσκεψη του Πεκίνου το '95 καθορίστηκαν και οι πολλαπλές διαστάσεις του φαινομένου, γιατί δεν είναι μονοδιάστατο σαφώς το φαινόμενο: υπάρχει σωματική βία, ψυχολογική, πνευματική, οικονομική ή βία που ασκείται στο χώρο εργασίας.

Στη χώρα μας η αλλαγή του ρόλου της γυναίκας και η είσοδος της στην αγορά εργασίας με τρόπο ισότιμο με τον άντρα συντελέστηκε στη δεκαετία του '80. Στηρίχθηκε δε στις θεσμικές αλλαγές που η τότε κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου ψήφισε στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Μπορεί να μας το επιβεβαιώσει και ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Να θυμίσουμε ότι μέχρι την ψήφιση του νέου Αστικού Κώδικα το 1983 και την εισαγωγή του νέου οικογενειακού δικαίου, η γυναίκα σε αυτήν τη χώρα τελούσε υπό την εποπτεία του συζύγου και -από ό,τι έχω ακούσει- ακόμα και για ταξίδια στο εξωτερικό θα έπρεπε να έχει την άδεια του συζύγου της.

Αυτά τα λέω για να δούμε τις θεσμικές αλλαγές που έγιναν και στα χρόνια της Μεταπολίτευσης, σε μία εποχή που και το ΠΑΣΟΚ βιάλλεται για διάφορες καταστάσεις, όχι να ευλογήσουμε τα γένια μας, αλλά καλό είναι να υπενθυμίζουμε ότι υπήρξαμε πρωτοπόροι σε κάποιες πορείες, κύριε Πρόεδρε.

Η άνοδος, όπως είπαμε, στην εξουσία του ΠΑΣΟΚ και η αδιαμφισβήτητη τότε επιρροή -ας μην ξεχνάμε- και της Ένωσης Γυναικών που υπήρχε, μαζί με τη σταδιακή εισαγωγή στη χώρα του κοινοτικού δικαίου, έφεραν ένα νέο άνεμο στη θέση της γυναίκας στο πολιτικό και κοινωνικό μας σύστημα. Οι αλλαγές, λοιπόν, σε θεσμικό επίπεδο έφεραν μετατροπές στο εργασιακό καθεστώς, που -ειδικά στη χώρα μας- αφορούσε κυρίως στην άτυπη ή τη μαύρη εργασία στο χωράφι, την οικογενειακή επιχείρηση, στο εργοστάσιο. Και πάλι η βασική θεσμική αλλαγή της διετίας '83-'85, αλλαγή σε Αστικό και Εμπορικό Κώδικα, δημιούργησε το κατάλληλο περιβάλλον για να προχωρήσουμε στην καταξίωση της γυναίκας.

Πάλι τότε στη νομοθέτηση προχωρήσαμε ως κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για την προστασία της μητρότητας, τόσο το 1997 όσο και το 2003, θεσπίζοντας καλύτερες διατάξεις, που αφορούσαν το διάστημα κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, της άδειας και το διάστημα μετά την εγκυμοσύνη, ιδιαίτερα για την προστασία της απασχόλησης σε αυτές τις περιόδους.

Επίσης, με το ν. 3896/2010 κωδικοποιήθηκε η υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία για την ισότητα των φύλων και εμπλουτίστηκε με την πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Δημιουργήθηκε, δε, ενιαίο, σαφές, εναρμονισμένο με την κοινοτική οδηγία νομοθετικό πλαίσιο.

Θα ήθελα να πω δυο κομβέντες για τη σεξουαλική παρενόχληση, όπου αναφέρεται στο παρόν σχέδιο νόμου. Το 2010 -από την έρευνα που είδα- οι καταγγελίες για σεξουαλική παρενόχληση που αφορούν το δημόσιο τομέα πενταπλασιάστηκαν σε σχέση με το 2009. Πενταπλασιάστηκαν, δηλαδή, οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις μέσα σε μία χρονιά. Το ίδιο διάστημα σεξουαλικές παρενοχλήσεις που αφορούν τον ιδιωτικό τομέα σχεδόν τριπλασιάστηκαν. Τα στοιχεία αυτά προέρχονται από την πηγή του Συνήγορου του Πολίτη.

Ωστόσο, ο συνολικός αριθμός παραμένει μικρός, όσο μπορούμε να αναφερθούμε με νούμερα σε αυτές τις καταστάσεις. Το διάστημα, δηλαδή από τον Ιούνιο του 2009 έως και τον Οκτώβριο του 2010, οι καταγγελίες για σεξουαλική παρενόχληση αντιπροσώπευσαν το 8% του συνολικού αριθμού καταγγελιών για θέματα διακρίσεων λόγω φύλου που δέχθηκε ο Συνήγορος του Πολίτη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να κλείσω με τις εξής σκέψεις: Είναι γεγονός ότι οι ίσες ευκαιρίες και η ίση μεταχείριση απαιτούν -εκτός από νομοθετικά- και άλλα μέτρα. Απαιτούνται μέτρα ολοκληρωμένης και συνεκτικής στρατηγικής για την ισότητα των φύλων. Απαιτείται, ακόμη, μια στρατηγική που θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν το πολυδιάστατο και αναπτυξιακό χαρακτήρα της ισότητας.

Μπορεί οι διάφορες διακρίσεις να απαγορεύονται πια από τη νομοθεσία, οι ανισότητες, όμως, είναι κάτι πιο σύνθετο. Οι ανισότητες είναι κάτι που είναι βαθιά ριζωμένο και που επιβιώνουν των νομικών ρυθμίσεων και απαιτούν τη λήψη όχι μόνο νομοθετικών αλλά και διοικητικών και οργανωτικών μέτρων. Σε τελική ανάλυση, όπως ανέφερα και στην τοποθέτησή μου στην επιτροπή, το θέμα αυτό είναι ζήτημα παιδείας.

Έτσι, λοιπόν, προκειμένου να περάσουμε από την *de jure* στην *de facto* ισότητα, θα πρέπει να υπάρχει συγκεκριμένη διαδικασία και απαιτούνται συνδυασμένα μέτρα πολιτικής.

Συγκεκριμένα, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως -και είναι γεγονός- σε μια εποχή πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης, στην οποία καταργούνται κοινωνικές δαπάνες -όπως, για παράδειγμα δαπάνες για τα ειδικά σχολεία, δαπάνες για δομές όπως είναι το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», που εμείς είχαμε πάλι νομοθετήσει, δαπάνες για παιδικούς βρεφονηπιακούς σταθμούς, δαπάνες για δημιουργική απασχόληση των παιδιών- ο πρώτος που θίγεται είναι η εργαζόμενη γυναίκα. Το γεγονός αυτό, συνιστά, κατά μια έννοια, διάκριση εναντίον των γυναικών. Διότι, η ισότητα στην πράξη είναι μια υπόθεση η οποία έχει και οικονομική διάσταση.

Είναι σαφές ότι εμείς υπερψηφίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κεδίκογλου.

Το λόγο η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε πράγματι πολύ περιέργες μέρες στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Μόλις, την προηγούμενη βδομάδα, ακούσαμε από τον κύριο Πρωθυπουργό να υπερασπίζεται την επαναστατική πρακτική του Λένιν.

Μίλησε, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός από το Βήμα της Βουλής για μια δήθεν επαναστατική Κυβέρνηση, που, όπως έλεγε και ο Λένιν στη Ρωσία, «επί χρόνια δεν γινόταν τίποτα και ξαφνικά σε δέκα μέρες γίνονται τα πάντα. Η επανάσταση ήρθε και τα αλλάζει όλα».

Κάποιοι ειρωνεύθηκαν τον Πρωθυπουργό ή διασκέδασαν με τις δηλώσεις του. Νομίζω, όμως, ότι το θέμα είναι εξαιρετικά σοβαρό και δεν αφορά απλώς τη χρησιμοποίηση ενός αποφθέγματος του Λένιν για εντυπωσιασμό. Το θέμα αφορά, κύριοι συνάδελφοι, την πραγματική διολίσθηση της χώρας μας σε ένα ουσιαστικά ανελεύθερο καθεστώς.

Αναφέρομαι στη δήθεν επαναστατική ανακάλυψη του Πρωθυπουργού, που αλλάζει τα πάντα μέσα σε δέκα ημέρες. Η μέθοδος του είναι απλή: Πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, κυρώσεις προκάτ νόμων και νομοσχέδια του ενός άρθρου. Μέσα εκεί χωρούν τα πάντα, από άδειες ταξί μέχρι αποκρατικοποιήσεις αξίας δισεκατομμυρίων.

Όντως όλα αυτά τα πράττει ο κ. Σαμαράς μέσα σε λίγες μέρες. Μόλις, λοιπόν, προχθές εξέδωσε δύο καινούργιες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου για να παρακάμψει τη Βουλή. Έχει, όμως, σχέση αυτή η μεθοδευση με την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία ή μήπως είναι μια ξεκάθαρη πράξη αλλοίωσης του δημοκρατικού πολιτεύματος;

Είναι σαφές ότι με ευθύνη όλων των συναδέλφων της συμπολίτευσης το Κοινοβούλιό μας έχει υποβαθμιστεί σε έναν επικυρωτικό μηχανισμό προειλημμένων αποφάσεων.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι μια τέτοια ήπια, όμως, και έμμεση μορφή υποβάθμισης της Βουλής. Αφορά στην τυπική εναρμόνιση με μια κοινοτική οδηγία. Αυτή τη δευτερεύουσα, λοιπόν, εργασία επέλεξε η συγκυβέρνηση να την εισγάγει με τη μορφή νόμου. Έτσι -κι ενώ οι περικοπές μισθών,

συντάξεων, επιδομάτων και αποζημιώσεων τέθηκαν βεβαιωμένα και σωρεύτηκαν σε ένα άρθρο-«μίξερ», θα έλεγα, εκατοντάδων σελίδων για να περάσουν- τώρα ο κύριος Υπουργός νιώθει την ανάγκη να ακούσει τη Βουλή και μάλιστα να κάνει αναλυτική παρουσίαση δέκα άρθρων για την εργασιακή ισότητα.

Η αλήθεια είναι πως η συγκυβέρνηση πράττει ό,τι μπορεί για να προωθήσει την εργασιακή ισότητα, αλλά, δυστυχώς, πάντα προς τα κάτω. Εμείς το ονομάζουμε ελάχιστο κοινό παρονομαστή. Άλλοι μιλούν για φτωχοποίηση ή εξίσωση διά της αφαίρεσης εργασιακών δικαιωμάτων και αμοιβών.

Όπως και να το πει κανείς, δεν είναι τίποτα άλλο από ισοπέδωση, ο εργασιακός μεσαίωνας, που βιώνουν εκατομμύρια Έλληνες. Και αυτή είναι η «καλή περίπτωση» όσων έχουν ακόμη κάποια εργασία ή έστω υποαπασχολούνται. Τους άνεργους η συγκυβέρνηση τους έχει αφήσει, δυστυχώς, τελείως στην άκρη. Δεν την απασχολούν παρά μόνο στα δελτία ειδήσεων, όπου εμφανίζεται ο Πρωθυπουργός κ. Σαμαράς για να ανακοινώσει δήθεν νέες, ξένες επενδύσεις και ανενδοίαστα να υποσχεθεί θέσεις εργασίας.

Η υποκριτική, όμως, κύριοι συνάδελφοι, έχει και τα όριά της - και δυστυχώς για σας- δεν μπορεί πλέον να καλύψει ούτε την ανυπαρξία έργου, αλλά ούτε και τις προθέσεις σας.

Κυρία Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να επιμείνω λίγο επ' αυτού, γιατί θεωρώ το θέμα της θελημένης αλλοίωσης της λειτουργίας του Κοινοβουλίου εξαιρετικά σημαντικό. Δεν θεωρώ, όπως ενδεχομένως άλλοι συνάδελφοι, αστεία την επίκληση του Λένιν από τον Πρωθυπουργό. Δεν πιστεύω ότι δεν αντιλήφθηκαν τι έλεγε, όταν αναφερόταν σε επανάσταση δέκα ημερών. Νομίζω πως όχι μόνον σκέφτεται, αλλά προωθεί πλέον καθημερινά την παράκαμψη της Βουλής με διαδικασίες αυταρχικές, εκτός Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Ίσως διαβάξει περισσότερο και από τον Λένιν το συνταγματολόγο Καρλ Σμιθ, που πρωτοεισήγαγε στη νομική θεωρία την έννοια της πολιτικής κυριαρχίας μέσω της έκτακτης ανάγκης.

Αυτό ακριβώς πράττει ο κ. Σαμαράς και σήμερα. Προπαθεί να κυβερνήσει διά διαταγμάτων τη χώρα, επικαλούμενος διαρκώς την έκτακτη ανάγκη. Δεν συζητά πραγματικά νομοσχέδια στη Βουλή επί μήνες, για να έρθει τελικά να περάσει τα μνημονιακά μέτρα μέσα σε δύο μέρες σε ένα μόνο άρθρο, ή έρχεται -όπως συμβαίνει και σήμερα- να προωθήσει ένα νομοσχέδιο-ασπρίνη, για να δείξει ότι ασχολείται και λίγο με τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Ακούσαμε τον κύριο Υπουργό να μιλά για μέτρα υπέρ των αυτοαπασχολούμενων, όπως είναι το επίδομα μητρότητας που προβλέπεται εν προκειμένω στο άρθρο 6. Σίγουρα αποτελεί μια θετική πρωτοβουλία, αλλά είναι ακόμη τελείως υποθετική, καθώς βασίζεται στη μελλοντική έκδοση μιας υπουργικής απόφασης, η οποία αιτούμαστε, κύριε Υπουργέ, να εκδοθεί άμεσα, όπως πράξαμε και στην επιτροπή.

Υπενθυμίζω ότι σύμφωνα με το πλαίσιο της καλής νομοθέτησης, η οποία ισχύει εδώ και μήνες ως ψηφισμένος από τη Βουλή νόμος, το υπουργείο ήταν υποχρεωμένο να έχει καταθέσει στην επιτροπή σχέδιο της συγκεκριμένης υπουργικής απόφασης. Το γεγονός ότι αυτό δεν έγινε, έβαλε αρκετούς συναδέλφους σε πολλές σκέψεις για τις πραγματικές προθέσεις της Κυβέρνησης, αλλά και για τα εξής: εάν όντως πρόκειται να δοθεί τέτοιο επίδομα, αλλά και ποιο θα είναι το ύψος αυτού, το οποίο θα πρέπει να καθοριστεί στα ελάχιστα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 8 της οδηγίας, καθώς και για πόσο διάστημα θα χορηγείται το επίδομα, το οποίο ζητούμε -όπως, άλλωστε, πράξαμε και στην επιτροπή, αλλά μέχρι σήμερα καμμία διορθωτική παρέμβαση δεν υπήρξε- να είναι ανώτερο από το προβλεπόμενο στο οικείο άρθρο, δηλαδή να χορηγείται για δεκαεπτά μήνες.

Εδώ, βέβαια, δεν μιλούμε για μια γενική παροχή μητρότητας, αλλά μόνο για μια παροχή προς ενεργές ασφαλισμένες. Έτσι, λοιπόν, η διάταξη αυτή δεν θα πρέπει να εξαιρεί τους πατέρες από την εν λόγω συντομότητα, δυστυχώς, οικονομική στήριξη, όπως επίσης, πλήττει και τους προσωρινά ανασφάλιστους. Δεν πρέπει να ξεχνούμε το τεράστιο πρόβλημα της μη κάλυψης από τον ΟΑΕΕ και τον ΕΤΕΑ χιλιάδων ελευθέρων επαγγελματιών, γιατρών, μηχανικών, εμπόρων.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δηλώνουμε ότι παρέχουμε την αμέριστη συμπαράστασή μας στη σκληρά δοκιμαζόμενη κοινωνική ομάδα των επαγγελματιών, των εμποροβιοτεχνών και των επισημών. Είναι οι συμπολίτες μας, οι οποίοι βρίσκονται σήμερα αντιμέτωποι με το κλείσιμο των γραφείων και των επιχειρήσεών τους. Αυτοί οι άνθρωποι αδυνατούν πλέον να καλύψουν τις νέες υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές που τους επιβάλλονται μέσω των ασφαλιστικών τους ταμείων. Αν παραμείνουν ανασφάλιστοι, όχι μόνο δεν θα μπορούν να ζητήσουν τα όποια προνοιακά επιδόματα νομοθετούμε εδώ, αλλά δεν θα διαθέτουν ούτε τη στοιχειώδη ιατροφαρμακευτική κάλυψη.

Είναι, για παράδειγμα, απολύτως εξωφρενικό -στην εξαιρετικά αρνητική οικονομική συγκυρία, που μαστίζει τη χώρα μας- να επιδιώκεται μέσω του ΟΑΕΕ, προκειμένου οι ασφαλισμένοι να ενταχθούν στη ρύθμιση αποπληρωμής των ασφαλιστικών εισφορών, να υποχρεούνται σε εφάπαξ προκαταβολή ύψους 3.000 ευρώ και σε δόσεις 1.150 έως 1.300 ευρώ. Είναι απολύτως άδικο και τελείως ανέφικτο.

Συνεχίζοντας, παρουσιάζω συνοπτικά τη θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων στα πιο σημαντικά σημεία του παρόντος νομοσχεδίου, που αφορούν στην προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων των αυτοαπασχολούμενων, επιπλέον των όσων ανέφερα για το άρθρο 6.

Σε ό,τι αφορά την προστασία των αυτοαπασχολούμενων συζύγων ή συντρόφων συμβίωσης από τις εργασιακές διακρίσεις λόγω φύλου ή οικογενειακής κατάστασης, προβλέπεται η αποζημίωση ή αποκατάστασή τους σε περίπτωση απώλειας εξαιτίας τέτοιων διακρίσεων κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων. Είναι αναμφίβολα θετική η πρόβλεψη αυτή.

Επίσης θετική είναι η πρόνοια για την προστασία από μισθ του ιδίου φύλου, αλλά διαφορετικής οικογενειακής κατάστασης και, επομένως, διαφορετικών οικογενειακών υποχρεώσεων. Κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει και σ' αυτά τα θέματα προστασίας της εργασίας.

Αυτό, όμως, που θα πρέπει να εξετάσουμε είναι το ποιος θεσμικός φορέας θα παρέχει την προστασία αυτή. Το υπουργείο θέλει μόνο του το Συνήγορο του Πολίτη να καλύπτει αυτό το πολύ μεγάλο πεδίο αρμοδιοτήτων σε τέτοιο βαθμό, που να παρεμβαίνει σε θέματα, για τα οποία -κατά την άποψή μου- θα έπρεπε να ήταν αρμόδιο, εάν όχι το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας, οπωσδήποτε όμως να είχε αρμοδιότητες επ' αυτού και η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων.

Η πράξη, βέβαια, θα δείξει αν έχουμε εμείς δίκιο ή ο κύριος Υπουργός. Μακάρι να λειτουργήσει αυτός ο μηχανισμός, αν και βλέπουμε ότι δεν διαθέτει μέσα προληπτικής παρέμβασης κατά των διακρίσεων.

Σε ό,τι αφορά τώρα τη νομική υποστήριξη των θυμάτων, το άρθρο 7 προβλέπει ότι τα πρόσωπα που έχουν υποστεί διακριτική μεταχείριση λόγω φύλου θα πρέπει να διαθέτουν πρόσφορα μέσα ένδικης προστασίας και δικαίωμα προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων αρχών. Θεωρώ ότι αυτό κινείται προς την ορθή κατεύθυνση. Όμως, παρέχεται η δυνατότητα τόσο σε νομικά πρόσωπα, όσο και σε ενώσεις προσώπων να ασκούν, στο όνομα του εργαζόμενου, προσφυγές ενώπιον των διοικητικών και των δικαστικών αρχών.

Επ' αυτού, είχα θέσει στην επιτροπή τον προβληματισμό μου σε ό,τι αφορά αποκλειστικά τις ενώσεις φυσικών προσώπων. Μιλώντας ως δικηγόρος, ασφαλώς και δεν θεωρώ παράλογη την εκπροσώπηση θιγόμενων εργαζομένων από τέτοιες ενώσεις, αλλά με την απαραίτητη προϋπόθεση να δικαιολογούν πραγματικά το σχετικό με κάθε υπόθεση έννομο συμφέρον τους, παρά τις δυσκολίες που ανακύπτουν επ' αυτού στην πράξη -καθώς, όπως γνωρίζετε, οι απλές ενώσεις φυσικών προσώπων εξ ορισμού δεν διαθέτουν την αυξημένη νομομορφία των διαφόρων τύπων νομικών προσώπων, όπως είναι τα σωματεία, οι αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες και γενικότερα οι ονομαζόμενες μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Επ' αυτού -και για να δικαιολογήσω τα όσα είπα- φέρνω ένα παράδειγμα, που έδωσα και στην επιτροπή, από το συγγενή με τα κοινωνικά δικαιώματα χώρο της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εδώ, λοιπόν, και χρόνια δραστηριοποιείται στη

χώρα μας η οργάνωση Ελληνικό Παρατηρητήριο Συμφωνιών του Ελσίνκι, που παρεμβαίνει τόσο σε δικαστήρια όσο και σε ανεξάρτητες αρχές για θέματα διαφόρων ειδών μειονοτήτων, υπαρκτών αλλά και ανύπαρκτων. Με πρόσφατη απόφασή της, τον Ιούνιο του 2012, η Αρχή Προστασίας Δεδομένων έκρινε ότι η οργάνωση αυτή δεν έχει έννομο συμφέρον να παρεμβαίνει εκπροσωπώντας διοικούμενους.

Αναφέρω αυτό το γεγονός, γιατί η συγκεκριμένη Οργάνωση αυτοδιαφημίζεται ως μη κυβερνητική οργάνωση, ενώ στην πράξη πρόκειται για μία ένωση προσώπων, δηλαδή για μια ολιγομελή ομάδα ατόμων που εμφανίζονται ως προστάτες όλων των δήθεν αδικούμενων στην Ελλάδα. Όμως, νομικό πρόσωπο με τον τίτλο «Παρατηρητήριο Συμφωνιών του Ελσίνκι» δεν υπάρχει στη χώρα μας και γι' αυτό το λόγο δεν νομιμοποιείται σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο να εκπροσωπεί τρίτους στα δικαστήρια.

Επομένως θεωρώ ότι θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί επ' αυτού και ότι δεν θα πρέπει να νομιμοποιήσουμε μια παρόμοια -παράνομη μέχρι τώρα πρακτική- για να δημιουργήσουμε νέους, επιπλέον, προστάτες των εργασιακών σχέσεων.

Με αυτές, λοιπόν, τις παρατηρήσεις, κυρία Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ψηφίζουν το παρόν νομοσχέδιο, πλην του άρθρου 6, για το οποίο λέμε, εφόσον ο κύριος Υπουργός ακόμα και τώρα δεν φέρει επ' αυτού κάποιες βελτιώσεις, όπως τις επεσήμανα προηγουμένως, ότι θα δηλώσουμε «ΠΑΡΩΝ», αναμένοντας, όμως, από το Υπουργείο Εργασίας στο μέλλον πιο ουσιαστικές νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θρόνα, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού και είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί από το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο Ζωγράφου Κανάση και Καντεμίρη.

Σας ευχαριστούμε που ήρθατε, παιδιά. Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Δημήτριος Κουκούτσης εκ μέρους του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, οι προλαλήσαντες συνάδελφοι με κάλυψαν κατά πολύ. Θα πρέπει να πω κάποια πράγματα. Έχω να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις, αν και είμαι πάρα πολύ κουρασμένος, ξενύχτησα, υπέφερα όλη τη νύχτα για το «παίρνουμε, δεν παίρνουμε». Θα δούμε τι θα γίνει. Μιλώ για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και για αυτά που πρέπει να πάρουν οι τράπεζες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τρομάξαμε για εσάς μήπως πάθατε κάτι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Με αυτό το νομοσχέδιο, με την εναρμόνιση της νομοθεσίας με την οδηγία 2010/41 του ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010 τελειώνει η διάκριση ανάμεσα στους αυτοαπασχολούμενους και ουσιαστικά -για να το πούμε ξεκάθαρα- στους κρατικούς υπαλλήλους σήμερα. Η μεταφορά της οδηγίας κατ' εμάς είναι σωστή, οπότε καταλαβαίνετε ότι εισηγούμαστε θετικά.

Όμως, έχουμε κάποιες ενστάσεις. Παραδείγματος χάριν, ειδικότερα αναφέρεται ότι ενισχύεται η προστασία των αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων, των συζύγων αυτών, καθώς και των συντρόφων συμβίωσης. Συντρόφοι συμβίωσης! Νέες μόδες, νέα έθνη, νέα έθιμα! Σε αυτήν τη χώρα πρέπει να εναρμονιστούμε σε όλα πλέον με την αγαπημένη μας Ευρώπη.

Από την άλλη, θεωρούμε ότι το άρθρο 6 είναι ουσιαστικά όλη

αυτή η οδηγία. Κατ' εμάς, επιτέλους και οι γυναίκες που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα ως αυτοαπασχολούμενες έχουν το δικαίωμα των δεκατεσσάρων αυτών εβδομάδων και υπερψηφίζουμε και αυτό το άρθρο.

Επίσης, στο άρθρο 8 αναφέρεται ότι φορέας για την εφαρμογή του παρόντος Προγράμματος Έσης Μεταχείρισης Ανδρών και Γυναικών ορίζεται ο Συνήγορος του Πολίτη. Τι είναι ο Συνήγορος του Πολίτη; Έχει ουσιαστική παρέμβαση; Είναι καλοί επισημήμονες, αλλά ουσιαστικά έχουμε την εντύπωση ότι η συμπεριφορά τους θα είναι μόνο παρακολούθησης. Δεν υπάρχει ουσιαστική παρέμβαση.

Παράλληλα, ο συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ ανέφερε όλα αυτά για τα οποία χαϊρόμαστε σήμερα από τη δεκαετία του 1980, αυτά που εφάρμοσε το ΠΑΣΟΚ και ανέφερε τις ΕΓΕΣ -έτσι τις λέγαμε τότε- την Ένωση Γυναικών Ελλάδας, στην οποία ήταν Πρόεδρος η κ. Μάργκαρετ Παπανδρέου. Το είπαμε, υπάρχουν νέα έθνη, νέα έθιμα σε αυτήν τη χώρα. Ας μην ξεχνάμε το τι έγινε, για να προχωρήσουμε στο μέλλον.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Μάρκου από τη Δημοκρατική Αριστερά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα για τη μεταφορά της οδηγίας 41/2010 έρχεται να συμπληρώσει το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει στη χώρα μας για την ισότητα, με επέκτασή της και στην άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας.

Βέβαια, όπως συνηθίζεται στην Ελλάδα, οι νόμοι δεν λείπουν. Οι αριθμοί όμως λένε μία άλλη ιστορία. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Ισότητας, οι δείκτες απασχόλησης των γυναικών είναι σταθερά χαμηλότεροι από των ανδρών, με μόλις το 58,2% των γυναικών να συμμετέχει στο εργατικό δυναμικό σε αντίθεση με το 77,4% για τους άντρες.

Την ίδια στιγμή οι γυναίκες έχουν μεγαλύτερα ποσοστά στην ολοκλήρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά λιγότερες πιθανότητες να βρεθούν σε υψηλές θέσεις είτε στον ιδιωτικό είτε στο δημόσιο τομέα και τον πολιτικό βίο και αν βρεθούν, οι απολαβές τους θα είναι περίπου 17% λιγότερες από των ανδρών, ποσοστό που ανεβαίνει ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης.

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος νομοσχεδίου είναι η αυτοαπασχόληση και όχι η παροχή εξαρτημένης εργασίας που ρυθμίζεται με το ν. 3896/2010. Στο πεδίο αυτό εισάγονται κάποιες βασικές ρυθμίσεις για την ενίσχυση της ουσιαστικής ισότητας. Ενισχύεται η γυναικεία επιχειρηματικότητα μέσα από την ανάληψη των θετικών δράσεων, οι οποίες δεν συνιστούν διακρίσεις με βάση το φύλο, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας.

Στις παρούσες συνθήκες της βαθιάς οικονομικής ύφεσης είναι αναγκαίο να αξιοποιηθούν το αξιοσημείωτο ταλέντο και οι ικανότητες και των γυναικών για τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων, που με τη σειρά τους θα προσφέρουν και νέες θέσεις εργασίας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη μόλις ένας στους τρεις επιχειρηματίες είναι γυναίκα. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Ελλάδα του 2010 το 68,3% των γυναικών είτε δεν εργάζεται είτε κατέφυγε στη μερική απασχόληση λόγω της απουσίας δομών κοινωνικής προστασίας για τα εξαρτώμενα μέλη, κυρίως τα τέκνα, τη στιγμή που ο ευρωπαϊκός μέσος όρος βρίσκεται στο 28,3%.

Η ουσιαστικότερη ίσως ρύθμιση του σχεδίου νόμου είναι η θεσμοθέτηση παροχής μητρότητας για όλες τις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες, αλλά και για τις συντρόφους των αυτοαπασχολούμενων για τουλάχιστον δεκατέσσερις εβδομάδες. Σκοπός είναι να διασφαλιστεί η δυνατότητα αποχής από την εργασία, όπως ισχύει και με τις εργαζόμενες σε σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Οι αυτοαπασχολούμενες γυναίκες που ήταν ασφαλισμένες στον ΟΑΕΕ έπαιρναν ως επίδομα τοκετού το ποσό των 900 ευρώ, επίδομα που είχε ως σκοπό την κάλυψη των δαπανών και νοσηλίων του τοκετού. Και αυτό άλλωστε δινόταν μόνο σε περίπτωση που ο τοκετός δεν γινόταν σε δημόσιο νοσοκομείο. Παράλληλα τα έξοδα των εξετάσεων κατά την κύηση βαρύνουν κατ' αποκλειστικότητα την εγκυμονούσα, χωρίς καμία συμμετοχή του τα-

μείου. Η μόνη ευνοϊκή πρόβλεψη αφορά στη δυνατότητα καταβολής μειωμένων εισφορών κατά 50% για ένα χρόνο μετά τον τοκετό.

Όπως τόνισα και στην επιτροπή, αυτοαπασχολούμενες δεν είναι μόνο οι ασφαλισμένες του ΟΑΕΕ. Θα ήταν λάθος να περιοριστεί το δικαίωμα αυτό σε συγκεκριμένα ασφαλιστικά ταμεία. Σύμφωνα με το σχέδιο, αλλά και την οδηγία, μιλάμε για κάθε εργαζόμενο που ασκεί επικερδή δραστηριότητα για λογαριασμό του, επομένως μιλάμε και για τη γιατρό, τη δικηγόρο, τη μηχανικό, αλλά και για την αγρότισσα.

Και ενώ οι εργαζόμενες, ιδίως στο δημόσιο, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα λαμβάνουν εκτός από παροχές και προστασία από την απόλυση, οι αυτοαπασχολούμενες δεν έχουν αυτή την πολυτέλεια, ειδικά στις τωρινές συνθήκες ανταγωνισμού. Το ελάχιστο που μπορούμε να τους διασφαλίσουμε είναι κάποιες παροχές που θα τους επιτρέψουν να περάσουν την περίοδο λοχείας χωρίς μεγάλες απώλειες εισοδήματος.

Αυτήν τη στιγμή χορηγούνται μία σειρά από παροχές εγκυμοσύνης και μητρότητας, οι οποίες βέβαια είναι διαφορετικές σε κάθε ταμείο και δεν δίνονται προς το σκοπό που αναφέρει το σχέδιο, δηλαδή τη δυνατότητα προσωρινής διακοπής του επαγγέλματος, αλλά συνήθως για κάλυψη εξόδων μαιευτικής περίθαλψης.

Ο κύριος Υφυπουργός δεν ξεκαθάρισε το ζήτημα των δικαιούχων στην επιτροπή. Περιμένουμε μία απάντηση γι' αυτό. Επίσης, δεν αναφέρθηκε αν θα υπάρξει κάποια εναρμόνιση μεταξύ των διαφόρων ταμείων στο σημείο αυτό και τι θα συμβεί με τα ήδη χορηγούμενα επιδόματα και βοηθήματα.

Όσον αφορά το ύψος του επιδόματος, το άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας θέτει κάποιες προϋποθέσεις δίνοντας τρεις συγκεκριμένες εναλλακτικές για τον υπολογισμό. Εφόσον το ζήτημα θα ρυθμιστεί με υπουργική απόφαση, πρέπει έστω να ενημερωθεί το Σώμα με βάση ποια εναλλακτική θα γίνει ο υπολογισμός.

Η πρόβλεψη για παροχές μητρότητας στις αυτοαπασχολούμενες είναι σημαντική και για έναν άλλο λόγο. Ας μην γελοιάστε. Στις σημερινές συνθήκες είναι πολλές νέες γυναίκες που αναγκάζονται να εργάζονται, με δελτίο παροχής υπηρεσιών, παρόλο που παρέχουν εξαρτημένη εργασία.

Άλλο ένα σημαντικό σημείο της οδηγίας που δεν έχει μεταφερθεί στο νομοσχέδιο είναι η ασφαλιστική κάλυψη και για τους συντρόφους συμβίωσης που βοηθούν τον αυτοαπασχολούμενο σύντροφο. Οι σύντροφοι με σύμφωνο συμβίωσης αναγνωρίζονται πλέον από την ελληνική νομοθεσία –και μάλιστα με βάση σχετική γνωμοδότηση, την με αριθμό 258/2010, του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους– παρόλα αυτά κανένα ασφαλιστικό ταμείο δεν τους δέχεται ως έμμεσα ασφαλισμένους. Πρέπει, λοιπόν, αφενός να συμπεριληφθεί η πρόβλεψη και στο νομοσχέδιο και αφετέρου να αλλάξει επιτέλους νομοθετικά το καθεστώς για τους συντρόφους με σύμφωνο συμβίωσης, ώστε να έχουν και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Συνεχίζω με το άρθρο 7 του σχεδίου νόμου και συγκεκριμένα την παράγραφο 6 για το αδίκημα της σεξουαλικής παρενόχλησης. Πρόκειται εδώ για ένα ζήτημα συνοχής της ποινικής αντιμετώπισης του φαινομένου αυτού. Με το ν.3896/2010 για την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης η σεξουαλική παρενόχληση στον εργασιακό χώρο εντάχθηκε στο άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα για την προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας με ιδιαίτερη παράγραφο.

Η διάταξη 337 του Ποινικού Κώδικα δεν επαρκεί για την πλήρη κάλυψη ως προς την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της πράξης της σεξουαλικής παρενόχλησης, αφού μιλά για ασελγείς χειρονομίες ή προτάσεις που αφορούν ασελγείς πράξεις, καθώς και για βάνανση προσβολή της αξιοπρέπειας, στοιχεία που δεν απαιτούνται από τον ορισμό της σεξουαλικής παρενόχλησης.

Επαναφέρουμε την πρόταση για επανεξέταση της συγκεκριμένης διάταξης και εισαγωγή ενός ιδιαίτερου άρθρου που θα αντιμετωπίζει ειδικά το αδίκημα της σεξουαλικής παρενόχλησης, με σκοπό την αποτελεσματική κατοχύρωση των δικαιωμάτων των θυμάτων και την αποσαφήνιση των όρων τέλεσης του συγκεκρι-

μένου εγκλήματος.

Όσον αφορά το άρθρο 8 που ορίζει το Συνήγορο του Πολίτη ως φορέα παρακολούθησης της τήρησης της αρχής ίσης μεταχείρισης κατά την εφαρμογή του νόμου, ο Συνήγορος του Πολίτη από το 2010 έχει αναλάβει την παρακολούθηση της εφαρμογής της αρχής της ισότητας των φύλων. Μέσα στα δυο αυτά χρόνια έχει να επιδείξει σημαντική δραστηριότητα στον τομέα της παρακολούθησης και της διαμεσολάβησης για τη φιλική επίλυση διαφορών και μέσα από τις εκθέσεις του έχει εντοπίσει μια σειρά από δυσλειτουργίες στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, αλλά και τη δράση της δημόσιας διοίκησης. Είναι θετικό, λοιπόν, ότι διευρύνονται οι αρμοδιότητές του και με την ίση μεταχείριση στους αυτοαπασχολούμενους.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να κάνω ένα σύντομο σχόλιο. Άλλη μια φορά έρχεται καθυστερημένα για ενσωμάτωση στη Βουλή μια οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προθεσμία έληξε στις 5 Αυγούστου, αλλά η ίδια η οδηγία εκδόθηκε το 2010. Αναρωτιέμαι πόσα πρόστιμα ακόμα πρέπει να πληρώσει η Ελλάδα μέχρι να μπει ένας προγραμματισμός για την έγκαιρη και κυρίως ορθή ενσωμάτωση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στα θέματα ισότητας μεταξύ των φύλων, όπως ανέφερα και στην αρχή, οι νόμοι δεν λείπουν. Η μεγαλύτερη πρόκληση είναι να ξεπεραστούν αντιλήψεις που δυστυχώς υπάρχουν ακόμη στην ελληνική κοινωνία και θέλουν τη γυναίκα σε δεύτερο ρόλο.

Επί της αρχής, είμαστε υπέρ του νομοσχεδίου, όπως είμαστε υπέρ κάθε νομοθετικής πρωτοβουλίας που στόχο έχει την προώθηση της ουσιαστικής ισότητας και την εξάλειψη κάθε μορφής διάκρισης, με βάση όχι μόνο το φύλο, αλλά και την εθνικότητα, τις θρησκευτικές πεποιθήσεις ή την ηλικία. Περιμένουμε να ενσωματωθούν στο σχέδιο νόμου οι αλλαγές που συζητήσαμε με τον Υφυπουργό στην επιτροπή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαεννιά μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός συνοδός τους από το 138^ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Διαμάντω Μανωλάκου, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για δώδεκα λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Επειδή σήμερα συζητάμε για ένα σχέδιο νόμου που αφορά την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών που ασκούν αυτοτελή επαγγελματική απασχόληση, θα ήθελα να τονίσω εξ αρχής ότι τα προβλήματα είναι υπαρκτά και ότι δεν πάψαμε ποτέ ως κόμμα να αναδεικνύουμε τα ιδιαίτερα προβλήματα των γυναικών της εργατικής λαϊκής οικογένειας και ειδικά των αυτοαπασχολούμενων και κυρίως το διπλό φορτίο που έπεφτε και εξακολουθεί να πέφτει στους ώμους τους λόγω της ταξικής εκμετάλλευσης από τη μια και της φυλετικής καταπίεσης από την άλλη. Χωρίς να περιοριζόμαστε στην απλή καταγραφή της κατάστασης, δεν σταματάμε να αναδεικνύουμε τα αίτια από τα οποία προκύπτει η ανισοτιμία. Αυτά, βέβαια, είναι οι εκμεταλλευτικές σχέσεις παραγωγής.

Εξάλλου, οι σύγχρονες δυσκολίες που συναντά η συμμετοχή των γυναικών στην οργανωμένη ζωή και πάλη μπορεί να μην είναι ίδιες μ' αυτές που κυριαρχούσαν στο παρελθόν, αλλά δεν είναι λιγότερο σύνθετες. Παραμένει το φορτίο που μεταφέρεται στην πλάτη των γυναικών της λαϊκής οικογένειας σχετικά με τη φροντίδα των παιδιών, την ηλικιωμένων και των αρρώστων. Μάλιστα, μεγαλώνει το βάρος τους, καθώς με το βάθεμα της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, οι όποιες υποδομές και υπηρεσίες στην παιδεία, την πρόνοια και την υγεία ιδιωτικοποιούνται και εμπορευματοποιούνται. Εξάλλου, η εναλλασσόμενη ανεργία με με-

ρική ή ελαστική απασχόληση, το κλείσιμο των μικρομάγαζων και βιοτεχνιών κλπ τσακίζει τα μέλη των λαϊκών οικογενειών και επιφορτίζει τελικά τις γυναίκες με μεγαλύτερα βάρη για τη φροντίδα τους.

Το σχέδιο νόμου αποτελεί ουσιαστικά προσαρμογή, μεταφορά της ευρωκοινοτικής οδηγίας 41/2010 στο ελληνικό δίκαιο και παρ' όλο που υπάρχουν θετικά άρθρα και θα τα ψηφίσουμε, θα ήθελα να θυμίσω ότι στα πλαίσια της στρατηγικής της Ευρώπης 2020, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει δύο στόχους που αφορούν ιδιαίτερα τις γυναίκες. Ο πρώτος στόχος είναι να ανέλθει το επίσημο ποσοστό της απασχόλησης στο 70% για άνδρες και γυναίκες ανεξαρτήτως ηλικίας και ο δεύτερος, να μειωθεί ο αριθμός των ατόμων που διατρέχουν κίνδυνο φτώχειας κατά 20 εκατομμύρια.

Τα αναφέρω αυτά, γιατί είναι χωρίς τέλος η επίθεση στα εργασιακά, στα ασφαλιστικά και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων με το ένα πακέτο αντιλαϊκών μέτρων να διαδέχεται το άλλο και να ισοπεδώνουν ό,τι έχει απομείνει όρθιο από αυτά, γιατί οι εργαζόμενες εκτός των άλλων βρέθηκαν τα προηγούμενα χρόνια αντιμέτωπες με την κατάργηση της πενταετούς διαφοράς για την αύξηση των ηλικιακών ορίων συνταξιοδότησης και έφτασαν πλέον στα εξήντα πέντε χρόνια για γυναίκες και άνδρες. Μάλιστα, αυτή η αύξηση υποστηρίχθηκε με το επιχείρημα της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών και τώρα τα ηλικιακά όρια συνταξιοδότησης σπρώχνονται ακόμα παραπέρα και οδηγούν όλους τους εργαζόμενους στη δουλειά μέχρι τα εξήντα επτά τους χρόνια, ενώ παράλληλα η σύνταξη μετατρέπεται σε προνοιακό επίδομα.

Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε όλοι την ίδια αντίληψη περί ισότητας και κυρίως ότι αυτή χρησιμοποιείται μερικές φορές ως άλλοθι για να εφαρμόζονται αντιδραστικοί νόμοι, οι οποίοι εντείνουν μάλιστα το βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζομένων γυναικών σφάζοντας δικαιώματα.

Εξάλλου, η ανισότιμη θέση που έχει η γυναίκα σήμερα στην παραγωγή –και αναφέρομαι στους χαμηλότερους μισθούς, στο μεγαλύτερο αριθμό γυναικών με ελαστικές σχέσεις εργασίας και το υψηλότερο ποσοστό της γυναικείας ανεργίας- ουσιαστικά δείχνει ότι δεν αναγνωρίζεται ο κοινωνικός ρόλος της γυναίκας, αυτός της μητρότητας. Οι σοβαρότατες ελλείψεις σε δημόσιο και δωρεάν δίκτυο βρεφικών και παιδικών σταθμών που καθημερινά κάνουν την πραγματικότητα δυσκολότερη, οι αυξήσεις στα τροφεία, οι μισθοί που μειώνονται και η συρρίκνωση του δημόσιου και δωρεάν δικτύου προνοιακών υποδομών εξαναγκάζει τις γυναίκες και να εργάζονται με ελαστικές σχέσεις εργασίας, όταν τις βρίσκουν, αλλά και να απέχουν μεγάλο χρονικό διάστημα από την εργασία και στη συνέχεια να ξαναβγαίνουν στην παραγωγή σε κακοπληρωμένες θέσεις εργασίας, χωρίς ειδικευση, προσαρμογή και με μια σειρά δυσκολιών.

Πιο ειδικά: Σε ό,τι αφορά τις αγρότισσες και τις αυτοαπασχολούμενες, αλλά και τις μισθωτές με μπλοκ παροχής υπηρεσιών –που όλο και επεκτείνεται δυστυχώς- τα πράγματα είναι ακόμα πιο δραματικά, καθώς μέχρι σήμερα δεν υπάρχει κανένα μέτρο προστασίας. Και μάλιστα, με τα νέα μέτρα –πολυνομοσχέδια, φορολογικά, κ.λπ.- όποιος έχει παιδιά στην κυριολεξία παιδεύεται. Οι νέες γυναίκες δυσκολεύονται να κάνουν οικογένεια ή γίνονται μητέρες σε όλο και μεγαλύτερη ηλικία. Αυτό το επιβεβαιώνουν οι ίδιες οι στατιστικές.

Αναφερόμαστε σε αυτή την πλευρά την μητρότητας γιατί όχι μόνο δεν βοηθιέται, αλλά υπονομεύεται με τις σκληρότερες εργασιακές σχέσεις. Και με αυτή την έννοια, επικεντρωνόμαστε και εμείς στο άρθρο 6 του νομοσχεδίου. Θεωρούμε ότι είναι το πιο ουσιαστικό, εξακολουθεί και μετά τη συζήτηση στην επιτροπή δυνητικά να θέτει το θέμα και το θεωρούμε εξαιρετικά ελλιπές. Χρειάζεται περισσότερη επεξεργασία για να ολοκληρωθεί. Δεν συμφωνούμε –και το λέμε καθαρά- το επίδομα μητρότητας να χορηγείται για τουλάχιστον δεκατέσσερις εβδομάδες. Πρέπει να αφορά πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και αυτό να αναφέρεται ρητά, ξεκάθαρα και συγκεκριμένα. Ούτε το ότι θα δοθεί το επίδομα πρέπει να είναι δικαιολογία για να αυξηθεί η ασφαλιστική εισφορά. Ήδη σήμερα μεγάλο ποσοστό από τις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες είναι σε τέτοια τραγική οικονομική

κατάσταση που αδυνατούν να πληρώσουν ακόμα και τις εισφορές τους. Και μένουν ανασφάλιστες συνολικά.

Ωστόσο, εμείς θα κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις, τις οποίες θα αναφέρω πιο κάτω.

Επίσης, δεν συμφωνούμε η κοινή υπουργική απόφαση οικονομικών και εργασίας να μην προσδιορίζει τον ελάχιστο χρόνο έκδοσής της, αν και στην έκθεση του λογιστηρίου αναφέρεται ότι αυτό θα γίνει εντός εξαμήνου, μετά όμως από σύμφωνη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου των φορέων αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων. Άρα, δεν είναι δεδομένο ούτε το εξάμηνο. Θα περιμένουν, δηλαδή, τη γνωμοδότηση, η οποία μπορεί να βγει ακόμα και μετά από χρόνια ή μπορεί να μην βγει και καθόλου. Άρα, δεν υπάρχει δέσμευση. Είναι σαν να μας ζητάτε εξουσιοδότηση εν λευκώ, την οποία εμείς δεν σας τη δίνουμε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Μπορεί, όμως, να βγει και σε μία εβδομάδα.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Τότε, λοιπόν, να μπει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα –το ζήτησαν και οι άλλοι- και τότε θα συμφωνήσουμε.

Εμείς θεωρούμε ρεαλιστικά και δίκαια –και τα προτείνουμε και τα διεκδικούμε- τα εξής:

Πρώτον, το επίδομα τοκετού να είναι εφάπαξ στα 1.000 ευρώ και στα 2.000 ευρώ για διδυμη κύηση. Αυτό να ισχύει για όλες τις εργαζόμενες, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Να ισχύει, επίσης, και για τις αυτοαπασχολούμενες και για τις αγρότισσες και για τις άνεργες ή ανασφάλιστες, ανεξάρτητα από το είδος της υγειονομικής μονάδας όπου γίνεται ο τοκετός. Η δαπάνη να γίνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Δεύτερον, η άδεια κύησης, τοκετού και γαλουχίας πρέπει να είναι ίση για όλες τις εργαζόμενες στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Η άδεια να ισχύει για δύο μήνες πριν και έξι μήνες μετά τον τοκετό με πλήρεις αποδοχές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Επιπλέον, να ισχύει η γονική άδεια για κάθε παιδί για ένα χρόνο για τη μητέρα ή τον πατέρα με πλήρεις αποδοχές και με πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και συντάξιμη ασφαλιστική κάλυψη. Αυτό μπορεί να φαίνεται ότι έχει δυσκολία ή αδυναμία για τις αυτοαπασχολούμενες, εμείς όμως προτείνουμε ότι για τις αυτοαπασχολούμενες, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι μισθωτές με μπλοκάκια και οι αγρότισσες, πρέπει να ισχύει ανάλογη πληρωμένη άδεια, η οποία να καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό και να είναι στο ύψος του κατώτατου βασικού μισθού, αν θέλουμε να λέμε ότι προστατεύουμε τη μητρότητα. Οι ασφαλιστικές εισφορές να καλύπτονται γι' αυτό το διάστημα και πάλι από τον κρατικό προϋπολογισμό και να είναι συντάξιμες. Το θέμα της προστασίας της μητρότητας ισχύει για όλες τις γυναίκες, όπου και να δουλεύουν, σε ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα, είτε είναι μισθωτές ή αυτοαπασχολούμενες ή αγρότισσες. Δηλαδή, με λίγα λόγια, πρέπει να είναι ίδιοι και ίσοι οι όροι.

Τρίτον, πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να καταργηθεί κανένα δικαίωμα και καμμία θετική διάκριση υπέρ των γυναικών στο όνομα της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών. Αυτό είναι υποκρισία.

Σε ό,τι αφορά τα άρθρα, μερικά που περιέχουν συγκεκριμένους ορισμούς και θετικές διατάξεις εμείς θα τα ψηφίσουμε. Για να είμαι πιο συγκεκριμένη, μιλάω για το άρθρο 2 που αφορά το πεδίο εφαρμογής, το άρθρο 3 που αφορά τους ορισμούς και το άρθρο 7 με τις παρατηρήσεις όμως που κάνει και η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής –μιλάω για το Τμήμα Νομοτεχνικής Επεξεργασίας. Στα άλλα άρθρα δηλώνουμε «ΛΕΥΚΟ», γιατί υπάρχουν παράγραφοι που συμφωνούμε κι άλλες παράγραφοι που είμαστε αντίθετοι.

Συνολικά, λοιπόν, για το νομοσχέδιο δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τέλος, δεν μπορώ να μην σχολιάσω ότι και μόνο που ακούγεται το όνομα ή γίνεται αναφορά στο Λένιν, δημιουργείται τρόμος. Όμως, θέλω να σας πω ότι αυτά που συζητάμε σήμερα επί Λένιν είχαν λυθεί, δηλαδή από τον περασμένο αιώνα. Κι αν χρησιμοποιείται σήμερα ο Λένιν ακόμα και παραποιημένος και διαστρεβλωμένος είναι για να προσαρμόζεται και να δικαιολογείται η άγρια, σκληρή, αντιλαϊκή πολιτική, η στήριξη δηλαδή στο εκμε-

ταλλευτικό σύστημα και τη σαπίλα του που εξαθλιώνει τις λαϊκές μάζες, φέρνει πείνα και δυστυχία και που οι λαοί πρέπει με τους αγώνες τους να γκρεμίσουν. Αργά ή γρήγορα θα γίνει, γιατί όπως λέει και ο Μπρεχτ «Ελπίζω στους σεισμούς που μέλλονται να' ρθουν». Και θα έρθουν, κύριοι συνάδελφοι, εμείς είμαστε σίγουροι γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε. Αν κατάλαβα καλά, ψηφίζετε «ΠΑΡΩΝ» και σε κάποια άρθρα «ΝΑΙ», κυρία συνάδελφε;

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ναι, τα ονομάτισα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία, πάντως δεν υπάρχει το «ΛΕΥΚΟ» ως θέση, αλλά «ΠΑΡΩΝ».

Ολοκληρώθηκε ο πρώτος κύκλος των εισηγητών και των ειδικών αγορητών. Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο κ. Μανώλης Γλέζος έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Γλέζο, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητή Πρόεδρε, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με μεγάλη μου στεναχώρια και λύπη διαπιστώνω ότι πρέπει να έρθουν εντολές από τη Δύση και να υποκαύσουμε εμείς οι ...φτωχοί Έλληνες.

Θυμάμαι τώρα σ' αυτήν την κατάσταση τα λόγια του Σόλωνα που έλεγε «Γινώσκω, καί μοι φρενός ένδοθεν άλγεα κείται». Γνωρίζω, και στη σκέψη μου μέσα φωλιάζει ο πόνος γι' αυτήν την κατάντια να εναρμονιζόμαστε, λέει, με τους δυτικοευρωπαίους, που έχουν κλέψει ακόμη και τον τίτλο Ευρώπη με όλα τα σχετικά επακόλουθα.

Να θυμίσω στο Σώμα ότι στην Κατοχή η γυναίκα με το σπαθί της κατέκτησε πλήρως τα δικαιώματά της και όταν είχε ο λαός την εξουσία στην Κατοχή, δεν λογάριαζε και δεν είχε ανάγκη από νομοθετήματα για να δώσει αυτό που δικαιούται η γυναίκα, δηλαδή τα ίδια, ίσα δικαιώματα.

Δεν πρόκειται να ξεχάσω, επίσης, ότι ο Γιάννης ο Πασαλίδης, ο Πρόεδρος της ΕΔΑ, αγωνιζόταν να δοθεί η ψήφος στις γυναίκες, παρόλο που έλεγε, ότι ως συντηρητικό στρώμα λόγω του εκφυλισμού από τη Δύση, «οι γυναίκες θα καταψηφίσουν την ΕΔΑ. Παρ' όλο που γνωρίζω ότι οι γυναίκες θα καταψηφίσουν την ΕΔΑ, ζητώ να δοθεί ψήφος στις γυναίκες».

Το δεύτερο στοιχείο που θα ήθελα να τονίσω είναι να μπορέσουμε κατά κάποιο τρόπο να ξεφύγουμε απ' όλες αυτές τις προσπάθειες που γίνονται να δημιουργηθεί ένα χάσμα ανάμεσα στις γυναίκες και στους άνδρες. Οι γυναικείες οργανώσεις, στην κοινή νεοελληνική «φεμινιστικές» και οι ανδρικές οργανώσεις αντίστοιχα, στην κοινή νεοελληνική «μασκουλινιστικές», βρίσκονται σε μία διάσταση.

Θυμάμαι την αποκορύφωση αυτού του φαινομένου όταν μία καθηγήτρια γλωσσολογίας από τη Θεσσαλονίκη ήρθε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών να μιλήσει για το πώς μέσα στη γλώσσα κατοχυρώνεται η φαλλοκρατία, όπως έλεγε, η ανδροκρατία δηλαδή. Πολλοί φίλοι μου εκεί μου είπαν τότε «πάρε το λόγο». Αναγκάστηκα και πήρα το λόγο και είπα «αν δεν κάνω λάθος, τα πιο ευγενικά πράγματα που έχει δημιουργήσει ο άνθρωπος είναι θηλυκού γένους: η ειρήνη, η σοφία, η ευτυχία, η ζωή». Ο «θάνατος» είναι αρσενικός. Η «ζωή» είναι θηλυκή.

Τελικά πήρε την εκδίκησή της η γυναίκα όταν ανάγκασε τον άνδρα να λέει ότι υπανδρεύεται. Ο άνδρας νυμφεύεται και η γυναίκα υπανδρεύεται. Όταν υπανδρεύεται ο άνδρας καταλαβαίνετε τι γίνεται και είναι η μεγαλύτερη εκδίκηση που έχει πάρει η γυναίκα στον αγώνα που πρέπει να είναι ανύπαρκτος μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Αγαπητοί φίλοι, κάθε φορά κάθομαι και σας ακούω όλους. Όμως επειδή, εξέλειπαν από τον βίο τον σημερινό δύο αγωνιστές, είμαι υποχρεωμένος να παραστώ στις κηδείες τους. Θα αναφέρω τα ονόματά τους. Και άλλες φορές το έχω κάνει στο Κοινοβούλιο.

Ο ένας είναι ο Χαρίλαος Μηχώτης, δάσκαλος και στη συνέχεια δημοσιογράφος, ο οποίος δούλεψε τα χρόνια της Κατοχής σε έντυπα, αλλά και στην εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ». Ήταν στην ομάδα εκείνη των συντακτών των τριών «Κ», του Καβαγάκη, του Καραγιώργη και του Καραντώνη, που δημιούργησαν μια καινούργια αντίληψη για τη δημοσιογραφία. Εξέλιπε 98 χρονών.

Να αναφερθώ και στο Χρόνη τον Μίσσιο, τον συγγραφέα. Χρό-

νια ζήσαμε μαζί στις φυλακές. Η συμβολή του στις νέες ιδέες, στις νέες μη αγκυλωμένες ιδέες που δίνουν τα δόγματα, προσέφερε πάρα πολλά.

Ζητώ συγγνώμη με τη διαβεβαίωση που πιστεύω να έχω από εσάς, ότι όλες οι προσθήκες που έχουν γίνει για τη βελτίωση της εναρμονισμένης προς τη Δύση, τέλος πάντων, οδηγίας, θα γίνουν νόμοι του ελληνικού κράτους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Γλέζο και για τον ύμνο προς τη γυναίκα που εκφέρατε. Βέβαια να ευχηθούμε και εμείς να είναι αιωνία η μνήμη των αποθανόντων.

Ο κ. Δημήτριος Στρατούλης έχει το λόγο.

Συγγνώμη κύριε Στρατούλη, προηγείται η κ. Άννα Καραμανλή. Από τις υπηρεσίες είχε γραφτεί άλλη σειρά και έτσι την εκφώνησα.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ευχαριστούμε για την εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εγώ ευχαριστώ.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μορφές εργασίας στη σύγχρονη ευρωπαϊκή -και όχι μόνο- πραγματικότητα μεταβάλλονται με ταχείς ρυθμούς. Η ανάπτυξη νέων τεχνολογιών, καθώς και οι καινούργιες ανάγκες που δημιουργούνται επιβάλλουν την επικαιροποίηση της νομοθεσίας, έτσι ώστε να καλύπτει αποτελεσματικά τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων, ιδιαίτερα μάλιστα των γυναικών που πολλές φορές πέφτουν θύματα ανισοτήτων και διακρίσεων.

Η προηγούμενη οδηγία 86/613 της ΕΟΚ δεν κάλυπτε επαρκώς τις γυναίκες που αυτοαπασχολούνται, πολύ περισσότερο δεν κάλυπτε ούτε αυτές που εργάζονται βοηθώντας το σύζυγό τους που ασκεί επικερδή δραστηριότητα για λογαριασμό του. Γνωρίζουμε ασφαλώς ότι πρόκειται για μία συχνή και διαδεδομένη κατάσταση. Οι γυναίκες συμμετέχουν πολλές φορές καθοριστικά στην επαγγελματική δραστηριότητα των συντρόφων τους, άρα η εργασία τους θα πρέπει να αναγνωρίζεται και να έχουν την απαραίτητη κοινωνική προστασία.

Δυστυχώς στη χώρα μας οι αυτοαπασχολούμενες γυναίκες καλύπτουν ένα πολύ μικρό ποσοστό των εργαζομένων γυναικών. Αυτό θα πρέπει να μας βάλει σε σκέψεις έτσι ώστε να κατορθώσουμε να απαλείψουμε τα κωλύματα και τα εμπόδια εκείνα που αντιμετωπίζει η γυναίκα στην άσκηση ελεύθερης επαγγελματικής δραστηριότητας.

Αναζητώντας τις πολιτικές και τις δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης βλέπουμε ότι σύμφωνα με ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 2010/2275 υπάρχουν αποκλίσεις μεταξύ των κρατών-μελών σ' ό,τι αφορά τον αριθμό των γυναικών επιχειρηματιών. Λιγότερες γυναίκες παρά άντρες θεωρούν την επιχειρηματικότητα ως βιώσιμη επιλογή σταδιοδρομίας. Παρά την ανοδική τάση στην τελευταία δεκαετία, μόνο μία γυναίκα στις δέκα είναι επιχειρηματίας έναντι ενός άντρα στους τέσσερις. Οι γυναίκες αποτελούν περίπου το 60% του συνόλου των αποφοίτων πανεπιστημίου, αλλά υποεκπροσωπούνται στην πλήρη απασχόληση στην αγορά εργασίας, ιδιαίτερα στον επιχειρηματικό τομέα. Άρα είναι καθοριστικό να ενθαρρυνθούν και να ενδυναμωθούν οι γυναίκες ώστε να αναλαμβάνουν επιχειρηματικά εγχειρήματα, προκειμένου να μειωθούν οι υπάρχουσες ανισότητες σε επίπεδο φύλου.

Δεν αρκεί η εξάλειψη των παράνομων διακρίσεων και της παρενόχλησης λόγω φύλου τις οποίες συζητούμε σήμερα. Πρέπει να προχωρήσουμε ακόμα παραπέρα στην προαγωγή της ισότητας ευκαιριών μεταξύ γυναικών και ανδρών. Με την οδηγία και το σχέδιο νόμου γίνεται προσπάθεια να εξαιρεθούν άμεσες ή έμμεσες διακρίσεις που μπορεί να υποστούν οι πολίτες λόγω του φύλου τους. Κάποιες διατάξεις της οδηγίας είναι αυτονόητες, αλλά καλώς αναφέρονται για να εξασφαλιστεί ότι θα τηρούνται απαρέγκλιτα. Δεν μπορεί να υπάρχει κάποιος διακριτικός περιορισμός στη σύσταση εταιρείας μεταξύ συζύγων συγκριτικά με άλλες περιπτώσεις. Η πολιτεία οφείλει να εξασφαλίζει την ίση

μεταχείριση όλων. Αυτό πρέπει να είναι ξεκάθαρο σ' όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ιδρύεται ή επεκτείνεται μία επιχείρηση.

Δεν μπορούν επίσης να υπάρχουν διαφορές ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση και τις υποχρεώσεις του καθενός. Γνωρίζουμε ότι πάμπολλες φορές οι γυναίκες υπόκεινται σε περιέργες συμπεριφορές, όχι τόσο εμφανείς, οι οποίες ωστόσο μπορεί να προσβάλλουν την αξιοπρέπειά τους. Στις σημερινές συνθήκες όπου όλοι προσπαθούν εναγωνίως να διατηρήσουν μία κεκτημένη θέση εργασίας είναι πολύ δυσκολότερο για τις γυναίκες να καταγγείλουν μία παραβατική συμπεριφορά.

Ο φόβος απώλειας της εργασίας μπορεί να οδηγήσει σε ανοχή μίας διάκρισης ή παρενόχλησης και αυτό είναι ασύμβατο με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό μας. Γι' αυτό πρέπει να κρίνουμε θετικά τις διατάξεις του σχεδίου νόμου οι οποίες υποβοηθούν τη δυνατότητα προσφυγής στους θιγόμενους και τη διεκδίκηση αποζημίωσης και αποκατάστασης.

Καθοριστικός είναι ο ρόλος του Συνηγού του Πολίτη στην παρακολούθηση της εφαρμογής της ίσης μεταχείρισης και της παροχής βοήθειας προς αυτούς που υπόκεινται διάκριση. Κύριε Υπουργέ, καλό θα ήταν να μας διευκρινίσετε με ποιον τρόπο σκέφτεστε να τον ενισχύσετε έτσι ώστε να εκτελεί με επάρκεια το έργο του και να παρεμβαίνει όπου χρειάζεται, γιατί συνήθως μεσολαβεί ένα μεγάλο κενό στη χώρα μας όσον αφορά στην εκδίκαση υποθέσεων και στην απόδοση δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την καθιέρωση του επιδόματος μητρότητας του άρθρου 6 γίνεται ένα σημαντικό βήμα. Η υπουργική απόφαση που θα βγει πρέπει να ξεκαθαρίζει τα κριτήρια και το εύρος εφαρμογής του. Στις σημερινές δύσκολες συνθήκες με την κακή κατάσταση των ταμείων χρειάζεται ένας συνολικός σχεδιασμός που θα εξασφαλίζει την ανεύρεση πόρων χορήγησης του επιδόματος σε όσο το δυνατόν περισσότερους δικαιούχους. Απώτερος στόχος θα πρέπει να είναι η εξίσωση και η ισοτιμία όλων των εργαζόμενων γυναικών, άσχετα με το είδος της απασχόλησής τους.

Για παράδειγμα, οι γυναίκες που αναγκάζονται να εργαστούν σε θέσεις εξαρτημένης εργασίας με το λεγόμενο μπλοκάκι παροχής υπηρεσιών τυπικά θεωρούνται αυτοαπασχολούμενες, αλλά πρέπει και επιβάλλεται κάποια στιγμή να έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες παροχές με τις μισθωτές συναδέλφους τους που δουλεύουν δίπλα τους.

Είναι σίγουρο ότι αντιμετωπίζουμε ένα συγκεκριμένο εργασιακό πεδίο που γίνεται ακόμα πιο μπερδεμένο εξαιτίας της κακής οικονομικής συγκυρίας. Αυτό μπορεί πρόσκαιρα να εμποδίσει την απόλυτη εξάλειψη όλων των πιθανών ανισοτήτων στις παροχές και τα επιδόματα, όμως γνωρίζουμε πρώτον ότι η Κυβέρνηση υπό τις παρούσες συνθήκες κάνει ό,τι μπορεί για να προστατεύσει τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες από την κρίση και δεύτερον ότι οι γενικότερες αδικίες θα διορθωθούν μόλις το επιτρέψουν οι οικονομικές συνθήκες.

Το ζήτημα όμως είναι ευρύτερο και δεν περιορίζεται στο πότε και πώς θα μπορούσε το κράτος να δώσει ένα επίδομα παραπάνω. Η πολιτεία έχει μόνο να κερδίσει αν με τις ενέργειές της διευκολύνει και παροτρύνει περισσότερες γυναίκες να ασχοληθούν με ένα αυτόνομο επάγγελμα.

Προφανέστατα θα πρέπει οι πρωτοβουλίες του κράτους να μην έχουν μόνο το χαρακτήρα της υπεράσπισης δικαιωμάτων αλλά να εμπεριέχουν και θετική δράση. Μ' αυτό το σκεπτικό πρέπει να προωθήσουμε πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη της γυναικείας επιχειρηματικότητας αξιοποιώντας ό,τι κονδύλια μπορούν να βρεθούν από τα κοινοτικά ταμεία. Χρειάζεται να δημιουργηθούν επιχειρηματικά κέντρα για γυναίκες, δίκτυα ανταλλαγής γνώσεων τα οποία να προσφέρουν ουσιαστική επιχειρηματική ενημέρωση εκπαίδευση και καθοδήγηση.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες εφάρμοσαν συντονισμένες δράσεις και κατάφεραν σε 10 χρόνια, από το 1992 ως το 2002, να διπλασιάσουν τη γυναικεία επιχειρηματικότητα, να αυξήσουν σημαντικά τις θέσεις εργασίας και την οικονομική συμβολή στην κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνθήκες οικονομικής κρίσης που βιώνουμε μαστιάζουν όλους τους πολίτες, αλλά πλήττουν ιδιαίτερα τις γυναίκες που έχουν ταυτόχρονα πολλούς διαφορετικούς ρόλους στη ζωή. Αξίζει να σταθούμε δίπλα στη γυναίκα που

εκτός από εργαζόμενη είναι σύζυγος μητέρα και πολλές φορές ο μόνος στυλοβάτης του θεσμού της οικογένειας μιας και οι μονογονεϊκές οικογένειες αυξάνονται με ραγδαίους ρυθμούς.

Όταν αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματα των γυναικών ουσιαστικά υπερασπιζόμαστε τις ίδιες τις αρχές και τις αξίες της δημοκρατίας και της δημοκρατίας γιατί πολύ απλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφερόμαστε στο μισό πληθυσμό της χώρας που επιβάλλεται να συμμετέχει ισότιμα σε όλες τις πλευρές της ζωής και της κοινωνίας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε και για τη συνέπεια στο χρόνο σας.

Ο κ. Στρατούλης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι θετικό να επεκτείνεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης στη χώρα μας και στις γυναίκες κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας. Έπρεπε να έχει γίνει από χρόνια αυτό στη χώρα μας. Υπάρχουν ευθύνες των προηγούμενων κυβερνήσεων που δεν είχαν υπάρξει σχετικές θετικές ρυθμίσεις παρά τις πιέσεις και των φορέων των αυτοαπασχολούμενων και των γυναικείων οργανώσεων. Κάναμε δυο αναγνώσεις στην Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και προτείναμε συγκεκριμένες βελτιώσεις και εμείς και Βουλευτές και Βουλευτίνες από άλλες πολιτικές δυνάμεις. Ακόμα αυτές τις βελτιώσεις, παρότι είμαστε στην Ολομέλεια, δεν τις έχουμε δει.

Το πρώτο ζήτημα που είχαμε θέσει ήταν για την έκταση εφαρμογής της οδηγίας που ενσωματώνεται στο Εθνικό Δίκαιο. Είχαν μπει ζητήματα, όχι μόνο από εμάς αλλά και από άλλες πολιτικές δυνάμεις, να διευκρινιστεί ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης και η εφαρμογή του νόμου, εφόσον ψηφιστεί, καλύπτει και τις αγρότισσες. Μέχρι σήμερα δεν έχει διευκρινιστεί. Απορώ μάλιστα, γιατί ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ στη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων το είχε βάλει και ως προϋπόθεση για να ψηφίσει το ΠΑΣΟΚ την ενσωμάτωση της οδηγίας. Σήμερα δεν το έθεσε. Δεν είναι όμως εδώ σήμερα κανείς τους να μας εξηγήσει τι εννοούσαν.

Το δεύτερο αφορά στο βασικό ζήτημα που εμείς θέσαμε και για το οποίο ζητήσαμε βελτιώσεις. Η συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων εκεί επικεντρώθηκε. Είναι το άρθρο 6 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου. Το άρθρο 6 προβλέπει το επίδομα μητρότητας, δηλαδή ένα ποσό τήριξης της αυτοαπασχολούμενης γυναίκας ώστε πριν ή μετά τον τοκετό να μπορέσει να λείψει για 14 εβδομάδες, όπως λέει το σχέδιο νόμου και να καλύψει το εισόδημά της σε ένα βαθμό. Εκεί είχε γίνει πολύ μεγάλη κουβέντα.

Εμείς είχαμε πει ότι θα πρέπει να πάμε με βάση το γράμμα και το πνεύμα της ευρωπαϊκής οδηγίας, η οποία ενσωματώνεται στο εθνικό μας δίκαιο, με βάση την οποία είναι υποχρεωτική η χορήγηση αυτού του επιδόματος.

Είχαμε πει, λοιπόν, αντί η διατύπωση της προτεινόμενης ρύθμισης να είναι ότι «μπορεί» να χορηγείται στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες επίδομα μητρότητας λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας, αυτό να αντικατασταθεί «στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες χορηγείται επίδομα μητρότητας», που βεβαίως βγαίνει με κοινή υπουργική απόφαση.

Το δεύτερο που είχαμε επισημάνει αφορούσε τη διατύπωση που έχετε στην παράγραφο 6, όπου αναφέρετε το εξής: «Χορηγείται στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες το επίδομα μητρότητας.» Αυτό θα πρέπει να επεκταθεί και στις γυναίκες συζύγους και τις συντρόφους συμβίωσης, όπως περιγράφεται παραπάνω σε αυτό το νομοσχέδιο.

Επίσης, στο σχέδιο νόμου που μας προτείνετε, δεν μπαίνουν καθόλου κριτήρια, όπως είπε και η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, για να διασφαλιστεί, με βάση αυτά τα κριτήρια, ότι θα είναι ικανοποιητικό το ποσό του επιδόματος μητρότητας, ώστε να μπορέσει να λείψει αυτές τις δεκατέσσερις εβδομάδες η αυτοαπασχολούμενη που έχει τεκνοποιήσει.

Εκεί μπαίνουν τρία κριτήρια που συσχετίζονται α) με το ποσό του επιδόματος ασθένειας που δίνεται όταν λείψεις από τη δουλειά με ασθένεια, β) με τα διαφυγόντα έσοδα ή κέρδη για τις δεκατέσσερις εβδομάδες που θά λείψει η γυναίκα

αυτοαπασχολούμενη, όπως τα διαφυγόντα κέρδη προσδιορίζονται από την εθνική νομοθεσία για τέτοιες περιπτώσεις. Ως κριτήριο, όμως, μπαίνει γ) και το τι άλλο αντίστοιχο επίδομα παίρνουν εργαζόμενοι σε άλλους τομείς, δηλαδή οι απασχολούμενοι σε μισθωτή εργασία. Δυστυχώς, αυτά τα κριτήρια δεν μπαίνουν στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου, παρά το ότι θα έπρεπε, ώστε να διασφαλιστεί ότι θα είναι τουλάχιστον αξιοπρεπές αυτό το ποσό που θα προσδιοριστεί ως επίδομα μητρότητας.

Είχαμε ζητήσει αντί για να καλύπτει αυτό το επίδομα μητρότητας τη δυνατότητα να λείπει δεκατέσσερις εβδομάδες από την εργασία της, να καλύπτει δεκαεπτά εβδομάδες, όπως προβλέπεται για τις εργαζόμενες με μισθωτή εργασία. Κυρίως, όμως, είχαμε ζητήσει να υπάρξει σαφής διατύπωση και διασφάλιση ότι η κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, με την οποία θα προσδιορίζεται ο φορέας που θα δίνει το επίδομα μητρότητας, το επίπεδο και το ποσό αυτού του επιδόματος θα βγει μέσα σε δύο μήνες, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος, με βάση τη μέχρι τώρα πολιτική εμπειρία, να παραπεμφθεί στις καλές δυνάμεις. Και αυτό δεν υπάρχει στην παρούσα πρόταση νόμου και δεν έχει βελτιωθεί.

Βεβαίως, υπάρχουν και μία σειρά από βελτιώσεις που θα μπορούσαν να γίνουν στο άρθρο 7, ώστε όταν θίγεται η αρχή της ισότητας για αυτοαπασχολούμενες γυναίκες, να μπορούν να παρεμβαίνουν συλλογικοί φορείς, συνδικαλιστικοί είτε γυναικείες Οργανώσεις και να προσφεύγουν στα δικαστήρια ή στους αρμόδιους κρατικούς φορείς ώστε να προστατευτούν τα δικαιώματά τους. Το σχέδιο νόμου που προτείνει η Κυβέρνηση ζητά τη συναίνεση του/της θιγόμενου/ης. Δηλαδή, πριν γίνει η προσφυγή, να δώσει τη συναίνεσή της, ενώ το σχέδιο οδηγίας λέει «με την έγκριση του θιγόμενου ή της θιγόμενης», που η έγκριση δίνεται μετά. Και όταν ζητάς εκ των προτέρων τη συναίνεση για να γίνει προσφυγή και να προστατευτούν τα δικαιώματά της θιγόμενης, μέχρι αυτή να δοθεί, μπορεί να χαθούν και οι αντίστοιχες προθεσμίες για να γίνουν οι προσφυγές στα δικαστήρια ή στους αρμόδιους κρατικούς φορείς.

Δηλαδή, βλέπουμε μία διάθεση της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Εργασίας να αποκλίνει σε διατυπώσεις πολύ κρίσιμες από την ευρωπαϊκή οδηγία.

Κατόπιν αυτού, εμείς, επί της αρχής, θα ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης για εναρμόνιση της ευρωπαϊκής οδηγίας για τη διασφάλιση της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας. Στο άρθρο 6, όμως, στο κρίσιμο άρθρο για τη διασφάλιση αυτής της αρχής, εφόσον και με το κλείσιμο της ομιλίας του Υπουργού δεν υπάρξουν αυτές οι βελτιώσεις, θα ψηφίσουμε «παρών».

Γιατί, κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κανείς και τίποτα δεν μας διασφαλίζει πολιτικά ότι οι βελτιώσεις, που προβλέπονται εξάλλου στην ευρωπαϊκή οδηγία, θα περάσουν στην κοινή υπουργική απόφαση η οποία προβλέπεται να εκδοθεί στο μέλλον, γιατί αυτή δεν περνάει από τον έλεγχο της Βουλής.

Επομένως, ό,τι είναι να γίνει, πρέπει να γίνει τώρα με τη βελτίωση του άρθρου 6. Εάν δεν υπάρξουν βελτιώσεις και πλήρης προσαρμογή με το αντίστοιχο άρθρο 8 της ευρωπαϊκής οδηγίας, εμείς στο άρθρο 6 θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ».

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλη-Τσαρουχά): Ο κ. Επαμεινώνδας Μαριάς έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ – (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με τη συγκεκριμένη οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παλαιότερα ακολουθείτο η διαδικασία, η ενσωμάτωση ή η εναρμόνιση να γίνεται με προεδρικά διατάγματα, μια διαδικασία η οποία είχε υποβαθμίσει το ρόλο της Βουλής. Κατά την έννοια αυτή, παρακολουθώντας τη νέα διαδικασία να φέρουμε τα θέματα στη Βουλή, νομίζω ότι αυτό είναι κάτι το πολύ σημαντικό.

Δυστυχώς, όμως, τα βασικά θέματα που πρέπει να συζητήσει η Βουλή, περνούν πλέον με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου.

Πήγαμε στο άλλο άκρο. Είχαμε πει από αυτό το Βήμα ότι το μνημόνιο βλάπτει σοβαρά τη δημοκρατία, ότι αυτή η ιστορία με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου είναι αρκετά επικίνδυνη. Και βλέπουμε να έχουμε δύο νέες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου την Κυριακή και τη Δευτέρα, που επί της ουσίας τροποποιήσαν σε μεγάλο βαθμό το τεράστιο πολυνομοσχέδιο των επτακοσίων τριάντα πέντε σελίδων που ήρθε εδώ με τη διαδικασία του κατεπείγοντος και να περνούν και διατάξεις θεσμικές, όπως είναι ο αυτόματος μηχανισμός περιορισμού και ελέγχου των δαπανών. Και όταν δεν επιτυγχάνεται ο στόχος του μνημονίου, αυτόματα γίνονται περικοπές, είτε σε θέματα κοινωνικά, είτε στους μισθούς και στις συντάξεις. Επομένως, εδώ έχουμε ένα μηχανισμό αυτόματης μείωσης μισθών και συντάξεων, ο οποίος έχει θεσμοθετηθεί.

Αυτά, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, είχαμε πει ότι είναι επικίνδυνα, διότι έπρεπε να τα φέρετε στη Βουλή. Φέρατε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος ως Κυβέρνηση αυτό το πολυνομοσχέδιο, με την υπόσχεση ότι στις 12 του Νοεμβρίου θα εγκριθούν τα χρήματα, τα οποία θα έρθουν, διότι διαφορετικά στις 16 Νοεμβρίου, είτε ο κ. Σαμαράς, θα πτωχεύσει η Ελλάδα. Τίποτα από αυτά δεν έγινε. Είναι μια επικίνδυνη διαδικασία.

Ήθελα να πω στο σημείο αυτό ότι σύμφωνα με το άρθρο 44, για να γίνει αυτό, χρειάζεται να υπάρχουν έκτακτες περιστάσεις, εξαιρετικά επείγουσες και απρόβλεπτες ανάγκης για να εκδοθεί πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Ποιες είναι αυτές οι έκτακτες περιστάσεις; Αφού φέρατε το πολυνομοσχέδιο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος.

Επίσης, απαιτείται πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου. Εγώ σας ρωτώ: Ποια είναι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου; Θέλω να την φέρετε και να την καταθέσετε. Δεν υπάρχει απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Να μας πείτε ποιον αριθμό έχει, πότε συγκροτήθηκε το Υπουργικό Συμβούλιο και πότε συνεδρίασε, διότι εμείς είδαμε από την Παρασκευή μέχρι τη Δευτέρα ένα σούρτα-φέρτα των τριών Αρχηγών και δεν είδαμε συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Και ούτε δια περιφοράς μπορείτε να το κάνετε αυτό. Είναι επικίνδυνος ο δρόμος στον οποίο βαδίζετε.

Και πιστεύω ότι έχει και ευθύνη και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πλέον που ανέχεται αυτήν την κατάσταση, η Βουλή στην ουσία να μη λειτουργεί και να έχουμε πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, δηλαδή, διαδικασία έκτακτης ανάγκης, δηλαδή διαδικασία με την οποία με προεδρικά διατάγματα και με διατάγματα τέτοιου τύπου θα προχωρούμε. Είναι επικίνδυνος ο δρόμος στον οποίο πηγαίνετε.

Εμείς καταθέτουμε αίτηση κατάθεσης εγγράφων. Να μας φέρετε τις αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, τι αριθμό έχουν, γιατί στις πράξεις του νομοθετικού περιεχομένου λέει «μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου». Ποια πρόταση; Δεν έχει αριθμό; Δεν πρέπει να έχει ημερομηνία; Δεν πρέπει να έχει αριθμό πρωτοκόλλου; Πού είναι αυτά; Πού τα βρήκατε και κάνετε αυτή τη δουλειά; Αυτά σε σχέση με το πού βαδίζουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ**)

Διότι όλα αυτά τα κάνατε για να πάμε στο περίφημο Eurogroup, το οποίο τι αποφάσισε; Τίποτε! Ο κ. Σόιμπλε σήμερα θα ενημερώσει τη Βουλή στη Γερμανία για το τι έγινε. Δεν βλέπω να υπάρχει διαδικασία ενημέρωσης να έρθει ο Πρωθυπουργός ή ο Υπουργός Οικονομικών για να μας ενημερώσει τι έγινε.

Καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής την απόφαση που πήρε το Eurogroup, η οποία είναι στα αγγλικά, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Επαμεινώνδας Μαριάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το έχουμε πει και άλλη φορά. Να βάλετε διαδικασίες, επειδή το Eurogroup δεσμεύει, να τα μεταφράσετε στα ελληνικά. Κατ' αρχάς δεν υπάρχει απόφαση του Eurogroup. Δεν είναι δήλωση του Eurogroup, «statement of the Eurogroup», αλλά είναι δήλωση του Προέδρου του Eurogroup, για να καταλάβετε τι έγινε.

Εκεί μέσα δεν λέει κουβέντα για το τι θα γίνει με τη χρηματο-

δότηση, το περίφημο θέμα για το οποίο μας λέγατε. Δεν λέει κουβέντα! Δεν υπάρχει καμμία δέσμευση! Όλα αυτά που ακούγονται είναι από τα παπαγαλάκια.

Ευτυχώς που υπάρχει η τηλεόραση της Βουλής και μπορούν να μας δουν οι Έλληνες πολίτες για να ακούσουν τι γίνεται. Γιατί όσον αφορά εμάς τους Ανεξάρτητους Έλληνες υπάρχει πλήρης αποκλεισμός από τη ΝΕΤ και από τις τηλεοράσεις. Εμφανίζονται τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης και ο ΣΥΡΙΖΑ μόνο, οι υπόλοιποι έχουν εξαφανιστεί. Ευτυχώς, λοιπόν, που υπάρχει αυτό το Βήμα για να πούμε κάποια πράγματα, να μας ακούσουν. Μας έχουν εξαφανίσει και είναι αντισυνταγματικά αυτά που γίνονται.

Στην απόφαση δεν λέει κουβέντα για τη δόση, βάζει το θέμα της βιωσιμότητας του χρέους που είναι το πιο βασικό και παραπέμπει για αργότερα. Αυτά, λοιπόν, όλα έγιναν την στιγμή που έχετε περάσει με μια επιθετική πολιτική απέναντι σ' όλη την κοινωνία τα αντικοινωνικά μέτρα.

Οι συνταξιούχοι στο Ηράκλειο σήμερα διαμαρτύρονται. Οι νέοι, που τους απασχολείτε σε κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων, στο Ηράκλειο είναι απλήρωτοι. Οι διαθεσιμότητες στους δήμους είναι μια κατάσταση απίθανη. Και έρχεστε τώρα μέσα σ' αυτό το περιβάλλον και μας λέτε: «Πρέπει να θεσπίσουμε διατάξεις για την ισότητα μεταχείρισης των δύο φύλων.» Κατ' αρχάς, για να υπάρχει ισότητα πρέπει να υπάρχει μεταχείριση, να υπάρχει δράση. Ποια είναι η δράση στον τομέα των αυτοαπασχολούμενων; Υπάρχει τίποτα; Έχει μείνει τίποτα; Έχουν διαλυθεί τα πάντα. Ποια είναι η οικονομική δραστηριότητα στα θέματα των αγροτών; Διαλύσατε τα πάντα.

Επομένως, για να ξέρουμε τι συζητάμε, είναι ένα φορμαλιστικό νομοσχέδιο που ρυθμίζει θεσμικά ζητήματα, αλλά ως περιεχόμενο που είναι η οικονομία, που είναι η δράση είναι άδειο, διότι έχουμε οδηγηθεί πλέον σε απαξίωση. Έχετε πτωχεύσει την ελληνική κοινωνία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Πρέπει αυτά να ειπωθούν.

Βεβαίως, δεν έχουμε αντίρρηση. Πλην του άρθρου 6, όπως εξήγησε η εισηγήτρια μας ότι θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ», στα υπόλοιπα θα ψηφίσουμε και επί της αρχής και επί των άρθρων. Αλλά τι είναι αυτό; Είναι ένα θεσμικό πουκάμισο που μέσα δεν έχει περιεχόμενο. Γιατί για να έχει περιεχόμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δει τα θέματα επί της ουσίας, να δει τα θέματα της οικονομίας και να αποφασίσει.

Επειδή άκουσα πολλούς, αλλά και τον κ. Σαμαρά, που επικαλείται τον Λένιν, κλπ, ακούστε: Αν πρέπει να κρατήσουμε κάτι από τον Λένιν, είναι η διαγραφή του επονείδιου χρέους. Αυτή είναι μια ξεκάθαρη θέση που είχε. Διαβάστε να δείτε πως έγινε και να προχωρήσετε, αν θέλετε να γίνετε και ελληνοιστές, πάνω σ' αυτή τη διαδικασία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστοτέρας, κ. Μαρία Γιαννακάκη.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Η ενσωμάτωση της εν θέματι οδηγίας μάλλον δεν είναι πολύ γοητευτική για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, της αφιέρωσε μόνο τριάντα δευτερόλεπτα.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ναι, σαφώς, αλλά μάλλον δεν θα παρουσίαζε καμμία γοητεία. Το θέμα δεν θα είχε ενδιαφέρον για τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Προς τι όλα αυτά;

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Μου τρώτε χρόνο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Τι να λέει; Κανονικά έπρεπε να πω εγώ. Σύμφωνα με τον Κανονισμό πρέπει να λέμε και για το σχέδιο νόμου. Δεν έπρεπε να πούμε;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Δεν είπαμε;

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Κατ' αρχάς, το γεγονός ότι η εν θέματι οδηγία ενσωματώνεται στο εσωτερικό δίκαιο όχι με προεδρικό διάταγμα, όπως είναι η συνήθης πρακτική, αλλά με ένα σχέδιο νόμου και έτσι έχουμε την ευκαιρία αυτό το πάρα πολύ σημαν-

τικό θέμα να το συζητήσουμε στην Ολομέλεια, όσοι βέβαια το συζητάμε.

Η γυναίκα σήμερα συμμετέχει δυναμικά στην κοινωνική ζωή του τόπου, μορφώνεται, εξελίσσεται επαγγελματικά και κατακτά όλους τους τομείς της κοινωνικής, επαγγελματικής και οικονομικής ζωής. Η εξέλιξη αυτή, όμως, δεν είναι αποτέλεσμα των παροχών του κράτους και της πολιτικής των κυβερνήσεων για λήψη ουσιαστικών μέτρων που προωθούν την ισότητα, διευκολύνουν την επαγγελματική ζωή και την κοινωνική πρόοδο και στηρίζουν την ελληνική οικογένεια, αλλά στο μεγαλύτερο βαθμό είναι αποτέλεσμα των προσπαθειών της ίδιας της γυναίκας και του περιγυρού της οικογενειακού ή και κοινωνικού, που αρκετές φορές υποκαθιστά το έλλειμμα του κράτους πρόνοιας.

Αυτό φαίνεται από το σύνολο της ελληνικής νομοθεσίας, η οποία σε πολλές περιπτώσεις είναι πίσω από τις σύγχρονες ανάγκες συγκεχυμένη και δεν έχει αναπροσαρμοστεί εδώ και δεκαετίες.

Στην οδηγία την οποία καλούμεθα να ενσωματώσουμε σήμερα στο εσωτερικό μας δίκαιο, η αρχή της ίσης μεταχείρισης των φύλων επιτάσσει σύζυγοι, σύντροφοι συμβίωσης, που συστήνουν μαζί μία επιχείρηση να τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης με άλλα πρόσωπα. Οι γυναίκες που ασκούν ανεξάρτητο επάγγελμα, καθώς και οι σύζυγοι, οι σύντροφοι συμβίωσης που συμβάλουν στη δραστηριότητα των αυτοαπασχολούμενων δύναται να λάβουν ένα επίδομα μητρότητας επί τουλάχιστον δεκατέσσερις εβδομάδες το οποίο θα επιτρέψει και τη διακοπή της επαγγελματικής τους δραστηριότητας, εάν αυτές το επιθυμούν.

Συνεπώς το επίδομα θα αντιστοιχεί στη μέση απώλεια εισοδήματος ή κέρδους και μπορεί να έχει κι ένα περιοριστικό όριο πάνω από αυτό. Στο διάστημα διακοπής των δραστηριοτήτων τους λόγω της μητρότητας, οι γυναίκες αυτές θα δικαιούνται την πρόσβαση σε υπηρεσίες παροχής προσωρινής αντικατάστασης και σε οιοδήποτε υφιστάμενες ρυθμικές κοινωνικές παροχές. Η αυτοαπασχόληση αποτελεί σημαντική, έστω και περιορισμένη μορφή απασχόλησης στην Ευρώπη, η οποία αντιπροσωπεύει περίπου το 16% του ενεργού πληθυσμού. Περίπου το 11% των αυτοαπασχολούμενων εργαζόμενων στην Ευρώπη στηρίζεται στη βοήθεια των συζύγων και των συντρόφων τους, οι οποίοι, όπως προαναφέραμε, εργάζονται άτυπα στις μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις. Έτσι οι γυναίκες τις περισσότερες φορές στηρίζονται εξ ολοκλήρου στους συντρόφους τους, με αποτέλεσμα να διατρέχουν κίνδυνο φτώχειας σε περίπτωση διαζυγίου, θανάτου του συντρόφου ή και χρεοκοπίας.

Ο συνδυασμός επαγγελματικής, οικογενειακής και ιδιωτικής ζωής συνιστά πρόκληση για εκατομμύρια άνδρες και γυναίκες σήμερα, αλλά η τεκνοποίηση πολύ συχνά συνεπάγεται γι' αυτές τις γυναίκες, όχι μόνο απώλεια εισοδήματος, αλλά κάτι ακόμα πιο σημαντικό, απώλεια των επαγγελματικών προοπτικών. Μόνο το 66% των γυναικών με συντηρούμενα τέκνα εργάζεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για τους άντρες ανέρχεται στο 92,3%, σύμφωνα με τη στατιστική του προηγούμενου εξαμήνου.

Η βελτίωση της άδειας σε αυτές τις περιπτώσεις θα βοηθήσει τις γυναίκες να αναπτύξουν περισσότερο την προσωπικότητά τους και την επαγγελματική τους ζωή. Όπως σημείωσε η Βίβιαν Ρέντινγκ, Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρμόδια για τη δικαιοσύνη, τα θεμελιώδη δικαιώματα και την ιθαγένεια και Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την έναρξη ισχύος αυτής της νέας νομοθεσίας η Ευρώπη κάνει ένα ακόμα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός, όσον αφορά την ενδυνάμωση της κοινωνικής προστασίας και την παροχή ίσων οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων για τους αυτοαπασχολούμενους άνδρες και γυναίκες και τους συζύγους τους. Η νέα αυτή ευρωπαϊκή νομοθεσία –τόνισε– εγγυάται στην πράξη πλήρη ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών στην επαγγελματική τους ζωή, ενθαρρύνει τη γυναικεία επιχειρηματικότητα και δίνει τη δυνατότητα σε αυτοαπασχολούμενες γυναίκες να απολάβουν κοινωνικής ασφάλειας καλύτερης ποιότητας σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι νέοι κανόνες αποσκοπούν επίσης στην ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας, όχι μόνο των γυναικών αλλά και των ανδρών. Επί του παρόντος υφίσταται μεγάλη διαφορά μεταξύ των φύλων

στον τομέα αυτό, καθώς μόνο το 30% των μέσω επιχειρηματιών στην Ευρώπη είναι γυναίκες.

Εμείς θα υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν πιστεύουμε ότι λύνει όλα τα προβλήματα, αλλά σίγουρα είναι ένα βασικό βήμα προς την κατεύθυνση των ίσων ευκαιριών ανδρών και γυναικών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οπωσδήποτε κάθε νομοθετική ρύθμιση, η οποία βοηθάει τις γυναίκες και την ισότητα και γίνεται ένα βήμα προς την κατεύθυνση αυτή είναι θετικό και οπωσδήποτε το υποστηρίζουμε κι όπως είπε και η εισηγήτριά μας, θα ψηφίσουμε επί της αρχής, εκτός από το άρθρο 6 όπου θα δηλώσουμε «ΠΑΡΩΝ».

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της συμπολίτευσης μην ενοχλείστε με τις παρατηρήσεις που σας γίνονται για τον τρόπο που λειτουργεί το Κοινοβούλιο. Δεν έχει έρθει ένα σχέδιο νόμου, ένα νομοσχέδιο το οποίο να συζητείται κατά την κανονική του διαδικασία. Ερχόμαστε εδώ και επικυρώνουμε μόνο πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Ε, λοιπόν, ακούστε τουλάχιστον την κριτική που σας γίνεται.

Οι διακρίσεις, λοιπόν, στους εργασιακούς χώρους της Ευρώπης εξακολουθούν να αποτελούν σημαντική παράμετρο που απαιτεί παρεμβάσεις για την αντιμετώπισή της. Οι διακρίσεις αυτές με βάση το φύλο εντάσσονται στη σφαίρα της αναζήτησης των παρεμβάσεων, νομοθετικών, συλλογικών ρυθμίσεων. Ωστόσο, οι παρεμβάσεις αυτές κινούνται από τον άξονα ίσης μεταχείρισης χωρίς αυτός όμως να συνδέεται συνήθως με την ανάγκη δημιουργίας όρων ισότητας ευκαιριών.

Με την οδηγία την οποία επικυρώνουμε σήμερα, οι αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι και οι σύντροφοί τους αποκτούν κάποια κοινωνική προστασία. Συμπεριλαμβάνεται για πρώτη φορά και το δικαίωμα άδειας μητρότητας σύμφωνα με τη νέα νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τέθηκε ήδη σε ισχύ.

Αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι στο άρθρο του νομοσχεδίου για τις γυναίκες που αυτοαπασχολούνται. Θα μπορεί πλέον να χορηγείται επίδομα μητρότητας το οποίο θα επιτρέπει την προσωρινή διακοπή του επαγγέλματός τους λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας για διάστημα τουλάχιστον δεκατεσσάρων εβδομάδων.

Η οδηγία βελτιώνει όντως την προστασία των αυτοαπασχολούμενων γυναικών ή και των συζύγων ή και των συντρόφων συμβίωσης, ένα επίσης καινούριο δεδομένο και στην ελληνική κοινωνία, για το οποίο και εγώ θα ήθελα να μιλήσω και να το στηλιτεύσω αρνητικά. Ο γάμος είναι ιερός και θα πρέπει να το σέβονται οι περισσότεροι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι νέοι κανόνες αποσκοπούν στην ενθάρρυνση της ίσης συμμετοχής των γυναικών για εργασιακό βίο. Θα συμφωνήσουμε όλοι σήμερα πως η ενδυνάμωση της κοινωνικής προστασίας και η παροχή ίσων οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων για τους αυτοαπασχολούμενους άνδρες και γυναίκες και τους/τις συζύγους είναι ένα σημαντικό βήμα.

Όμως, ενώ το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας που ενσωματώνει στο ελληνικό δίκαιο την οδηγία 2010/41 προβλέπει την καταβολή επιδόματος μητρότητας στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες από τα τέλη Απριλίου για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δεκατεσσάρων εβδομάδων, δεν προσδιορίζει όμως το ύψος, τον τρόπο και τη διαδικασία χορηγήσεως του επιδόματος και αυτό μας βρίσκει να διαφωνούμε.

Οι λεπτομέρειες αυτές λέτε ότι θα καθοριστούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας – δεν λέτε πότε η οποία θα εκδοθεί, όπως λέτε, σε έξι μήνες από την ψήφιση του νόμου και μετά από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου των φορέων των αυτοαπασχολούμενων του ΟΑΕΕ. Θεωρώ, όμως, ότι είναι εντελώς αόριστη και ατελής αυτή η προσέγγιση.

Να υπενθυμίσω πως στην Ελλάδα οι μητέρες που αυτοαπασχολούνται ελάμβαναν μετά τη γέννα επίδομα τοκετού 800 ευρώ από τον ΟΑΕΕ, ποσό που καταργήθηκε, κύριε Υπουργέ, όπως το ξέρουμε όλοι μας τον Ιούλιο του 2012. Η μόνη ευνοϊκή ρύθμιση

που διατηρείται, αφορά τη μείωση των εισφορών κατά 50% για διάστημα ενός χρόνου μετά τον τοκετό.

Πώς ακριβώς, λοιπόν, στην πράξη θα επιτευχθεί η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, έτσι ώστε οι πολίτες να διαπιστώνουν τα οφέλη της στην καθημερινή τους ζωή; Μήπως κοιτάμε το δέντρο και χάνουμε το δάσος;

Όλοι γνωρίζουμε ότι οι ευρωπαϊκές οδηγίες δεσμεύουν τα κράτη-μέλη ως προς στόχους που πρέπει να επιτευχθούν εντός μιας συγκεκριμένης χρονικής προθεσμίας, αφήνοντας όμως στις εθνικές αρχές την επιλογή του τύπου και των μέσων υλοποίησης των στόχων αυτών. Εναπόκειται, λοιπόν, στις εθνικές αρχές να μεριμνούν για την τήρηση των εν λόγω διατάξεων και να επιβάλουν κυρώσεις για ενδεχόμενες παραβάσεις.

Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι δίνουμε ακόμα μεγαλύτερες και περισσότερες αρμοδιότητες στο Συνήγορο του Πολίτη. Λείπουν στελέχη από την Ανεξάρτητη αυτή Αρχή. Θεωρώ ότι δεν μπορεί αυτός ο φορέας στο βαθμό που θα πρέπει και έτσι όπως τουλάχιστον φορτώνεται μία ακόμα μεγάλη, μεγάλη ευθύνη, να ελέγχει, ότι προβλέπεται με το σχέδιο νόμου.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, όλοι πόσο χρονοβόρα και άρα μη αποτελεσματική είναι η εν λόγω διαδικασία και θεωρώ ότι πρέπει να συμπληρωθεί και κάπως αλλιώς.

Επιπλέον, οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στους αυτοαπασχολούμενους εργαζόμενους και στους/στις συζύγους των αυτοαπασχολούμενων. Αυτό το θεωρώ, επίσης, σωστό. Αποκλείεται, όμως – όπως ήδη έχει ειπωθεί και από άλλους συναδέλφους και το έχετε ακούσει και εσείς στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ – μία μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού που είναι ο αγροτικός κόσμος.

Πιστεύω ότι χρειάζεται η δέσμευση της Κυβέρνησής σας ότι κατά την εναρμόνιση στην ελληνική νομοθεσία αυτής της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση της αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας, θα πρέπει να συμπεριληφθούν και οι ασφαλισμένες στον ΟΓΑ.

Το επίδομα μητρότητας πρέπει να αφορά και τις αγρότισσες, οι οποίες ασκούν αυτοτελή επαγγελματική δραστηριότητα, και κατά συνέπεια καλύπτονται από την προς εναρμόνιση με το ελληνικό δίκαιο οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο ΟΓΑ είναι ταμείο κύριας ασφάλισης από το 1988. Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να συμπεριληφθούν και αυτές οι αυτοτελώς εργαζόμενες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντως, όπως είπε και ο κ. Νότης Μαρίας, είναι ένα «πουκάμισο χωρίς σώμα» αυτό το οποίο συζητούμε σήμερα. Το ψηφίζουμε αλλά συνεχίζω να θεωρώ ότι υπάρχουν πολλά άλλα πράγματα, τα οποία αυτή η Κυβέρνηση, δυστυχώς και οι προηγούμενες κυβερνήσεις του μνημονίου, πήρε από τα δικαιώματα, όχι μόνο εργασιακά αλλά και κοινωνικά, των Ελλήνων τα τελευταία δύο χρόνια και λυπάμαι που αυτή η Κυβέρνηση συνεχίζει να κάνει αυτό.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ σε μία έκθεση, την οποία αναφέρει σε σχετική επίκαιρη ερώτηση, την οποία έχει καταθέσει, απ' όσο γνωρίζω, ο κ. Νότης Μαρίας, της επιτροπής για τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, δηλαδή το ανώτατο ελεγκτικό όργανο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, που συνεδρίασε από την 1η έως 16 Νοεμβρίου, κατά την οποία η ελληνική Κυβέρνηση εγκαλείται για σοβαρή παραβίαση διεθνών υποχρεώσεων της χώρας σε σχέση με τα εργασιακά δικαιώματα λόγω σειράς αντεργατικών μνημονιακών μέτρων, που έχουν θεσπιστεί.

Ειδικότερα, στην έκθεση επισημαίνεται ότι οι επαναλαμβανόμενες και εκτεταμένες παραβιάσεις της χώρας μας με διαρκή νομοθετικά μέτρα στο σύστημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων οδηγούν στην αποσταθεροποίηση συνολικά εργασιακών σχέσεων και το Διεθνές Γραφείο ζητά από την Κυβέρνηση μεταξύ των άλλων και επανόρθωση των πραγμάτων στην προτεραιότητα κατάστασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως, από τη μια νομοθετούμε για πράγματα, που ίσως είναι αυτονόητα, από την άλλη, όμως, δεχόμαστε επικρίσεις και

μας εγκαλούν στην τάξη διεθνείς φορείς, οι οποίοι έχουν την ευθύνη να ελέγχουν τα κράτη και, όπως είπα, αυτό νομίζω ότι είναι τραγελαφικό τη σημερινή εποχή, όταν ψηφίζουμε –υποτίθεται– για την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών και παίρνουμε πίσω θεσπισμένα δικαιώματα ετών και δεκαετιών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ασημίνα Σκόνδρα.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τελικά, μάλλον, κύριε Πρόεδρε, θέλετε να κάνετε διακρίσεις και μεταξύ των γυναικών, όχι μόνο μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ποιητές λένε ότι οι γυναίκες είναι το μισό του ουρανού. Εγώ, όμως, θα προσθέσω ότι είναι και το μισό του πληθυσμού. Κατ' επέκταση, η εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών είναι προϋπόθεση για μια κοινωνία, που θέλει να αποκαλείται δίκαιη και ισότιμη και εντέλει δημοκρατική.

Για το λόγο αυτό, η διαδικασία ενσωμάτωσης της κοινοτικής οδηγίας στο εθνικό μας δίκαιο, θεωρώ ότι πρέπει να μας βρίσκει όλους και όλες απολύτως σύμφωνους.

Είναι πολύ ενθαρρυντικό ότι σε πανευρωπαϊκό επίπεδο παίρνονται σημαντικές πρωτοβουλίες –και όχι μόνο τώρα, βεβαίως– για την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών στην απασχόληση και ιδιαίτερα στην αυτοαπασχόληση, εξαλείφοντας κάθε μορφή διάκρισης μεταξύ των δύο φύλων.

Εξίσου σημαντικές είναι, όμως, και οι ρυθμίσεις που εξασφαλίζουν ουσιαστικά σε κάθε γυναίκα τη δυνατότητα να συνδυάσει την επαγγελματική πρόοδο και τη μητρότητα. Πρόκειται, πράγματι, για ένα μεγάλο βήμα στο κομμάτι της αυτοαπασχόλησης, που στην πατρίδα μας δεν ήταν νομοθετικά κατοχυρωμένο.

Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στη χώρα μας έχουμε μεγάλο ποσοστό από αγρότισσες, που μέχρι πρότινος τα εργασιακά τους δικαιώματα ήταν υποτυπώδη. Είναι ένας κλάδος, που παρ' όλη τη μεγάλη προσφορά του μέσα σε συνθήκες πολύ δύσκολες, απέχει πολύ από το να θεωρηθεί ισότιμος και πιστεύω ότι στον κλάδο αυτό πρέπει να βελτιωθούν πολλά πράγματα ακόμη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ουσία του ζητήματος δεν βρίσκεται, όμως, αποκλειστικά στις όντως σημαντικές ρυθμίσεις, που ενσωματώνονται πλέον στην εθνική μας νομοθεσία. Πολύ περισσότερο θεωρώ πως η ουσία βρίσκεται στο κατά πόσο εφαρμόζονται στη ζωή και ανά τον κόσμο οι πολιτικές εκείνες, που, πραγματικά, εξαλείφουν τις διακρίσεις και την ανισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών είτε στην εργασία είτε ως αυτοαπασχολούμενοι είτε ακόμη και στις υπόλοιπες εκφάνσεις της ζωής.

Οφείλουμε, δυστυχώς, να ομολογήσουμε ότι σε διεθνές επίπεδο η κατάσταση είναι απογοητευτική, αφού εξακολουθούν να υπάρχουν χώρες στις οποίες οι γυναίκες υφίστανται αφόρητη καταπίεση και στερούνται τα πιο θεμελιώδη ατομικά, εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα.

Στην Ευρώπη και την πατρίδα μας ακραία φαινόμενα δεν παρατηρούνται. Η ευρωπαϊκή Ήπειρος, όμως, εμπλέκεται ως αποδέκτης σε μια άλλη παράμετρο του ιδίου προβλήματος. Αναφέρομαι στον ανησυχητικά υψηλό αριθμό γυναικών που διακινούνται παράνομα από αδιόστατα κυκλώματα σωματεμπορίας και τις εμπορεύονται ως αντικείμενα σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Εδώ, λοιπόν, οφείλουμε να δούμε το πρόβλημα κατάματα και σε συνεργασία με τους διεθνείς οργανισμούς και τις δικαστικές αρχές να δρομολογήσουμε την αποτελεσματική καταπολέμησή τους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στο νομικό σκέλος διαπιστώνουμε γρήγορα ότι η Ελλάδα έχει ανταποκριθεί με επιτυχία στην ενσωμάτωση της οδηγίας και συμβάσεων που αφορούν την ισότητα των φύλων. Επίσης, έχουμε θεσπίσει πληθώρα εθνικών νομοθετικών μέτρων για την άρση των διακρίσεων σε βάρος των γυναικών.

Θυμίζω επιγραμματικά την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001 που κατοχυρώθηκε στο άρθρο 116 με τη λήψη θετικών μέτρων. Επίσης, πολύ ουσιαστικές παρεμβάσεις υπήρξαν και με νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης Καραμανλή.

Χαρακτηριστικά, αναφέρω την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας με το ν.3500/2006 και το ν. 3304/2005 περί ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στο χώρο της εργασίας.

Το κράτος δικαίου, μεριμνά για την άρση ανισοτήτων τουλάχιστον σε νομοθετικό επίπεδο. Αν, όμως, θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, πρέπει να ομολογήσουμε ότι στην καθημερινότητα αρκετές ανισότητες παραμένουν αναλλοίωτες. Η κρίση, δε, τον τελευταίων ετών έχει μεγιστοποιήσει τις ανισότητες αυτές.

Η πολυνομία, δημιουργεί αδυναμία στο κράτος να εξασφαλίσει και να ελέγξει την εφαρμογή των νόμων. Η ανεργία χτυπάει πάντοτε πιο σκληρά τις γυναίκες. Η κρίση που βιώνουμε ενισχύει αυτό το φαινόμενο.

Πολλές φορές το φύλο είναι η αιτία να μην προσλαμβάνονται άνεργες, λόγω του ότι ως γυναίκες έχουν αυξημένες οικογενειακές υποχρεώσεις. Η ηλικία, δε, και η εμφάνιση είναι πολλές φορές ουσιαστικό κριτήριο επιλογής από τους εργοδότες.

Οι παγιωμένες αντιλήψεις και οι εσφαλμένες νοοτροπίες εξακολουθούν να έχουν βαθιά τις ρίζες τους. Επιβάλλεται να παραδεχτούμε ότι σε πολλές περιπτώσεις στην ισότητα καταστρατηγείται και αναγάζεται ακόμη και η μητρότητα σε ένα μεγάλο εμποδίο.

Στο θέμα αυτό έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο κενό η εν λόγω ρύθμιση με το άρθρο 6 της σύμβασης που προβλέπει το επίδομα μητρότητας και το δικαίωμα της προσωρινής διακοπής του επαγέλλματος των αυτοαπασχολούμενων γυναικών στο χρονικό διάστημα, τουλάχιστον, δεκατεσσάρων εβδομάδων.

Θεωρώ πολύ κρίσιμο να βρεθεί τρόπος, κύριε Υπουργέ, αυτό το διάστημα, αν είναι δυνατόν, να μεγαλώσει περισσότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία περί ισότητας των δύο φύλων παγκοσμίως, μαρτυρούν ότι το εισόδημα των γυναικών υπολείπεται σε μεγάλο βαθμό έναντι των εισοδημάτων των ανδρών.

Στις χώρες της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής το εισόδημα των γυναικών αντιστοιχεί μόλις στο 30%, στη Λατινική Αμερική και στη Νότια Ασία αντιστοιχεί στο 40%, ενώ στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης αντιστοιχεί στο 60% του αντίστοιχου ανδρικού εισοδήματος.

Οι αμοιβές των γυναικών στην οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπολείπονται σχεδόν κατά 20% των αποδοχών των ανδρών. Αυτό έχει ως συνέπεια τη μειωμένη συγκέντρωση πλούτου και επιρροής στα χέρια των γυναικών. Γνωρίζουμε ότι η κρίση πλήττει πάντοτε περισσότερο τις αδύναμες ομάδες του πληθυσμού, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι γυναίκες.

Επίσης, όλες οι μελέτες αναδεικνύουν ότι η ενίσχυση της ισότητας και η ενδυνάμωση του ρόλου των γυναικών, κοινωνικά και εργασιακά, μπορεί να βοηθήσει στην επίτευξη διάφορων άλλων στόχων, όπως στη μείωση της φτώχειας, στη βελτίωση της υγείας της οικογένειας, στην εξασφάλιση καλύτερης παιδείας και στην προστασία του περιβάλλοντος.

Το παραπάνω στοιχείο έχει στην περίπτωση της πατρίδας μας και μια άλλη διάσταση. Αναφέρομαι στο τεράστιο πρόβλημα του δημογραφικού. Θεωρώ δεδομένο ότι για να καταφέρουμε να αντιμετωπίσουμε τον επερχόμενο εφιάλτη του δημογραφικού αδιεξόδου, οφείλουμε να ενδυναμώσουμε το ρόλο της γυναίκας σε όλες τις πτυχές και διαστάσεις της κοινωνικής και εργασιακής ζωής.

Κάποια στιγμή πρέπει να ανοίξει και η συζήτηση για την απασχόληση των γυναικών στο σπίτι. Γράφεται σε πολλά σημεία «Επάγγελμα: Οικιακά». Οι γυναίκες αυτές είναι αυτοαπασχολούμενες. Πρέπει να τους αναγνωριστούν δικαιώματα. Δεν είναι κοινωνική προσφορά τα οικιακά.

Αυτά είναι μερικά μόνο ζητήματα που επηρεάζονται άμεσα ή έμμεσα από την ισότητα των δύο φύλων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Σε κάθε περίπτωση μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η διάκριση κατά των γυναικών καλά κρατεί, πολύ εντονότερα στον υπό ανάπτυξη, αλλά και επίσης στον ανεπτυγμένο κόσμο.

Και τέλος, μια άλλη αλήθεια είναι ότι και σήμερα ακόμη οι γυναίκες δεν συμμετέχουν ισότιμα στην κοινωνική, πολιτική και

επαγγελματική ζωή. Είναι πολύ βασικό, κατά τη γνώμη μου, να υπάρχουν γυναίκες ισόρροπα στα κέντρα όπου παίρνονται αποφάσεις, χαράσσονται γραμμές και πολιτικές. Εδώ ακόμα υστερούμε. Και εδώ πρέπει να καταλογίσουμε και να αναγνωρίσουμε ευθύνες και σε εμάς τις ίδιες τις γυναίκες.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ότι εδώ στο Κοινοβούλιο μόνο το 20% των εδρών στις τελευταίες εθνικές εκλογές καταλήφθηκαν από γυναίκες, όπως επίσης, στις δημοτικές εκλογές μόνο το 3% είναι δήμαρχοι και εντελώς απογοητευτικό είναι το ότι στις δεκατρείς περιφέρειες ανά την Ελλάδα δεν υπάρχει καμιά γυναίκα περιφερειάρχης. Τα ποσοστά των γυναικών που μετέχουν σε τομείς συνδικαλιστικούς, διοικητικά συμβούλια και διευθυντικές θέσεις, ευθύνης και εξουσίας παραμένουν, επίσης, εξαιρετικά χαμηλά.

Κυρίες και κύριοι, η ισότητα, λοιπόν, συμμετοχή στην κοινωνική και οικονομική ζωή αποτελεί προαπαιτούμενο της ευημερίας, της κοινωνίας και της οικογένειας. Η εθνική οικονομία πρώτη έχει να κερδίσει τα μέγιστα, όταν αξιοποιεί και συμμετέχει στην παραγωγή όλο το ανθρώπινο δυναμικό. Όταν τα ταλέντα των ανδρών και των γυναικών ξεδιπλώνονται και ανθούν, ο κόσμος προοδεύει. Όταν κατακτήσουμε, λοιπόν, την ισότητα, τότε μπορούμε να πούμε ότι οι γυναίκες εκτός από το μισό του ουρανού είναι και το μισό της γης.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Εάν, κυρία Σκόνδρα, διάκριση θεωρήσατε ότι έλαβε το λόγο η κ. Κόλλια, σας λέω ότι το δικαιούται εκ του Κανονισμού.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Αστείευτηκα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Διάκριση έγινε υπέρ υμών, διότι μιλήσατε δύο λεπτά περισσότερο, ενώ κανείς άλλος δεν μίλησε.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτό είναι αποκατάσταση της αδικίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Παναγιώτα Δριτσήλη, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου το οποίο καλούμαστε να συζητήσουμε στη σημερινή Ολομέλεια και που αφορά στην ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη της οδηγίας 41/2010 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε σχέση με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας, είναι κατ' αρχάς ένα θετικό βήμα στην περαιτέρω νομική εξασφάλιση της ισότητας ανάμεσα στα δύο φύλα.

Ωστόσο, αξίζει να σημειωθεί ότι η χρονική περίοδος κατά την οποία συζητείται συμπίπτει με την εφαρμογή μιας σειράς δυσβάσταχτων μέτρων λιτότητας, τα οποία συνοδεύονται από χιλιάδες προσωπικά δράματα συμπολιτών μας που αντιμετωπίζουν σοβαρότατα προβλήματα επιβίωσης εξαιτίας των μέτρων αυτών.

Συμπίπτει, επίσης και με μια πρωτόγνωρη προσπάθεια υποβάθμισης του κοινοβουλευτικού έργου από την Κυβέρνηση, η οποία αντιμετωπίζει τον κοινοβουλευτικό έλεγχο ως φορτίο από το οποίο προσπαθεί να απαλλαγεί, καταφεύγοντας στην απaráδεκτη πρακτική των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου για σοβαρότατα θέματα που άπτονται ζητημάτων βαρύνουσας στρατηγικής σημασίας.

Φυσικά όλη αυτή η κατάσταση δεν μειώνει σε καμία περίπτωση τη σημασία του σχεδίου νόμου το οποίο και συζητάμε, που έστω και μέσα σε μια τέτοια συγκυρία καθολικεύει το πεδίο εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης των δύο φύλων, γεγονός που αξιολογείται ως θεμελιωδώς θετικό.

Πιο συγκεκριμένα, το σχέδιο νόμου εμπεριέχει μια σειρά από σημαντικές ρυθμίσεις. Αφ' ενός διευρύνεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης ανάμεσα στα δύο φύλα στην άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας, αφ' ετέρου μια σειρά από δικαιώματα που περιγράφονται στο σχέδιο νόμου αφορούν όχι μόνο στους αυτοαπασχολούμενους αλλά και στους συζύγους και στους συντρόφους συμβίωσής τους.

Διευρύνεται, επιπλέον με αυτό το σχέδιο νόμου, η επί της αρχής δυνατότητα πρόσβασης σε επίδομα μητρότητας στις αυ-

τοαπασχολούμενες μητέρες, γεγονός που χαιρετίζουμε, καθώς είναι και η πρώτη φορά σε αυτήν την κοινοβουλευτική περίοδο που βλέπουμε ένα κοινωνικό δικαίωμα να επεκτείνεται και όχι να περιορίζεται.

Σημαντική πτυχή, επίσης, αυτού του σχεδίου νόμου είναι και η αποσαφήνιση μιας σειράς περιπτώσεων διακριτικής μεταχείρισης, καθώς και η θεσμική δυνατότητα της προάσπισης των δικαιωμάτων των θυγομένων από ανάλογες συμπεριφορές, όπου πλέον μετακυλιέται στον εναγόμενο η ευθύνη να αποδείξει την αθωότητά του ενώπιον των αρμόδιων διοικητικών αρχών.

Στα θετικά, επίσης, ομολογουμένως, καταγράφεται και η αρμοδιότητα του Συνήγορου του Πολίτη για την ορθή εφαρμογή των παραπάνω.

Εντούτοις, εκτός από τα σημεία του σχεδίου νόμου που προαναφέρθηκαν και τα οποία βρίσκουν σύμφωνο το ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο ούτως ή άλλως, υπάρχουν και άλλα τα οποία επισημάναμε και στις σχετικές συνεδριάσεις της επιτροπής και τα οποία θεωρούμε εκ των ων ουκ άνευ, προκειμένου αυτό το σχέδιο να μη μένει στα χαρτιά αλλά να τεθεί άμεσα σε εφαρμογή.

Προκύπτει, δηλαδή, μια σοβαρότατη εκκρεμότητα για την πλήρη εφαρμογή των όσων προβλέπονται, η οποία δεν είναι άλλη από τη διασφάλιση των απαραίτητων κονδυλίων σε σχέση με την καταβολή του επιδόματος μητρότητας στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες, διότι δεδομένων και των συνθηκών, υπάρχει πιθανότητα αυτή να προσκρούσει στην άρνηση των δανειστών μας, καθώς επίσης παρατηρείται και η απουσία των κριτηρίων απόδοσης αυτού του επιδόματος, με βάση τα οποία θα αποσαφηνιστεί αν πρόκειται τελικά για ένα καθολικό δικαίωμα ή για ένα κενό γράμμα.

Θα είχε ενδιαφέρον, λοιπόν, να μας πει η Κυβέρνηση σαφώς, τότε ακριβώς σκοπεύει να εκδώσει την κοινή υπουργική απόφαση που θα ρυθμίζει αυτά τα θέματα και ποιο σκοπεύει να είναι το εύρος εφαρμογής της, διότι αναλογιζόμενος κανείς την πρακτική της Κυβέρνησης, αβίαστα παρατηρεί ότι όταν πρόκειται για κάθε λογής αντιλαϊκά μέτρα, η Κυβέρνηση λειτουργεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, όμως, δεν φαίνεται να υιοθετεί την ίδια λογική, όταν πρόκειται να διασφαλίσει δικαιώματα και κυρίως να τα επιχορηγήσει.

Θυμίζω σε αυτό το σημείο ότι στην Ελλάδα οι αυτοαπασχολούμενες γυναίκες λάμβαναν μετά τη γέννα επίδομα τοκετού 800 ευρώ περίπου από τον ΟΑΕΔ, ποσό που καταργήθηκε τον Ιούλιο του 2012, ενώ η μόνη ευνοϊκή ρύθμιση που διατηρείται αφορά στη μείωση των εισφορών για διάστημα ενός χρόνου περίπου μετά τον τοκετό.

Γενικώς επικρατεί μία μινιμαλιστική λογική στη μεταφορά της συγκεκριμένης ευρωπαϊκής οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Ενώ στο κείμενο της οδηγίας και συγκεκριμένα στο άρθρο 7, προβλέπεται η δυνατότητα επέκτασης των ιδίων δικαιωμάτων κοινωνικής προστασίας στους συζύγους ή τους συντρόφους συμβίωσης των αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων -γεγονός που θα μπορούσε να αποτελέσει ένα ακόμη σημαντικό βήμα για την προώθηση της πραγματικής ισότητας και τη διεύρυνση των δικαιωμάτων κοινωνικής προστασίας σε έναν ευρύτερο πληθυσμό- στο σχέδιο νόμου αυτή η διάταξη δεν εμφανίζεται. Το Υπουργείο Εργασίας υιοθετεί, δηλαδή, τη λογική του όσον το δυνατόν λιγότερο, εξαντλώντας τη δυνατότητα που του παρέχει η διατύπωση της οδηγίας.

Λόγω της ανακολουθίας, λοιπόν, των λόγων και των έργων της Κυβέρνησης και των ανάληπτων πρακτικών της σε κοινωνικό επίπεδο, πρέπει να τονιστεί και ότι δεν επιτρέπεται με πρόσχημα την επιχορήγηση του επιδόματος μητρότητας να αυξηθούν οι ιδιαιτέρα δυσβάσταχτες εισφορές κοινωνικής ασφάλισης στους αυτοαπασχολούμενους, όπως έχει γίνει σε άλλες περιπτώσεις πρόσφατα, όπου οι αυξήσεις των επιβαρύνσεων όχι μόνο δεν αναβάθμισαν την ποιότητα και το εύρος των κοινωνικών παροχών αλλά τα χρήματα που προέκυψαν από αυτές τις επιβαρύνσεις διατέθηκαν σε παντελώς άσχετους σκοπούς.

Επειδή για το ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο αποτελεί επιτακτική ανάγκη η διασφάλιση των κοινωνικών δικαιωμάτων και η διεύρυνση της κοινωνικής προστασίας για τους εργαζόμενους

και τους αυτοαπασχολούμενους πολίτες και επειδή κάποιες από τις ενστάσεις μας δεν λήφθηκαν καν υπ' όψιν από την Κυβέρνηση, ψηφίζουμε «ΝΑΙ» επί της αρχής, δηλώνουμε, όμως, «ΠΑΡΩΝ» στο άρθρο 6 και περιμένουμε από την Κυβέρνηση να αποσαφηνίσει άμεσα τις εκκρεμότητες, ώστε να ωφεληθεί η μεγαλύτερη δυνατή μερίδα εργαζομένων από την πρόσβαση στα δικαιώματα αυτά.

Εξάλλου, η δική μας θέση είναι γνωστή και είναι πάγια. Στο κέντρο της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ είναι η ανθρωποκεντρική διακυβέρνηση, η οποία θα απαντά στις ανάγκες της κοινωνίας και όχι στις επιταγές των δανειστών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αφροδίτη Σταμπουλή.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισαγωγή προς ψήφιση του σχεδίου νόμου είναι μία θετική στιγμή, ένα λιγότερο σκοτεινό σημείο. Βλέπετε, δεν μπορώ να πω φωτεινό, στο ζόφο που μας έχουν επιβάλει τα κυβερνητικά μέτρα, τα οποία μάλιστα δεν πετυχαίνουν και τους στόχους που διακηρύσσουν. Αλήθεια, η δόση που δεν ήρθε ούτε αυτήν τη Δευτέρα ποια Δευτέρα θα έρθει; Ελπίζω πριν από τη Δευτέρα Παρουσία, όχι του Κυρίου επί της γης, της κυρίας στην Καγκελαρία.

Έρχεται, λοιπόν, προς ψήφιση αυτό το σχέδιο νόμου, από μία Κυβέρνηση η οποία συστηματικά υποβαθμίζει την οπτική του φύλου στο δημόσιο βίο. Αυτό φαίνεται από τη σύνθεσή της, φάνηκε στις προγραμματικές της δηλώσεις, φάνηκε ακόμη και στον προϋπολογισμό της. Και έρχεται προς ψήφιση αυτό το σχέδιο νόμου σε μια Βουλή, η οποία ακόμη δεν έχει βρει και καθιερώσει ένα γραμματικά σωστό τύπο για την προσφώνηση των μελών της γένους θηλυκού.

Το σχέδιο νόμου είναι ενσωμάτωση ευρωπαϊκής οδηγίας αλλά δεν αποτελεί δώρο κανενός. Είναι κατάκτηση στον απόηχο του φεμινιστικού κινήματος που παρακίνησε θεσμούς και συνειδήσεις στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960 και του 1970 με σημαντική συμμετοχή γυναικών της χώρας μας από τα μέσα της δεκαετίας του 1970, από την πτώση της δικτατορίας, από τη Μεταπολίτευση και μετά –άλλος ένας λόγος για να είναι καρφί στο μάτι ο όρος για όσους ακούν Μεταπολίτευση και ανατριχιάζουν- και αυτό το σχέδιο νόμου από σύμπτωση ψηφίζεται πέντε μέρες πριν την παγκόσμια ημέρα δράσης κατά της βίας σε βάρος των γυναικών.

Η οδηγία, λοιπόν, που καλούμαστε να ενσωματώσουμε στην εθνική νομοθεσία και που ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκει θετική στο σύνολό της, αναφέρει ότι η σύσταση εταιρείας μεταξύ συζύγων ή συντρόφων συμβίωσης, δεν επιτρέπεται να έχει όρους πιο περιοριστικούς από ό,τι μεταξύ άλλων προσώπων.

Δίνεται έτσι η δυνατότητα σε πρόσωπα που μέχρι τώρα χαρακτηρίζονταν συμβολιζούντα, να αναβαθμιστούν σε κοινωνικές ή κανονικούς συνεταίρους μιας επιχείρησης, χωρίς να αποκλείεται η δυνατότητα να παραμείνουν στο προηγούμενο καθεστώς επωφελοόμενα από τις διατάξεις της οδηγίας.

Το θέμα που προκύπτει από τη δαπάνη για την αυτοτελή ασφάλιση αυτών των προσώπων σε καιρούς οικονομικής δυσπραγίας, έχει ήδη τεθεί από την εισηγήτριά μας και περιμένουμε να διευθετηθεί. Επίσης, δεν έχει διευκρινισθεί ρητά -και περιμένουμε να διευκρινισθεί- ότι το σχέδιο νόμου αφορά και τις επιδιδόμενες σε αγροτική δραστηριότητα, όπως προέβλεπε η προηγούμενη ευρωπαϊκή οδηγία, την οποία αντικαθιστά η σημερινή. Σ' αυτά τα πρόσωπα χορηγείται επίδομα μητρότητας, σύμφωνα με το άρθρο 6, οι αδυναμίες του οποίου έχουν δοθεί αναλυτικά από προηγούμενους ομιλητές και ομιλήτριες.

Το επόμενο άρθρο, δίνει το δικαίωμα δικαστικής προστασίας και προσφυγής σε διοικητικές αρχές του προσώπου που ζημιώθηκε από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης στις δεδομένες συνθήκες των αυτοαπασχολούμενων ή υπέστη παρενόχληση ή σεξουαλική παρενόχληση, με όποια διάσταση δίνει στον όρο η υφιστάμενη ελληνική και κοινοτική νομοθεσία.

Θεωρούμε θετικό σημείο το γεγονός ότι προβλέπεται αντι-στροφή του βάρους της απόδειξης, το οποίο βαρύνει τον καταγ-

γελλόμενο –και σπανιότατα καταγγελλόμενη- διότι όσες και όσοι έχουμε υπ' όψιν μας τέτοια περιστατικά, γνωρίζουμε πόση πίεση υφίσταται και από τι αναστολές υποφέρει το θύμα, μέχρις ότου καταγγείλει το περιστατικό σε βάρος του. Εξάλλου αυτή η αντι-στροφή δεν ισχύει για την ποινική διαδικασία.

Ισχύει για κάθε δικαστική ή διοικητική διαδικασία το δικαίωμα προσφυγής νομικών προσώπων και ενώσεων προσώπων, που δικαιολογούν σχετικό έννομο συμφέρον με τη συναίνεση του ή της θιγόμενης. Και εδώ ζητούμε από τον Υπουργό να προσθέσει άμεσα τις λέξεις «ή έγκριση», ώστε να θεραπευτεί η πιθανότητα απώλειας κάποιων προθεσμιών, όπως το έθεσε αναλυτικά ο προηγούμενος ομιλητής.

Σημειώνω ότι το δικαίωμα προσφυγής σε τέτοιες υποθέσεις, είναι κάτι που ζητούν από καιρό οι γυναικείες οργανώσεις, όπως το ζητούν και για κάθε υπόθεση άσκησης βίας εναντίον των γυναικών και γι' αυτό ως ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζουμε αυτήν τη διάταξη, προτείνοντας την προσθήκη που ανέφερα.

Φορέας παρακολούθησης της τήρησης των προαναφερθεισών διατάξεων ορίζεται ο Συνήγορος του Πολίτη, για τον οποίον περιττεύει να πούμε ότι αντί να αποψιλώνεται από προσωπικό, πρέπει να ενισχυθεί για να αντεπεξέλθει στα επιπλέον καθήκοντα που προκύπτουν. Ο Συνήγορος του Πολίτη, σύμφωνα με το άρθρο 8, μπορεί να είναι ο πρώτος αποδέκτης μιας καταγγελίας ή να του έχει διαβιβαστεί από τη δημόσια αρχή που τη δέχθηκε πρώτη υποχρεωτικά, θετικό μέτρο που εξασφαλίζει μια κατ' αρχήν ενιαία αντιμετώπιση των περιστατικών ως προς την αξιολόγησή τους και την προσπάθεια διαμεσολάβησης.

Αν η διαμεσολάβηση αποτύχει, ο Συνήγορος του Πολίτη διαβιβάζει το πόρισμά του σε αρμόδια αρχή για να επιβληθούν κυρώσεις ή να κινηθεί πειθαρχική διαδικασία. Όσον αφορά κυρώσεις που θα επιβληθούν από δικαστικές αρχές, ορθά προβλέπεται να καλύπτεται ο χρόνος που απαιτείται για να αντιμετωπισθεί δικαστικά μια υπόθεση από το Συνήγορο του Πολίτη, αρκεί αυτός ο χρόνος να μη γίνεται όλο και μεγαλύτερος, χάρη στα μέτρα διάλυσης της δικαιοσύνης που καταγγείλαμε στο παρελθόν, συζητώντας μια άλλη επικύρωση αντίστοιχης πράξης νομοθετικού περιεχομένου.

Όσον αφορά, όμως, τις πειθαρχικές διαδικασίες επισημαίνουμε το εξής: Πειθαρχικά όργανα έχουν επαγγελματικές ενώσεις, όπως οι ιατρικοί ή οι δικηγορικοί σύλλογοι, δεν γνωρίζουμε όμως αντίστοιχα όργανα που να αφορούν παραδείγματος χάριν εμπόρους ή αγρότες. Είναι μια έλλειψη, που με παρέμβαση της πολιτείας πρέπει να αποκατασταθεί το συντομότερο, ώστε να μην ακυρώνεται στην πράξη η εφαρμογή διατάξεων ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, τις οποίες, επαναλαμβάνουμε, θεωρούμε θετικές.

Για τους λόγους αυτούς ψηφίζουμε στο σύνολό του επί της αρχής το σχέδιο νόμου, αλλά δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ» στο άρθρο 6. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστούμε.

Ο Υπουργός κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος έχει ζητήσει το λόγο για μια μικρή παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Παίρνω το λόγο –αργότερα θα πρωτολογήσω μόνο, δεν θα δευτερολογήσω ούτε θα τριτολογήσω- με αφορμή που αυτά ορθώς έθεσε η συνάδελφος για τη γραμματική διατύπωση στο άρθρο 7 παράγραφος 2, όπου αναφέρεται «κατόπιν συναίνεσης του θιγόμενου».

Έχετε δίκιο και θα το δεχθούμε να μετατραπεί σε «έγκριση». Σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο Αστικό μας Δίκαιο, η έγκριση –ως γνωστόν- έρχεται κατόπιν τέλεσης του γεγονότος. Νομίζω ότι λόγοι σωστής γραμματικής διατύπωσης επιβάλλουν αυτήν τη μεταβολή και τη δεχόμαστε.

Ευχαριστώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Σωστό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Άρα, επιφέρειτε αυτή τη φραστική διατύπωση, κύριε Υπουργέ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Πλην όμως σημαντική, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Πανούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ασχοληθώ με δυο παραμέτρους, διότι φοβούμαι ότι και αυτό το νομοσχέδιο δημιουργεί συγχύσεις στους όρους, ιδίως στον όρο «παρενόχληση» και μάλιστα στους χώρους εργασίας.

Τι πάει να πει «παρενόχληση»; Παρενόχληση στη διεθνή βιβλιογραφία μπορεί να είναι μια φυσική βία –βανδαλισμός ακόμα και κλοπή– ψυχολογική βία, λεκτική, φήμες και βέβαια ένας εκφοβισμός θυματοποίησης, με αρνητικές συνέπειες και στο θύμα και στην οικογένεια: άγχος, μετατραυματική δυσλειτουργία, συναισθηματική κόπωση.

Τι είναι όμως ο χώρος εργασίας; Είναι μόνο ο χώρος προσωπικής ασφάλειας; Όταν λέμε δηλαδή «στο χώρο εργασίας», εννοούμε εκεί που δουλεύει; Και αν κινείται; Στη δουλειά δηλαδή ενός ανθρώπου που είναι –παραδείγματος χάριν– ταχυδρόμος ή πυροσβέστης, που έχει αυτή ως απασχολούμενη βάση αλλά με διάφορες ιδιότητες κινούμενες, ποια είναι ακριβώς η θυματοποίηση στο χώρο δουλειάς; Άρα, είναι το γραφείο μόνο; Υπάρχουν, λοιπόν, ζητήματα τα οποία θα πρέπει να τα συζητήσουμε, αν μιλάμε για θυματοποίηση, για παρενόχληση σχετιζόμενη με τη δουλειά και όχι σχετιζόμενη με την ιδιότητα του προσώπου.

Από την άλλη μεριά, υπάρχουν διακρίσεις στην παρενόχληση. Εξωτερική παρενόχληση από τον πελάτη, από το συνάδελφο – αυτό που λένε *worker no worker*– από την προσωπική σχέση ή οργανωτικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την έκθεση κάποιου ανθρώπου σε ζητήματα κινδύνων. Αυτά ως προς το άρθρο 3.

Ως προς το άρθρο 4 και τα ζητήματα ισότητας, θα ήθελα να έχω την προσοχή σας ως προς το εξής: Αφού οι άνθρωποι έχουν ίση αξία μεταξύ τους σημαίνει ότι καταργούμε τη δουλειά, άρα καταργούμε και τις σύγχρονες μορφές δουλειάς. Αν, λοιπόν, δεχόμαστε ότι δουλειά δεν υπάρχει –παρ' όλο που το βλέπουμε στην εκμετάλλευση των παιδιών, των γυναικών, σε διάφορες μορφές δουλεμπορίου– σημαίνει ότι σήμερα πρέπει να μιλάμε πια για ισοελευθερία, διότι αυτό είναι το ζητούμενο, δεν είναι μόνο η ισότητα. Είναι η ισότητα μαζί με την ελευθερία.

Τι θα μπορούσε, λοιπόν, να είναι η ισότητα; Για να την ορίσω, θα ξεκινήσω αρνητικά. Είναι η απόρριψη κάθε είδους αρνητικών διακρίσεων. Άρα, ξεκινάμε με τη νομική κατάσταση των ίσων δικαιωμάτων. Ισότητα πριν από όλα σημαίνει όμως απόλαυση πολιτικών δικαιωμάτων. Αυτή η μορφή ισότητας έχει μια παγίδα, καθώς μπορούμε να κινούμαστε ελεύθερα στο χώρο της πολιτικής εξουσίας αλλά οι όροι κατάληψης πολιτικής εξουσίας είναι διαφορετικοί.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε μια μεγαλύτερη συνθετότητα στον όρο «ισότητα», όταν μιλάμε στο επίπεδο των πολιτικών δικαιωμάτων. Δεν αρκεί να μοιραζόμαστε την εξουσία κατά τον ίδιο ή κατά τον ίσο τρόπο αλλά χρήσιμο είναι να μπορεί ο καθένας να αποκτήσει την ίδια εξουσία με τον ίδιο τρόπο, το οποίο δεν συμβαίνει ανάμεσα στους άνδρες και στις γυναίκες.

Ένα δεύτερο ερώτημα είναι τι είδους ισότητα, τίνος αγαθού και ανάμεσα σε ποιους. Νομίζω ότι πολλές φορές την ισότητα τη βλέπουμε είτε ως φυσικό δίκαιο, ως θεμελίωση δηλαδή των πολιτικών κατ' αρχάς δικαιωμάτων μας είτε ως σκοπό, ως στόχο δηλαδή μιας αναδιανεμητικής δικαιοσύνης. Κατά βάση όμως, πάντα μιλάμε για μια αιωρούμενη ηθική αξία που εμπεριέχεται στην ισότητα ενώ στην πράξη φέρνουμε τις –εντός εισαγωγικών– «ισότητες» σε σύγκρουση μεταξύ τους.

Θα μπορούσε, δηλαδή, κανείς σε πολιτικό πεδίο να μιλάει για εχθρικές ισότητες, για ισότητα εναντίον της ισότητας, όπως για παράδειγμα, για την τυπική ισότητα εναντίον της πραγματικής ισότητας, για την ισότητα στην αφετηρία κόντρα στην ισότητα στο αποτέλεσμα και για τη νομική ισότητα απέναντι σε θεσμικές αδυναμίες πρόσβασης. Άρα, θα πρέπει να δούμε την ισότητα συνθετικά, γιατί πολλές φορές έχει κανείς την αίσθηση ότι διεκδικούμε ένα κομμάτι της ισότητας. Αν δε κρίνει κανείς από το αποτέλεσμα, θα δει ότι χάνεται έτσι το σύνολο της ισότητας.

Το δίλημμα, λοιπόν, δεν είναι να διεκδικήσεις μια ισότητα ενός εννόμου αγαθού αλλά να καταφέρεις να συνθέσεις ένα σύστημα ισωτήτων και άρα ένα σύστημα αντιλήψεων που να καταλήγουν

σε ίδιο και ίσο αποτέλεσμα. Έτσι, έχει ενδιαφέρον ο τρόπος με τον οποίο βλέπουμε άλλοτε την αριθμητική και άλλοτε την αναλογική ισότητα ή ακόμα και ο τρόπος που βλέπουμε την διανεμητική, τις θετικές ενέργειες, με ποιον τρόπο δηλαδή διανέμουμε τα αγαθά.

Ένα ακόμα ερώτημα που τίθεται, είναι το ζήτημα του εξισωτισμού, αν δηλαδή μιλάμε για ισότητα προς τα κάτω, με την έννοια ότι κάποιες κατηγορίες θεωρούμε ότι δεν δικαιούνται να μιλούν και συνεπώς, δεν δικαιούνται και να απολαμβάνουν και ίσα μερίδια αγαθών. Το θέμα αυτό δεν έχει να κάνει με όλους της γης τους κολασμένους, τους περιθωριακούς, τους αποκλεισμένους και με άλλες κατηγορίες, όπως είναι και η κοινωνία του 1/5, αλλά έχει να κάνει με τον καθένα μας.

Η σημερινή αντίληψη και πρακτική συνίσταται στο ότι οι αποκλεισμένοι είναι άξιοι της μοίρας τους, ότι δεν κάνουν τίποτα για να αλλάξουν τη μοίρα τους και άρα δεν δικαιούνται να συμμετέχουν στην αναδιανομή των κοινών αγαθών και άρα είναι λιγότερο ίσοι από τους άλλους.

Συνήθως βέβαια μιλάμε και για την ισότητα των δυτικών, κατά βάση των δυτικών ανθρώπων ή δυτικών αντιλήψεων και δεν βλέπουμε την ισότητα ως ένα παγκοσμιοποιημένο αίτημα απέναντι σε μια παγκοσμιοποίηση που μόνο αυτό δεν προβάλλει.

Ένα επίσης ενδιαφέρον ερώτημα είναι ποιο θα ήταν το αντίθετο της ισότητας. Η πιο εύκολη απάντηση είναι ότι θα ήταν η ανισότητα. Καμιά φορά νομίζω ότι το αντίθετο της ισότητας είναι η τυραννία. Είναι η προβολή ενός αγαθού, ακόμα και του πολιτικού ορθού, ως μοναδικής πηγής λειτουργίας της κοινωνίας ή της πολιτείας. Καμιά φορά νομίζω ότι το αντίθετο της ισότητας είναι το πεπρωμένο, που και αυτό χρησιμοποιείται σήμερα από την πολιτική εξουσία η οποία λέει ότι είναι της μοίρας σου να ζήσεις έτσι και ότι δεν μπορείς να κάνεις τίποτα άλλο.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις για ορισμένα άρθρα.

Το άρθρο 7 παράγραφος 3, λέει ότι το βάρος της απόδειξης το έχει ο καταγγελλόμενος. Βέβαια, ευτυχώς που λέει ότι αυτό δεν ισχύει για την ποινική διαδικασία. Πρόκειται για αντιστροφή του βάρους. Πώς συμβιβάζεται αυτό με το άρθρο 7 παράγραφος 6, όπου χρειάζεται έγκληση για τη δίωξη του άρθρου 337 του Ποινικού Κώδικα, αν θέλουμε να δώσουμε το βάρος πέρα από το νομικό πολιτισμό στον καταγγελλόμενο, για να αποδείξει δηλαδή ότι παραβίασε αυτός την ισότητα και όχι να το αποδείξει ο καταγγέλλων; Θα πρέπει και εκεί πέρα να αφήσουμε τη δυνατότητα να γίνεται αυτεπάγγελτα και όχι με έγκληση.

Όσον αφορά τώρα το άρθρο 7 παράγραφος 5, θα έλεγα ότι τα άρθρα 57 και επόμενα του Αστικού Κώδικα και ο Ποινικός Κώδικας, καλύπτουν τα ζητήματα της προσβολής της προσωπικότητας και της αποζημίωσης. Αυτά, λοιπόν, δεν χρειάζονται, είναι περιττά.

Όσον αφορά το άρθρο 8 παράγραφος 5γ), θα έλεγα ότι σε συμβολικό επίπεδο οι εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη θα έπρεπε να κοινοποιούνται και στο Υπουργείο Παιδείας και στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές οι ασάφειες που υπάρχουν οδήγησαν και στην αντικατάσταση της παλιάς οδηγίας 86/613/ΕΟΚ.

Σήμερα ψηφίζουμε ένα σχέδιο νόμου. Όμως, θα πρέπει να είναι κανείς βέβαιος ότι για να λειτουργήσει μια νομική ρύθμιση, θα πρέπει να έχει θετικό κλίμα και στο πολιτικοκοινωνικό πλαίσιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1ο Γενικό Λύκειο Γλυφάδας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει για επτά λεπτά η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με μια ιστορική απόφαση, το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης δικαίωσε τους εργαζόμενους του μετρό Θεσσαλονίκης, που μέσα από έναν πολυήμερο απεργιακό αγώνα διεκδικούν την εφαρμογή των κλαδικών συμβάσεων για όλους τους εργαζόμενους και αντιδρούν στην πρακτική της εργοδοσίας να προχωρήσει σε επαναπρόσληψη τριάντα απολυμένων με την εθνική σύμβαση, δηλαδή με μισθό 460 ευρώ.

Η ιστορική απόφαση αφήνει μετέωρες τις αντεργατικές ρυθμίσεις, σχετικά με την άρση της μετενέργειας και την καθιέρωση κατώτατου μισθού πείνας, που είχε περάσει η προηγούμενη κυβέρνηση Παπαδήμου. Και αυτή η νίκη, αποδεικνύει για ακόμη μία φορά πως όσο και αν οι μνημονιακές κυβερνήσεις παραβιάζουν το Σύνταγμα, όσο και αν υποβιβάζουν την κοινοβουλευτική διαδικασία, επιβάλλοντας τις τροϊκανές επιταγές με συνεχείς και κατ' επανάληψη πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και καταργώντας de facto τις νομοθετικές εξουσίες, οι αγώνες των εργαζομένων, ανδρών και γυναικών, όταν δίνονται με συνέπεια, με ενότητα και με μαχητικότητα, μπορούν να είναι νικηφόροι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι γυναίκες, οι οποίες και πριν από την κρίση εργάζονταν με χειρότερους όρους από τους άνδρες συναδέλφους τους, σήμερα με την εφαρμογή των μνημονίων έχουν υπαχθεί σε καθεστώς εργασιακού μεσαίωνα. Βέβαια, η σημερινή συγκυβέρνηση σπρώχνει όλους τους εργαζόμενους, άνδρες και γυναίκες, στο ίδιο καθεστώς, εξισώνοντας όλους τους μισθούς στα επίπεδα πείνας. Η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, η κατάργηση σειράς επιδομάτων, που προβλέπονται από συλλογικές συμβάσεις, που κερδήθηκαν για να διευκολύνουν τη ζωή των γυναικών και το μέγαλωμα των παιδιών, αφαιρούν από τις γυναίκες ένα σημαντικό στήριγμα για την ισότητα. Τέτοια είναι τα επιδόματα γάμου, βρεφονηπιακού σταθμού, παιδικής μέριμνας, το κατασκηνωτικό, η κατάργηση του επιδόματος τοκετού και η μείωση του επιδόματος γέννας. Επίσης, έχουν καταργηθεί, ουσιαστικά, τα ειδικά ωράρια μητέρων, καθώς και οι ειδικές άδειες -γονικές, άδειες παρακολούθησης παιδιών- που προβλέπονται οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Στην πραγματικότητα και στην ουσία των πραγμάτων, η κατεύθυνση που υπηρετεί η Κυβέρνηση με τα νομοσχέδια και τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και που περνάει, είναι η περικοπή όχι μόνο του συνόλου των επιδομάτων για τους εργαζόμενους αλλά κυρίως των ίδιων των μισθών.

Και μετά από τα τελευταία μέτρα-σφαγή για μισθωτούς και συνταξιούχους, μας καταθέτετε ένα νομοσχέδιο που τα λέει πολύ ωραία, σχετικά με την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας. Αλλά πέρα από το να τα λέει ωραία, αυτό το νομοσχέδιο δεν δεσμεύεται για τίποτα και δεν εξασφαλίζει πόρους από πουθενά για την καταβολή των επιδομάτων.

Μήπως οι πόροι, κύριε Υπουργέ, θα εξασφαλιστούν πάλι από τις ίδιες πηγές από όπου εξασφαλίζονται οι όποιοι πόροι σ' αυτή τη χώρα; Μήπως, δηλαδή, θα εξασφαλιστούν από την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των ίδιων των αυτοαπασχολούμενων γυναικών ή ακόμη και όλων των ασφαλισμένων στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, τον ΟΑΕΕ και τον ΟΓΑ; Άγνωστο, όπως και αρκετά άλλα αναφορικά με αυτό το νομοσχέδιο.

Αναφέρθηκε και η εισηγήτριά μας, η κ. Ειρήνη Αγαθοπούλου και οι υπόλοιπες συναδέλφισσες και συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο και ιδίως από την επιτροπή αλλά, κύριε Υπουργέ, δεν ενσωματώσατε καμμία πρόταση που καταθέσαμε, γιατί αυτό, βεβαίως, θα συνιστούσε δέσμευση για την Κυβέρνηση. Αντίθετα, κύριε Υπουργέ, τα παραπέμπετε όλα σε κοινή υπουργική απόφαση. Και γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι οι κοινές υπουργικές αποφάσεις μπορεί -όταν και εφόσον βγουν- να διαφέρουν κατά πολύ από το ίδιο το σημερινό ή το εκάστοτε σχέδιο νόμου που συζητούμε -αυριανός νόμος-

στο οποίο βέβαια αναφέρονται αυτές οι ΚΥΑ.

Στις παρατηρήσεις για το άρθρο 6, η ίδια η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής μεταξύ των άλλων αναφέρει πως δεν ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η παράγραφος 4 του άρθρου 8 της κοινοτικής οδηγίας, που συζητούμε, η οποία αναφέρει ότι: «Τα κράτη-μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες και οι γυναίκες-σύζυγοι ή σύντροφοι συμβίωσης, κατά το άρθρο 2, έχουν πρόσβαση σε οιοσδήποτε υπάρχουσες υπηρεσίες παροχής προσωρινής αντικατάστασης ή σε οιοσδήποτε υφιστάμενες εθνικές κοινωνικές υπηρεσίες». Και συνεχίζει η παράγραφος 4 του άρθρου 8 της κοινοτικής οδηγίας. «Τα κράτη-μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η πρόσβαση στις εν λόγω υπηρεσίες αποτελεί εναλλακτική λύση για το επίδομα, στο οποίο αναφέρεται η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου ή μέρος του εν λόγω επιδόματος».

Βέβαια, από τη στιγμή που οι υφιστάμενες κοινωνικές υπηρεσίες έχουν διαλυθεί από την πολιτική των μνημονίων και της τρόικας, την οποία ακολουθεί και αυτή η Κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες, ειδικά των τελευταίων δυόμισι ετών, θεώρησε ο κύριος Υπουργός ότι θα ήταν περιττό να ενσωματώσει την εν λόγω παράγραφο στο εθνικό δίκαιο. Δεν μπορώ να καταλάβω κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ΣΥΡΙΖΑ -Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο είναι και κύριος θετικός σε αυτό το νομοσχέδιο. Ωστόσο, αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορεί ούτε καν άλλοθι να αποτελέσει για την κυβερνητική πολιτική. Σήμερα οι γυναίκες- αυτοαπασχολούμενες, οι γυναίκες- αγρότισσες, οι γυναίκες- εργαζόμενες, δουλεύουν είτε ανασφάλιστες είτε με μπλοκάκι, με μισθούς ημιαπασχόλησης και ωράρια πλήρους εργασίας. Στερούνται, όπως και οι άντρες συνάδελφοί τους, τα δικαιώματα που η δική σας Κυβέρνηση κατήργησε.

Οι γυναίκες που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ασφαλιστικές τους εισφορές, οι οποίες δυστυχώς δεν αποτελούν μειοψηφία και δεν έχετε ξεκαθαρίσει εάν θα δικαιούνται το επίδομα μητρότητας, ακόμα περισσότερο φυσικά οι γυναίκες που κλείνουν τις επιχειρήσεις τους, οι γυναίκες- επιχειρηματίες που δεν αντέχουν άλλα φορολογικά βάρη, οι αγρότισσες που μόλις πριν μια εβδομάδα τους αυξήσατε τις ασφαλιστικές τους εισφορές για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες, όλες αυτές οι εργαζόμενες γυναίκες δεν μπορούν να πουν ότι με αυτό το ευχολόγιο -που σας λέω το ψηφίσαμε επί της αρχής και έχουμε τις ενστάσεις στο άρθρο 6- να περιμένουν και πολλά πράγματα. Εργαζόμενες ή άνεργες, αυτοαπασχολούμενες και αγρότισσες πλήττονται βανάουσα από την πολιτική της λιτότητας, της φτώχειας και των βάρβαρων μέτρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σήμερα φέρνετε ένα ευχολόγιο και αύριο με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο φορολογείτε ακόμη και τα παιδιά, ενώ έχετε φέρει τα πάνω κάτω στις ζωές και των γυναικών -μητέρων που τους θέτετε σε διαθεσιμότητα και κατόπιν απόλυση στο δημόσιο, με τα τελευταία μέτρα που περάσατε προχθές και έχει δημιουργηθεί μία μεγάλη αναστάτωση, σε όλους βεβαίως τους εργαζόμενους που αντιδρούν σε όλη αυτήν την κατάσταση. Να σας κάνω μία επισήμανση. Εξαιρείτε τις μονογονεϊκές αλλά διαζευγμένες μητέρες με μικρά παιδιά που τυχόν παίρνουν κάποια διατροφή από τον πρώην σύζυγό τους. Δηλαδή αυτές εξαιρούνται από τις εξαιρέσεις.

Κύριε Υπουργέ, ο μόνος δρόμος για να βρουν και οι γυναίκες ίση και ανθρώπινη μεταχείριση είναι η ανατροπή αυτής της πολιτικής, αυτής της καταστροφικής πολιτικής. Εμείς θεωρούμε ότι άμεσα θα μπορούσε να δημιουργηθεί εκείνη η δύναμη με πυρήνα το ΣΥΡΙΖΑ -Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο για να μπορέσει αυτός ο λαός να ζει με αξιοπρέπεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ -ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Η αρχή της δε-

δηλωμένης από τον Τρικούπη στο σήμερα» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Μεσσήδου Αίγινας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Ηλίας Βλαχογιάννης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ θετικό ότι όλες οι πτέρυγες συμφωνούν ότι αυτή η οδηγία που κυρώνεται με νόμο από τη Βουλή και όχι με προεδρικό διάταγμα, είναι ένα θετικό βήμα και προφανώς, αυτή η Κυβέρνηση θα ακολουθήσει πολλά θετικά βήματα, έτσι ώστε να αναγκάσει και την Αντιπολίτευση να πει καμιά φορά κανένα καλό λόγο για την Κυβέρνηση, που πάντα βρίσκετε να αντιπολιτεύεται και σ' αυτά στα οποία έπρεπε να συμφωνεί.

Είναι θετικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι επεκτείνεται η προστασία και στους αυτοαπασχολούμενους και προφανώς και στους αγρότες. Ο κ. Στρατούλης έθεσε ένα ερώτημα. Ο κύριος Υπουργός νομίζω ότι ήταν απόλυτα ειλικρινής και ξεκάθαρος ότι αφορά και τους αγρότες η προστασία αυτής της οδηγίας, αυτού του νόμου τον οποίο ψηφίζουμε.

Είναι σίγουρο ότι τα κράτη δεν δεσμεύονται απ' αυτήν την οδηγία για να μην κάνουν περισσότερα. Αυτό είναι το έλασσον για το οποίο δεσμεύονται. Από εκεί και πέρα, εναπόκειται στις εθνικές νομοθεσίες να βρουν περισσότερους τρόπους να προστατεύσουν τα δύο φύλα και κυρίως τις γυναίκες, από τις παντός είδους διακρίσεις που υφίστανται στο χώρο δουλειάς τους είτε είναι αυτοαπασχολούμενοι είτε είναι μισθωτοί και εργαζόμενοι.

Ένα ερώτημα που ίσως δεν είναι μόνο ρητορικό: Κύριε Υπουργέ, αναφερθήκατε στην περίπτωση όταν υπάρχει παρενόχληση προς το άλλο φύλο. Αν είναι παρενόχληση προς το ίδιο φύλο, καλύπτεται από την οδηγία;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Βεβαίως καλύπτεται.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Η οδηγία αναφέρει «του ιδίου φύλου». Είναι ένα ερώτημα το οποίο καλό θα ήταν να το διευκρινίσει αργότερα ο κύριος Υπουργός.

Είναι πολύ θετικό ότι δίνονται τουλάχιστον δεκατέσσερις εβδομάδες άδεια μητρότητας και στις αυτοαπασχολούμενες μητέρες, με πλήρη αποζημίωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημογραφικό πρόβλημα είναι μία ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας. Η παρατακτή δύναμη που έχει σήμερα η πατρίδα μας είναι μικρότερη αναλογικά από αυτήν που παρέτασε το 1920 που είχε πληθυσμό πέντε εκατομμύρια. Καταλαβαίνετε σε τι τραγική κατάσταση βρίσκεται σήμερα το έθνος και η πατρίδα μας.

Έχουμε υποχρέωση να ενισχύσουμε την οικογένεια, να ενισχύσουμε την τεκνοποιία. Διαφορετικά οδηγούμαστε σε ανύπαντρα ή άτεκνα ζευγάρια.

Κύριε Υπουργέ, είμαι βέβαιος ότι θα το λάβετε υπ' όψιν σας αυτό και στο φορολογικό νομοσχέδιο ώστε να μην τιμωρούνται οι οικογένειες επειδή έκαναν πολλά παιδιά.

Επίσης, θα πρέπει να δούμε αυτό το οποίο κατά κόρον λέει η Κυβέρνηση. Το επίδομα ανεργίας να μετατραπεί σε επίδομα απασχόλησης. Δεν είναι μόνο τα χρήματα που δίνουμε, αλλά «η αργία μήτηρ πάσης κακίας». Άρα, όταν δίνουμε κίνητρο στον άλλον να εργαστεί, με τα ίδια χρήματα πιστεύουμε ότι προσφέρουμε πολλαπλώς στην ελληνική κοινωνία.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να το δείτε αυτό το θέμα. Πιστεύω ότι κοστίζει ελάχιστα. Το κοινωνικό όφελος θα είναι τεράστιο.

Γενικά οι ευπαθείς κοινωνικές ομάδες είναι στην προτεραιότητα αυτής της Κυβέρνησης. Μέσα στην κρίση, σε αυτή τη λαίλαπα που περνάει η ελληνική κοινωνία, προσπαθεί όσο μπορεί περισσότερο με αυτά τα διαθέσιμα που έχει, να περισώσει τα κοινωνικά κεκτημένα που τόσα χρόνια όλοι μαζί διεκδικήσαμε και κερδίσαμε ως ελληνική κοινωνία.

Είπε ο κ. Μαρίας ότι αυτή η Κυβέρνηση παρανομεί γιατί φέρνει πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Μα, αν δεν ήταν έκτακτο γεγονός τώρα εν όψει της συνεδρίασης του Eurogroup να πάρουμε κάποια μέτρα τα οποία ήταν μία απαίτηση, αν θέλετε, των δανει-

στών μας, των εταίρων μας και δεν υπήρχε ο χρόνος ανάληψης νομοθετικής πρωτοβουλίας έτσι ώστε να έρθουν στη Βουλή, τότε είναι το επείγον; Και σίγουρα αυτά θα έρθουν στη Βουλή μέσα σε σαράντα ημέρες. Θα έχει την ευκαιρία η Βουλή να τα συζητήσει, να τα ψηφίσει ή να τα καταψηφίσει.

Αναφέρθηκαν κάποιοι συνάδελφοι στον Λένιν. Δεν ξέρω γιατί τόση αγάπη στον Λένιν τώρα τελευταία. Αναφέρθηκαν και στην «Κυβέρνηση του βουνού», πως είχε εξασφαλίσει την ισότητα των δύο φύλων. Εγώ δεν ξέρω να έχει κατακτήσει καμία ισότητα των δύο φύλων. Αντίθετα είδα ότι όταν κατέπεσε ο υπαρκτός σοσιαλισμός, το εμπόριο λευκής σαρκός ήταν το πρώτο εξαγωγίμο προϊόν από αυτές τις χώρες προς τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Αν αυτό επικροτούμε, τότε προφανώς δεν είμαστε στην ίδια κατεύθυνση.

Είπε μία καλή συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας ότι οι γυναίκες είναι το μισό του ουρανού και το μισό του πληθυσμού. Δεν είναι μόνο το μισό του ουρανού και το μισό του πληθυσμού. Είναι η μάνα μας, είναι η γυναίκα μας, είναι η κόρη μας, είναι η αδερφή μας. Προφανώς θέλουν όχι μόνο τη στοργή, την αγάπη μας και τη νομική προστασία, αλλά και κάτι παραπάνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μη γελιόμαστε, οι διακρίσεις υφίστανται. Όσους νόμους και να κάνουμε, ούτε οι προκαταλήψεις αιώνων μπορούν να ξεριζωθούν, ούτε τη θέση του ισχυρού στην κοινωνία μπορεί κανείς να την παραβλέψει, γιατί αυτός που κατέχει επιβάλλεται είτε άντρας είναι είτε γυναίκα είναι.

Ενώ στους νόμους φαίνεται ότι υπάρχουν ωράρια και κανόνες που διέπουν τις εργασιακές σχέσεις, στην πράξη ξέρουμε ότι αυτοί οι κανόνες παραβιάζονται, ότι δεν τηρούνται και κανείς δεν τολμάει να διαμαρτυρηθεί και αυτό θα το αλλάξουμε μόνο όταν ανορθώσουμε την οικονομία μας. Αυτό θα γίνει πολύ γρήγορα, όταν σταθεροποιηθεί η θέση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν σταθεροποιηθεί η μέση μας στο ευρώ, όταν ψυχολογικά δεν θα έχουμε τον κίνδυνο χρεοκοπίας. Τότε να είστε όλοι βέβαιοι ότι η οικονομία μας θα πάρει πάλι τα πάνω της, ότι όλα τα εργασιακά δικαιώματα σιγά-σιγά θα αποκατασταθούν, ότι θα γίνουν όλα αυτά τα οποία δεν μπορούμε να κάνουμε σ' αυτήν τη φάση και κυρίως θα δώσουμε ελπίδα και χαμόγελο στους Έλληνες, ότι μπορούν πάλι να ελπίζουν ότι αυτή η χώρα θα αρχίσει να ανεβαίνει, ότι η ανάκαμψη έρχεται.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αικατερίνη Παπακώστα-Σιδηροπούλου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα συζητάμε για ένα σχέδιο νόμου, στο οποίο συγκλίνουν σχεδόν όλες οι πτέρυγες της Βουλής, κάποιες άλλες με ελάχιστες επιφυλάξεις, πλην όμως η συντριπτική πλειοψηφία συμφωνεί ότι η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση της αυτοτέλους επαγγελματικής δραστηριότητας είναι μία σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία την οποία μάς φέρνει ουσιαστικά η οδηγία υπ' αριθμόν 41 την οποία ενσωματώνουμε ως εταίροι στο εσωτερικό δίκαιο.

Ειδικότερα μ' αυτήν την οδηγία, μ' αυτό το σχέδιο νόμου, ενισχύεται η προστασία –άκρως σημαντικό ζήτημα- των αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων, επομένως ανδρών και γυναικών, των συζύγων τους αλλά και των συντρόφων συμβίωσης. Θυμίζω το σύμφωνο συμβίωσης το οποίο είχε θεσμοθετήσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και είχα την τιμή να είμαι και εισηγήτριά του. Βεβαίως υπάρχει και η προστασία από διακρίσεις λόγω φύλου ή οικογενειακής κατάστασης, ενώ παράλληλα –γιατί αυτό είναι το σημαντικό σε μία νομοθετική πρωτοβουλία- αυτή η πρωτοβουλία του νομοθέτη δεν πρέπει να διακρίνεται μόνο από τη φιλοσοφία του νομοθέτη να προστατεύσει αλλά να συνοδεύεται και να «κλειδώνει» από τις συνέπειες και τις ασφαλιστικές δικλίδες που πρέπει να παρέχονται όταν τυχόν παραβιάζονται τα δικαιώματα τα οποία θέλει να προστατεύσει.

Άρα εδώ υπάρχει το στοιχείο αυτό, δηλαδή διασφαλίζεται η αποζημίωση ή η αποκατάσταση σε περίπτωση ζημιάς ή απώλειας ως αποτέλεσμα διάκρισης λόγω φύλου κατά την άσκηση της

επαγγελματικής δραστηριότητας και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό συστατικό αυτής της οδηγίας.

Πέραν του σκοπού, πέραν του πεδίου εφαρμογής, πέραν της σαφήνειας στους ορισμούς -ώστε να μην υπάρχουν παρερμηνείες ή παραλείψεις- υπάρχει ένα άρθρο στο οποίο θέλω να κάνω ειδική αναφορά. Είναι το άρθρο 4, με το οποίο εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση στα άτομα των δύο φύλων κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων αλλά έχει μία λεπτή και ευαίσθητη μνεία η οποία λέει το εξής: Σε περίπτωση είτε πίεσης είτε εκφοβισμού για άλλους λόγους ή ακόμη και λόγω ανοχής από τον ίδιο τον εργαζόμενο, εάν δεν καταγγεληθεί παράνομη συμπεριφορά, έρχεται περίπου αυτεπάγγελα η οδηγία, το σχέδιο νόμου και κηρύσσει την πράξη αυτή ως παράνομη, με τις συνέπειες που η παραβατικότητα της οδηγίας επιφέρει σ' εκείνον ο οποίος υποπίπτει στην παράβαση της, αποτρέποντας έτσι την ενθάρρυνση για άμεσες ή έμμεσες διακρίσεις.

Αυτό είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα. Πολλοί συνάδελφοι είπαν εδώ ότι στις μέρες μας ο αυτεπάγγελα απασχολούμενος στη δική του επιχείρηση φοβάται να καταγγείλει τέτοιου είδους συμπεριφορές παρενόχλησης ή άμεσης ή έμμεσης διάκρισης, υπό το φόβο ότι θα δημιουργήσει μία εις βάρος του εικόνα που θα τον επηρεάσει στο εργασιακό του μέλλον.

Εδώ, λοιπόν, έρχεται περίπου αυτεπάγγελα και λέει ότι ακόμη και αν το ανεχθεί για τους λόγους που προείπατε κάποιοι, για τους φόβους που εκφράσατε κάποιοι συνάδελφοι, έρχεται και κηρύσσει παράνομη την πράξη και επιβάλλονται οι συνέπειες αυτές περίπου αυτεπάγγελα.

Βεβαίως, πρέπει να σας πω ότι πολύ σημαντικό είναι το άρθρο 6, επίσης. Εδώ έχω μια απορία. Είναι η καρδιά αυτής της οδηγίας. Με το άρθρο 6, δίνεται η δυνατότητα σε όλα τα κράτη-μέλη, που αποφασίζουν να υιοθετήσουν και να ενσωματώσουν αυτήν την οδηγία, όπως και στην παρούσα φάση κάνει και η χώρα μας, να έχουν τη διακριτική ευχέρεια να το κάνουν στο χρόνο που επιλέγουν αυτά, με τον τρόπο που επιλέγουν αυτά, με το ύψος που αυτά επιλέγουν να χορηγήσουν. Αναφέρομαι στο επίδομα μητρότητας και την προστασία της μητρότητας. Αυτό διασφαλίζεται στη χώρα μας με την κοινή υπουργική απόφαση, η οποία ουσιαστικά ενσωματώνεται στο σχέδιο νόμου και λέει ότι ως ελληνική πολιτεία δεσμεύομαι να υλοποιήσω τη δυνατότητα που μου παρέχει η οδηγία να προστατεύσω και να χορηγήσω το επίδομα μητρότητας.

Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και δεν αντιλαμβάνομαι την θέση του ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς, λείπει η εμπειρία. Και εδώ το έλλειμμα εμπειρίας είναι υπαρκτό, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Η θέση του ΣΥΡΙΖΑ, ως κόμμα, στο παρόν άρθρο είναι «ΠΑΡΩΝ». Το «ΠΑΡΩΝ» δεν είναι θέση, αγαπητοί συνάδελφοι. Και δεν αντιλαμβάνομαι γιατί δεν εκφράζετε θέση σε ένα άρθρο, το οποίο είναι το άρθρο καρδιά του σχεδίου νόμου, που επιδοτεί τη μητρότητα, προστατεύει την εγκυμοσύνη. Και τη δέσμευση αυτή την αναλαμβάνει η ελληνική πολιτεία. Αυτό δεν πρόκειται να το αντιληφθώ πολιτικά. Το μετέφρασα με την πολιτική μου λογική ως έλλειμμα πολιτικής εμπειρίας του ΣΥΡΙΖΑ και λυπάμαι γι' αυτό.

Υπάρχει ένδικη προστασία μέσα στα άρθρα του νόμου, πόσο δηλαδή και με ποιον τρόπο μπορεί να προστατευθεί κανείς ενδίκως σε περίπτωση που παραβιάζονται αυτά που ορίζονται. Βέβαια υπάρχει και ο φορέας παρακολούθησης που είναι ο Συνήγορος του Πολίτη. Ορθά αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ο Συνήγορος του Πολίτη, διότι οι οδηγίες και γενικά το Ευρωπαϊκό Δίκαιο απαιτεί ανεξάρτητες αρχές για την εφαρμογή της αρχής του φορέα παρακολούθησης. Ο Συνήγορος του Πολίτη, λοιπόν, ορθά τίθεται εδώ ως ανεξάρτητη αρχή. Και βέβαια ορθά τίθεται και η Γενική Γραμματεία Ισότητας, ως φορέας ορθής εφαρμογής της ενσωμάτωσης της οδηγίας σε συνεργασία με τους ενδιαφερόμενους φορείς και στην συνέχεια με κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για ό,τι έχει συμβεί στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Υπουργέ και κύριε Πρόεδρε, όμως, κλείνοντας, επιτρέψτε μου να πω το εξής. Υπάρχει ένα θέμα που μπορούμε να επιλύσουμε τώρα εδώ. Είναι το θέμα που άπτεται του άρθρου 7 παράγραφος 6, σε σχέση με το θέμα της σεξουαλικής παρενό-

χλησης για το οποίο πολύς λόγος έχει γίνει. Εδώ απαιτείται το εξής. Παρακαλώ πολύ να το δείτε με τις υπηρεσίες σας. Η πράξη της σεξουαλικής παρενόχλησης, δίδεται κατ' έγκληση βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 337 του Ποινικού Κώδικα και τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Προσέξτε αυτό που σας λέω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με κάτι σημαντικό. Η αρχή της νομιμότητας τηρείται εφόσον συνδέεται συγκεκριμένη συμπεριφορά με συγκεκριμένη ποινή. Προσέξτε όμως εδώ να δείτε τι γίνεται. Επειδή ο ορισμός της σεξουαλικής παρενόχλησης στην περίπτωση δ' του άρθρου 3 του παρόντος σχεδίου νόμου εμπεριέχει και άλλα στοιχεία, όπως εκφοβιστικό, ταπεινωτικό, εχθρικό, εξευτελιστικό, πρέπει να σας πω ότι το άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα, στο οποίο γίνεται παραπομπή, αποτελείται από πέντε παραγράφους. Πρέπει, δηλαδή, σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας, να αναδιατυπωθεί η προτεινόμενη διάταξη και να γίνει παραπομπή σε συγκεκριμένη παράγραφο του άρθρου 337 του Ποινικού Κώδικα μόνο για την απειλούμενη ποινή.

Με αυτές τις σκέψεις, νομίζω ότι η ενσωμάτωση της οδηγίας είναι ισχυρό υπερασπιστικό όπλο στη διεύρυνση των κοινωνικών δικαιωμάτων και ιδίως στο κομμάτι των αυτοαπασχολούμενων.

Αυτό γίνεται για πρώτη φορά στη χώρα και πρέπει να το χαιρετιζούμε υπερψηφίζοντάς το χωρίς επιφυλάξεις, χωρίς παραγράφους και χωρίς υποσημειώσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Κυριακάκης Βασίλειος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να αισθανόμαστε τυχεροί οι Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, που η Κυβέρνηση επιτέλους φέρνει ένα νομοσχέδιο -έστω για εναρμόνιση με την ευρωπαϊκή οδηγία- προς συζήτηση μέσα στη Βουλή. Διότι την ίδια στιγμή καταργείται ο θεσμικός ρόλος του Κοινοβουλίου και το ίδιο το Σύνταγμα με τις πραξικοπηματικές πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, για θέματα που άπτονται της εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας και παραδίδονται τα κλειδιά της χώρας στην τρόικα και τους δανειστές, αφού με τις συγκεκριμένες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου θα λαμβάνονται αυτόματα μέτρα περικοπών και σφαγισμού επιδομάτων σε περιπτώσεις αποκλίσεων από τους στόχους, που είναι βέβαιες. Επίσης τα έσοδα του κράτους, θα πηγαίνουν στον ειδικό λογαριασμό, όπου θα έχουν πρόσβαση και οι δανειστές.

Έπειτα από αυτά, θεωρούμε καθαρά τυπική την υποχρέωση της Κυβέρνησης να φέρει αυτό το νομοσχέδιο και όχι ουσιαστική.

Θα σταθώ όμως στο άρθρο 6, που είναι αν θέλετε και ο κορμός περί των παροχών μητρότητας, ο κορμός αυτού του νομοσχεδίου, εξηγώντας και γιατί έχουμε τη θέση «ΠΑΡΩΝ» σε αυτό το συγκεκριμένο άρθρο, για να απαντήσω και στην κα Παπακώστα, η οποία μας εγκάλυψε για έλλειψη εμπειρίας.

Θα δείτε, κυρία Παπακώστα, ότι η εμπειρία χρειάζεται για να κρίνει κανείς και τα συγκεκριμένα άρθρα σύμφωνα με την ευρωπαϊκή οδηγία και όχι χωρίς αυτή.

Η ευρωπαϊκή, λοιπόν, οδηγία στην αιτιολογική της έκθεση, στο σημείο 23 -είναι στη σελίδα 13 του εντύπου που μας δόθηκε- λέει ότι η παρούσα οδηγία, καθορίζει τις κατ' ελάχιστον προϋποθέσεις, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό στα κράτη - μέλη την ευχέρεια να εισάγουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες διατάξεις.

Κρίνοντας, κύριε Υπουργέ, το σύνολο του νόμου αυτού, αλλά ειδικότερα το άρθρο 6, θα λέγαμε ότι είναι κάτω από αυτό το όριο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Διότι το αντίστοιχο άρθρο της ευρωπαϊκής οδηγίας που είναι το άρθρο 8, εκτός από την παράγραφο που περιλάβατε, ότι, δηλαδή, στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες μητέρες μπορεί να χορηγείται επίδομα μητρότητας κ.λπ. για τουλάχιστον δεκατέσσερις εβδομάδες -που μπορεί να είναι περισσότερο, σύμφωνα με τα υπόλοιπα κριτήρια που μπαί-

νουν, τα οποία δεν έχετε περιλάβει, τα κριτήρια που αφορούν το ύψος του επιδόματος- λέει στην παράγραφο 3, ότι πρέπει το επίδομα να κρίνεται ικανό εάν εξασφαλίζει εισόδημα τουλάχιστον ίσο προς το επίδομα που θα εισέπραττε το εν λόγω άτομο σε περίπτωση διακοπής των δραστηριοτήτων του, τη μέση απώλεια εισοδήματος ή κέρδους σε σχέση με συγκρίσιμη προηγούμενη περίοδο, κάθε άλλο οικογενειακό επίδομα που θεσπίζεται από το εθνικό δίκαιο κ.λπ..

Αυτά εσείς μας λέτε –πρέπει, όμως, να δεσμευτείτε- ότι θα μπουν στην κοινή υπουργική απόφαση. Είναι άλλο ζήτημα, όμως, να μπαίνουν σε μία υπουργική απόφαση και άλλο να γίνονται νόμος. Διότι τότε υπάρχει δέσμευση.

Εδώ, λοιπόν, είναι ένα έλλειμμα.

Ένα δεύτερο έλλειμμα για το άρθρο 6, είναι ότι ενώ το αντίστοιχο άρθρο 8 της ευρωπαϊκής οδηγίας περιλαμβάνει στους δικαιούχους του επιδόματος εκτός από τις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες και τις γυναίκες συζύγους ή συντρόφους συμβίωσης αυτοαπασχολούμενων εργαζόμενων, εδώ δεν υπάρχει καμία αναφορά, ενώ στο άρθρο 2 περί του πεδίου εφαρμογής, γίνεται αναφορά ότι οι διατάξεις του νόμου εφαρμόζονται και για τις συζύγους αυτοαπασχολούμενων εργαζόμενων και συντρόφους συμβίωσης. Γιατί, όμως, δεν το περιλαμβάνετε στο επίμαχο άρθρο 6 περί παροχών μητρότητας;

Σας καλούμε να τροποποιήσετε αυτό το άρθρο, περιλαμβάνοντας όλες τις διατάξεις του αντίστοιχου άρθρου της ευρωπαϊκής οδηγίας.

Επίσης το άρθρο 8 της ευρωπαϊκής οδηγίας έχει και την παράγραφο 4, που μιλάει για εναλλακτικές λύσεις για το επίδομα μητρότητας, ώστε να έχουν πρόσβαση σε οποιεσδήποτε υπάρχουσες υπηρεσίες παροχής προσωρινής αντικατάστασης ή οιοσδήποτε υφιστάμενες εθνικές, κοινωνικές υπηρεσίες και ότι τα κράτη – μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η πρόσβαση στις εν λόγω υπηρεσίες αποτελεί εναλλακτική λύση για το επίδομα μητρότητας.

Και αυτό θα είχε τεράστια αξία, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις των ανασφάλιστων γυναικών, διότι ας μιλήσουμε και για την πραγματικότητα. Οι αυτοαπασχολούμενοι σήμερα έχουν τεράστιο ποσοστό ανασφάλιστων, διότι, όπως γνωρίζετε, δεν μπορούν να πληρώσουν τις εισφορές στα ταμεία, τα καταστήματα υπολειπομένων ή κλείνουν. Επομένως, αυτές οι εργαζόμενες δεν θα μπορούν αν γεννήσουν, να πάρουν το αντίστοιχο επίδομα;

Υπάρχει, λοιπόν, εναλλακτική λύση, την οποία δεν περιλαμβάνετε στο άρθρο 6 και θεωρούμε απαραίτητο να περιληφθεί, πόσω μάλλον όταν η ειδική έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους γράφει στο τέλος, «η εν λόγω δαπάνη θα καλύπτεται από τους προϋπολογισμούς των κατά περίπτωση φορέων κοινωνικής ασφάλισης». Το θεωρούμε ελλιπές, όταν σήμερα το 35% του πληθυσμού είναι ανασφάλιστο. Θα πρέπει να εξασφαλιστεί, ειδικά γι' αυτό το επίδομα μητρότητας που αφορά τις αυτοαπασχολούμενες ή τους συζύγους τους, ότι θα πρέπει να βρεθούν και άλλοι τρόποι, ώστε να δίνεται το επίδομα, ακόμη και αν είναι ανασφάλιστες. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό.

Τέλος, κλείνοντας θέλω να πω κάτι το οποίο τονίζει πόσο τυπικό είναι για την Κυβέρνηση και όχι ουσιαστικό και πόσο πρόχειρο το έχει αντιμετωπίσει και το αρμόδιο Υπουργείο, όταν η έκθεση αξιολόγησης συνεπειών ρυθμίσεων του Υπουργείου Εργασίας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων γράφει ότι στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες για το διάστημα εκείνο που η επιχείρησή τους υπολείπεται ή προσωρινά διακόπτεται η λειτουργία της λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας, δύναται να χορηγείται από τον ασφαλιστικό οργανισμό επίδομα μητρότητας για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των δεκατεσσάρων εβδομάδων.

Στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής ο κύριος Υπουργός είπε ότι αυτό γράφτηκε εκ παραδρομής, εδώ όμως, δεν είναι μόνο το χρονικό όριο που λέει, αλλά και ότι το επίδομα θα χορηγείται, όταν η επιχείρηση υπολείπεται μόνο ή προσωρινά διακόπτεται τη λειτουργία της. Αυτά λοιπόν θα πρέπει να απαλειφθούν, εάν θέλουμε να είμαστε εντάξει με την εναρμόνιση της οδηγίας.

Προφανώς λοιπόν θεωρούμε ότι τη στιγμή που σφαιρίζονται κοινωνικά επιδόματα, μάλλον υποκριτικό είναι εκ μέρους της Κυ-

βέρνησης να εναρμονιστεί με αυτή την ευρωπαϊκή οδηγία, που κατά τα άλλα είναι και απαραίτητη και αναγκαία και συνολικά την εκτιμούμε ως θετική, αλλά όχι το συγκεκριμένο άρθρο 6.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νίκη Φούντα.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Χαίρομαι πάρα πολύ που είμαστε εδώ για να ψηφίσουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, παρ' ότι αυτό που ψηφίζουμε σήμερα, θεωρώ ότι είναι το αυτονόητο. Αυτονόητο, που για αρκετά χρόνια, όμως φάνταζε πολυτέλεια για το γυναικείο φύλο. Και πώς η ισότητα μπορεί να θεωρηθεί πολυτέλεια; Πώς εξισώνεις τα ίδια;

Σε μια περίοδο που πολλός λόγος έχει γίνει για τα εργασιακά δικαιώματα, αυτά που κάποιοι θέλουν να υποβαθμίσουν βάζοντας τα σε δεύτερη μοίρα, χρησιμοποιώντας μάλιστα και κάποιους ακατάλληλους χαρακτηρισμούς κάποιες φορές, η εξασφάλιση ενός υγιούς και όχι απλά με τη στενή έννοια του χώρου, σταθερού εργασιακού τοπίου, γίνεται πια το ζητούμενο. Σύμφωνα με έρευνες, οι γυναίκες αυτοαπασχολούμενες στην Ελλάδα δουλεύουν πάνω από δέκα ώρες την ημέρα. Δέκα ώρες που εκτός από την ικανότητά τους να προσφέρουν, να είναι ικανές και αποτελεσματικές, πρέπει να αποδείξουν ότι είναι ισάξιες στη λήψη αποφάσεων, αλλά και στη διαχείρισή τους.

Πήρα το λόγο ως γυναίκα, που για κάποια χρόνια δούλευε ως αυτοαπασχολούμενη σε έναν ανδροκρατούμενο χώρο, αυτόν των μελετών και της κατασκευής, ένα χώρο που για να κάνεις για παράδειγμα επίβλεψη σε κάποιο έργο, πρέπει να επιβληθείς ως ίσος πρώτα σε συνεργάτες και συναδέλφους και μετά σε εργάτες.

Η κριτική μεταχείριση λόγω φύλου σας διαβεβαιώ πως δεν είναι απλή υπόθεση. Είναι μια κακώς διαμορφωμένη πραγματικότητα, μια συνεχής κατάσταση ψυχολογικής και ηθικής πίεσης, πίεσης που ασκείται σε κοινωνικό, οικονομικό και τελικά κυρίως σε πολιτικό επίπεδο.

Για τις γυναίκες που δουλεύουν σε τέτοιους επαγγελματικούς χώρους, τα όρια του εργασιακού κελύφους δεν υπάρχουν. Μοναδική λοιπόν δικλίδα ασφαλείας των εργασιακών τους δικαιωμάτων, της ισοτιμίας τους απέναντι σε αυτό που λέγεται «ισότητα» είναι αυτό που λέμε κουλτούρα, τρόπος σκέψης και κατ' επέκταση παιδεία.

Δεν θα μιλήσω για τα επιμέρους άρθρα αυτού του νομοσχεδίου. Πιστεύω ότι προσθέτει εκείνη την πινελιά που όφειλε να προσθέσει κάθε ευνομούμενο κράτος. Οι συνάδελφοι - εισηγητές άλλωστε τα ανέλυσαν επαρκώς. Πάντα πίστευα πως σ' αυτήν την χώρα υπάρχουν πάρα πολλοί νόμοι. Το πρόβλημα είναι απλά η μη τήρησή τους, μια τήρηση που δεν θα επιβάλλεται απλά και θα συνοδεύεται από τις αντίστοιχες κυρώσεις, αλλά που θα διαμορφώνεται σ' ένα κόσμο που θα προχωράει μπρος και προχωράει και σε επίπεδο παιδείας, αναγνωρίζοντας τους πολλαπλούς ρόλους της γυναίκας. Σε επίπεδο ψυχολογίας πολλά πράγματα προσφέρει αυτή η ισότητα, η ισότητα που δεν έχει να κάνει με κεκτημένα. Ότι νόμο και αν ψηφίσουμε εδώ μέσα εάν δεν διαμορφωθεί ένα νέο σύστημα προτύπων, διαφορετικών από αυτά που λανσάρονται από συμφέροντα και κυρίως μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η ουσία δυστυχώς δεν θα αλλάξει.

Οι γυναίκες στην πραγματικότητα δεν είναι συμπληρωματικά στοιχεία στο χώρο εργασίας. Είναι άτομα με πολυπλοκότητα σκέψης, αλλά και με οργανωτικότητα, με πρακτικότητα και με άλλη δόση συναισθηματισμού στη δουλειά τους. Δεν χρειάζεται να υπάρχει φόβος στην καταγγελία. Και για να είμαστε δίκαιοι δεν παρατηρείται λαθεμένη μεταχείριση μόνο από τους άνδρες προς τις γυναίκες. Και το αντίστροφο πρέπει να αναδεικνύεται και είναι εξίσου αν όχι περισσότερο κατακριτέο. Απλά το να νομοθετούμε εν έτει 2012, για κάτι τέτοιο φαντάζει αδιανόητο. Και όμως φαίνεται πως δεν είναι. Θα ήθελα σε νομοσχέδια σαν αυτό όλοι να συμφωνούμε, όλοι ανεξαρτήτως κομματικής προέλευσης, κάτι που επίσης φαντάζει και δείχνει δύσκολο.

Πολλαπλοί ρόλοι λοιπόν για τη γυναίκα και αντίστοιχες ευθύνες. Αυτή η συζήτηση, αυτό το νομοσχέδιο ας γίνει και μια αφορμή για να αναλογιστούμε, εάν η γυναίκα χαίρει και της αν-

τίστοιχης εκτίμησης των όσων προσφέρει ισότιμα και όχι ίσα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος, για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ'αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω όλες και όλους σας για τη συμβολή σας σ' αυτήν τη συζήτηση που έγινε σε τρεις φάσεις, δύο στην επιτροπή και μία σήμερα. Είδατε ότι ακόμα και σήμερα κατόπιν υποδείξεων είχαμε κάποια βελτίωση να κάνουμε στη γραμματική διατύπωση του νομοθετήματος αυτού. Γι' αυτό, όπως είπα, σας ευχαριστώ όλες και όλους.

Από εκεί και πέρα θα ήθελα να προσδιορίσω την εμβέλεια της συζήτησης που ήρθαμε να κάνουμε σήμερα. Λοιπόν πρόκειται για μια εναρμόνιση κοινοτικής οδηγίας στο ημεδαπό δίκαιο, ενσωμάτωση δηλαδή και ως τέτοια θα έπρεπε να την εντοπίσουμε. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο. Τούτο το λέω, γιατί εδώ είχαμε προσεγγίσεις και υπέρμετρες διεύρυνσης της εμβέλειας αυτής της συζήτησης, αλλά και υπερβολικής εξειδίκευσης της.

Αυτή η συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν προσφέρεται ούτε για πολιτικά μανιφέστα γενικώς και αορίστως καταγγελτικού τόνου κυρίως, ούτε για γενικές αναλύσεις με σχολιασμό επί παντός επιστητού δίκην αυτόκλητου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, όπως άκουσα προηγουμένως από συνάδελφο, τώρα θα ακολουθήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι με το γενικότερο σχολιασμό τους τεκταινομένων, ούτε βέβαια είναι συζήτηση για μια πολύ συγκεκριμένη παροχή, ειδικά το επίδομα μητρότητας ούτε είναι συζήτηση για ένα πολύ ειδικό επίδομα και δεν πρέπει να εξαντλείται σ' αυτό. Είναι μια εναρμόνιση οδηγίας, δηλαδή η Ευρώπη μάς υποδεικνύει τι πρέπει να κάνουμε για να ενσωματώσουμε μια νομοθετική πρωτοβουλία επί μιας συγκεκριμένης αρχής, εν προκειμένω της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών αυτοαπασχολούμενων. Έχει ήδη προηγηθεί και έχει κυρωθεί με σχετικό νόμο του 2010, η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε επίπεδο μισθωτού και μισθωτής. Η Ευρώπη λοιπόν μας υποδεικνύει τι να κάνουμε και η ελληνική πολιτεία αποφασίζει και προσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο θα το κάνουμε.

Βέβαια, όπως καταλαβαίνετε, όπως ήδη γνωρίζετε, έχουμε πει ότι ο τρόπος αυτός θα είναι η εκδοθησομένη κοινή υπουργική απόφαση Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, που θα προσδιορίζει ιδίως τα ειδικά με τη χορήγηση του επιδόματος μητρότητας, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα το επιτρέψουν οι οικονομικές συνθήκες κάτω από τις οποίες προχωρά η χώρα - αυτό είναι βασικό- και ειδικότερα οι οικονομικές συνθήκες που θα επικρατούν στα ασφαλιστικά ταμεία στον οποιοδήποτε φορέα που θα αναλάβει να πραγματοποιήσει αυτήν την παροχή.

Από εκεί και πέρα και προς επίρρωση αυτών που είπα, θα χρησιμοποιήσω τις εισαγωγικές παρατηρήσεις της ΚΕΝΕ, της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του Κοινοβουλίου: «Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν απαιτεί κατ' ανάγκη τυπική και κατά γράμμα επανάληψη των διατάξεων της οδηγίας. Αρκεί ένα γενικό νομοθετικό πλαίσιο, εφόσον αυτό εξασφαλίζει αποτελεσματικά την πλήρη εφαρμογή της με επαρκή, σαφή και συγκεκριμένο τρόπο». Νομίζω ότι αυτό έγινε σε ικανοποιητικό βαθμό.

Και συνεχίζει η ΚΕΝΕ: «Βέβαια ενδείκνυται κατ'αρχήν από νομοτεχνική άποψη να ακολουθείται η δομή και η διατύπωση των άρθρων της οδηγίας, όχι όμως κατά γράμμα, όχι κατά κόμμα». Η οδηγία περιγράφει ένα γενικό πλαίσιο για όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κάθε χώρα-μέλος, η χώρα μας εν προκειμένω, καλείται να το εξειδικεύσει μέσα από ρυθμιστικές, κανονιστικές πράξεις που θα ακολουθήσουν. Επομένως, μπορεί να υπάρξουν ελαφρές αποκλίσεις στη γραμματική διατύπωση, αρκεί να μη διαστρεβλώνεται το γενικό πλαίσιο. Αυτό γίνεται και εν προκειμένω.

Έρχομαι σε κάποιες επιμέρους παρατηρήσεις σε σχέση με όσα ακούστηκαν από συναδέλφους από του Βήματος. Από πού βγαίνει το συμπέρασμα ότι αποκλείεται, για παράδειγμα η αγρότισσα; Βγαίνει πουθενά από το κείμενο το συμπέρασμα ότι αυτό αφορά μόνο αυτοαπασχολούμενους και αυτοαπασχολούμενες δικηγόρους ή μηχανικούς και όχι αγρότισσες; Με συγχωρείτε, αλλά είναι αυθαίρετο αυτό το συμπέρασμα. Το κείμενο μιλάει για ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα. Εννοείται ή μάλλον μπορεί εύλογα να εννοηθεί, χωρίς καμμία παρερμηνεία, χωρίς καμμία αμφισβήτηση, ότι συμπεριλαμβάνεται και η γεωργική δραστηριότητα. Ορθώς τέθηκε από συναδέλφους, αλλά συμπεριλαμβάνεται.

Αν πηγαίναμε σε μία απαρίθμηση των ταμείων που καλύπτουν, ας πούμε, την παροχή -γιατί η συζήτηση, όπως καταλαβαίνετε αρχίζει και τελειώνει γύρω από το ζήτημα της παροχής του επιδόματος μητρότητας- τότε θα μπορούσε σε δεύτερη φάση να έρθει κάποιος να μας πει, αποκλείσατε το α' ή το β' ταμείο. Όχι. Εξάλλου, δεν προκύπτει αυτό από το πνεύμα το γραμματικό της διατύπωσης της οδηγίας.

Φυσικά και συμπεριλαμβάνεται λοιπόν στους δικαιούχους αυτής της παροχής όταν εξειδικευτεί βεβαίως μέσω της ΚΥΑ, όπως σας είπα και η αγρότισσα και η γεωργική δραστηριότητα. Εξάλλου με αυτό συμφωνεί και το τμήμα νομοτεχνικής επεξεργασίας του Κοινοβουλίου, η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών δηλαδή. Αν δείτε την έκθεσή της, θα το δείτε κι αυτό.

Έρχομαι στο άρθρο 6 για το επίδομα μητρότητας. Εκεί έγινε πάρα πολλή συζήτηση, όπως και στις συνεδριάσεις των επιτροπών άλλωστε γύρω από τα περίφημα «μπορεί» και «δύνатаι». Εδώ ακολουθήθηκε απλά η γραμματική διατύπωση του κειμένου της οδηγίας.

Όμως αυτή και μόνο η παράγραφος που ακολουθεί, η παράγραφος 2 δηλαδή που παραπέμπει σε ΚΥΑ, η οποία είναι σε ενεστώτα αβεβαιότητας κι όχι κάποιο δυνητικό, νομίζω ότι εξασφαλίζει ότι αυτή η παροχή θα χορηγηθεί με βαθμό βεβαιότητας, εντός εξαμήνου βεβαίως. Αν θέλετε μία συμβολή από εμένα, εντελώς φιλική, εξαντλείστε την αντιπολιτευτική σας πίεση στο να πιέσετε την Κυβέρνηση να φέρει το ταχύτερο δυνατόν αυτήν την ΚΥΑ και διά του κοινοβουλευτικού ελέγχου και διά της σύγκλησης της αρμόδιας Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων. Εκεί βεβαίως πιέστε προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό άλλωστε είναι το ζητούμενο: αυτή η ΚΥΑ, για την οποία υπάρχει εν πάση περιπτώσει ένας μελλοντικός προσδιορισμός -στο μέλλον θα προκύψει- να έρθει όσο το δυνατόν συντομότερα γίνεται.

Μέσα από αυτήν την ΚΥΑ θα προσδιοριστούν ο τρόπος και η διαδικασία της χορήγησης αυτής της παροχής όπως και ο φορέας χορήγησης -αυτήν τη στιγμή δεν είναι δεδομένο- όπως επίσης θα μπουν τα κριτήρια υπολογισμού. Άκουσα πολλά για τα κριτήρια υπολογισμού.

Διαβάζω κατευθείαν από το κείμενο της οδηγίας. Λέει: «το επίδομα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να θεωρείται επαρκές εάν εξασφαλίζει εισόδημα τουλάχιστον ίσο προς», και ακολουθούν τα κριτήρια, «πρώτον, το επίδομα με το οποίο ο ενδιαφερόμενος θα λάβει σε περίπτωση διακοπής των δραστηριοτήτων της για λόγους συνδεδεμένους με την κατάσταση της υγείας, δεύτερον, ή μέση απώλεια εισοδήματος ή κέρδους σε σχέση με συγκρίσιμη προηγούμενη περίοδο υπαγομένη σε οποιοδήποτε ανώτατο όριο καθορίζεται από το Εθνικό Δίκαιο και τρίτον, ή κάθε άλλο επίδομα που θεσπίζεται από το Εθνικό Δίκαιο με την επιφύλαξη τυχόν ανώτατο όριο που καθορίζεται από το Εθνικό Δίκαιο».

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μου φαίνονται και πολύ συγκεκριμένα κριτήρια, είναι αόριστα και γενικά. Τα ακούω ως πολύ αόριστα και γενικά και νομίζω ότι πολύ ορθώς παραλείφθηκαν από το ελληνικό κείμενο που καλούμαστε να κυρώσουμε εδώ. Εγώ δεν ξέρω καν εάν υπάρχει επίδομα το οποίο ο ενδιαφερόμενος θα λάβει, σε περίπτωση διακοπής δραστηριοτήτων της για λόγους συνδεδεμένους με την κατάσταση της υγείας. Γι' αυτό ακριβώς πρόκειται για ευρωπαϊκό κείμενο. Γι' αυτό ακριβώς απαλείφθηκε.

Σ' εμάς ενανόκειται, εκεί είναι το καθήκον μας, εκεί αξίζει να προσπαθήσουμε να συνεννοηθούμε, να προσδιορίσουμε ακρι-

βώς αυτά τα κριτήρια. Και θα έλεγα ότι όπως τα διαβάζω, τα βλέπω περισσότερο σαν συστήματα υπολογισμού διαφορετικά το ένα από το άλλο της παροχής. Άλλο το σύστημα που υπολογίζει μέση απώλεια εισοδήματος ή κέρδους σε σχέση με συγκρίσιμη προηγούμενη περίοδο, άλλο το σύστημα που υπολογίζει επίδομα το οποίο ο ενδιαφερόμενος θα λάβει σε περίπτωση διακοπής δραστηριοτήτων της για λόγους συνδεδεμένους με την κατάσταση της υγείας και άλλο το τρίτο, για να μη μακρηγορώ.

Άρα εμείς, κατ' αρχάς η Κυβέρνηση, από εκεί και πέρα με τον έλεγχο και των παρατάξεων των κοινοβουλευτικών, να προσδιορίσουμε τα σχετικά με τα κριτήρια υπολογισμού για αυτήν την παροχή.

Η γραμματική διατύπωση «τουλάχιστον δεκατέσσερις μήνες» θεωρώ -πρέπει να το πω γιατί ακούστηκαν και γι' αυτό κάποια σχόλια- ότι μπορεί να καλύψει την περίπτωση της επέκτασης παροχής στους δεκαεπτά μήνες, άλλωστε ό,τι ισχύει και για τις μισθωτές που υπάγονται στον ασφαλιστικό φορέα ΙΚΑ Αυτό ειπώθηκε σωστά στην επιτροπή. Η γραμματική διατύπωση όμως μας καλύπτει.

Από εκεί και πέρα είναι ζήτημα για εμένα, όπως σας είπα και πριν, ο χρόνος έκδοσης της ΚΥΑ. Είναι ευχής έργον να γίνει κατά το δυνατόν συντομότερα. Εξαρτάται και από τις πιέσεις που θα ασκηθούν και βέβαια πάνω απ' όλα η οικονομική δυνατότητα της χώρας, ασφαλιστικών ταμείων και φορέων χορήγησης. Αυτήν την ώρα γίνεται μία τεράστια προσπάθεια σε όλα τα επίπεδα, από τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνηση, τις κοινοβουλευτικές παρατάξεις που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση, για να εξασφαλιστεί αυτή η οικονομική δυνατότητα της χώρας, ώστε να μπορέσει να αντεπεξέλθει με το καλό και σε αυτήν αλλά και σε άλλες παροχές.

Το κοινωνικό κράτος, ναι, δεν θα έλεγα ότι τελεί υπό κατάρρευση, αλλά οπωσδήποτε απειλείται με συρρίκνωση κάτω από την οικονομική αδυναμία που προκύπτει. Από εκεί και πέρα όμως, αντί να παρασυρόμαστε σε ευχολόγια και αοριστολογίες, πρέπει να δούμε πώς θα μπορούσαμε να υπερκαλύψουμε, να θεραπεύσουμε αυτήν την οικονομική αδυναμία και κυρίως να αντιστρέψουμε την υφεσιακή πορεία της οικονομίας και να την επαναφέρουμε σε τροχιά ανάπτυξης.

Θέλω να κάνω κάποιες επιπλέον παρατηρήσεις και κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Η επιλογή του Συνηγόρου του Πολίτη, όπως ειπώθηκε, ως φορέα εφαρμογής και παρακολούθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης έγινε, διότι πρόκειται για ανεξάρτητη αρχή και όχι για κρατικό φορέα και επίσης έγινε για λόγους ενιαίας αντιμετώπισης του ίδιου ζητήματος, συνέχειας του νόμου -αν θέλετε- αφού είχε επιλεγεί ο Συνήγορος του Πολίτη και ως φορέας παρακολούθησης της εφαρμογής και της προηγούμενης οδηγίας για την εφαρμογή της αρχής της ίσης απασχόλησης ανδρών-γυναικών στους μισθωτούς με το νόμο του 2010. Επομένως για την ασφάλεια, για τη συνέχεια, για το ομοιόμορφο της νομικής αντιμετώπισης του θέματος επιλέχθηκε και γι' αυτήν την περίπτωση ο Συνήγορος του Πολίτη.

Από εκεί και πέρα, θα προσθέσω ότι εδώ πρόκειται για δημόσια αρχή που δέχεται και πληροφορίες και καταγγελίες ή μάλλον η δημόσια αρχή που δέχεται πληροφορίες και καταγγελίες, υποχρεούται -είναι υποχρεωτική εδώ σύμφωνα με τη διατύπωση- να τις διαβιβάσει στο Συνήγορο του Πολίτη. Επομένως νομίζω ότι ορθώς ο Συνήγορος του Πολίτη επιλέγεται γι' αυτήν τη δουλειά. Είναι ζήτημα η ενίσχυσή του και η ενδυνάμωση των δομών του, αλλά από εκεί και πέρα νομίζω ότι είναι ορθή η απόφαση.

Επομένως, κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα συγκρατήσω ότι κατ' αρχήν επί της αρχής συμφωνούμε περίπου όλοι ότι το παρόν σχέδιο νόμου που αφορά στην εναρμόνιση μιας συγκεκριμένης οδηγίας στο ιστορικό δίκαιο, πρέπει να ψηφιστεί και χαίρομαι πραγματικά γι' αυτό.

Από εκεί και πέρα, θα σας καλούσα όλες και όλους να υπερψηφίσουμε και επί της αρχής και επί των άρθρων. Θα καλούσα και το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να ξεπεράσει τις επιφυλάξεις του σχετικά με το άρθρο 6 και να το υπερψηφίσει.

Από εκεί και πέρα, όπως σας είπα, μπορεί να ασκηθούν πιέσεις σε κάθε επίπεδο κοινοβουλευτικό και διά της επιτροπής και δια

του ελέγχου, ώστε η ΚΥΑ, που όλοι περιμένουμε, να έλθει στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα.

Το «παρών», όπως ξέρετε, δημιουργεί εντυπώσεις, θα μπορούσε να είναι ένα εύσχημο όχι, κύριοι συνάδελφοι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, για τις συζύγους δεν μας είπατε κάτι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε συνάδελφε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ο χρονικός ορίζοντας προκύπτει σε ανώτατο όριο εξαμήνου. Αυτό θα μπορούσε εύλογα να γίνει πολύ συντομότερα. Έτσι; Αυτό είναι θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Από εκεί και πέρα, σας είπα ότι το «παρών» μπορεί να ερμηνευθεί και ως άρνηση παροχής θετικής ψήφου. Γιατί λοιπόν να αρνηθείτε να παράχετε θετική ψήφο, αφού επί της αρχής συμφωνείτε;

Εν πάση περιπτώσει, φυσικά δεν θα ήθελα να σας υποδείξω πώς να λειτουργήσετε, αλλά νομίζω ότι αφού συμφωνούμε όλοι επί της αρχής ότι πρόκειται για ένα χρήσιμο νομοθέτημα, σε κάθε περίπτωση εναρμόνιση οδηγίας Ευρωπαϊκής Ένωσης στο εσωτερικό μας δίκαιο, διά της οποίας θα θεσπιστούν πολύ συγκεκριμένα πράγματα στην κατεύθυνση και μιας ειδικής παροχής, γι' αυτούς τους λόγους θα πρέπει να στηρίξουμε όλοι αυτό το νομοθέτημα και από εκεί και πέρα να εξασφαλίσουμε ότι θα εφαρμοστεί σε όλες τις διαστάσεις του και στην πράξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Μετά την ομιλία του κυρίου Υπουργού εισερχόμεθα στις τοποθετήσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, για τις συζύγους δεν μας είπατε κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Μισό λεπτό, κύριε συνάδελφε. Πείτε μου γιατί ζητάτε το λόγο. Διευκρίνιση θέλετε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία διευκρίνιση θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Θα ήθελα να μάθω τι απάντηση έδωσε ο κύριος Υπουργός για τις συζύγους, γιατί μας είπε ότι περιλαμβάνονται όλα και δεν χρειάζεται κάτι άλλο στο άρθρο 6. Στα κριτήρια μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι είναι γενικά και τα λοιπά. Όμως υπάρχει και το ξεκάθαρο που λέει ότι αφορά και τις συζύγους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Τέθηκε το ερώτημα και όταν θελήσει ο κύριος Υπουργός, θα απαντήσει.

Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο, εάν επιθυμεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία κοινωνία είναι τόσο ισχυρή, όσο ισχυρό καθιστά το πιο αδύνατο μέλος της. Συζητούμε, πράγματι, ένα ενδιαφέρον νομοθέτημα που φέρνει στην επικαιρότητα πολύ σημαντικά ζητήματα, που αφορούν τις μεγάλες ανισότητες που διαχέουν και διαρρέουν ολόκληρη την ελληνική κοινωνία σε πολλά επίπεδα.

Η ισότητα και η ελευθερία είναι γνωστό ότι είναι αξίες για τις οποίες χύθηκε πολύ αίμα, πολυς πόνος, που είχε ως αποτέλεσμα την κατάκτηση της δημοκρατίας.

Πόσο κοντά είμαστε σ' αυτήν την πραγματικότητα σήμερα, κύριε Πρόεδρε, με αυτά που συμβαίνουν στην ελληνική κοινωνία; Θα τοποθετηθώ λίγο αργότερα στην ομιλία μου. Αναφέρομαι τώρα στο νομοσχέδιο.

Άκουσα με προσοχή τον κύριο Υπουργό να λέει ότι «εντάξει, μη διαμαρτύρεστε, η ΚΕΝΕ δεν αμφισβητεί την ανάγκη ή δεν απαιτεί να έχουμε γραμματική διατύπωση με βάση την οδηγία».

Όμως στη θέση της ΚΕΝΕ υπάρχει μία ρήση που λέει «πλήρης εφαρμογή». Όταν λέει «πλήρης εφαρμογή», εννοεί ότι τουλάχιστον αυτά που ορίζει η οδηγία ως δικαιώματα, πρέπει να κατοχυρώνονται. Κι εδώ στο άρθρο 6 δεν συμβαίνει αυτό το πράγμα και γι' αυτό υπάρχουν οι ισχυρότατες ενστάσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία έχει καταθέσει τουλάχιστον πέντε βελτιωτικές προτάσεις και δεν έγινε καμμία αποδεκτή. Κατανοούμε

το λόγο που δεν γίνεται αποδεκτή και θα εξηγήσω το γιατί.

Όταν λοιπόν έρχεται ο κύριος Υπουργός και ορίζει μέσα στο νόμο έκδοση διαταγμάτων και αποφάσεων, εν παρενθέσει, θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, ότι επιτέλους η ελληνική Βουλή θα πρέπει να αρθεί στο ύψος των απαιτήσεων τής εποχής, με βάση το κακό παρελθόν πρόβλεψης υπουργικών αποφάσεων και διαταγμάτων στους νόμους που δεν έχουν εκδοθεί ποτέ.

Πενήντα τρεις χιλιάδες υπουργικές αποφάσεις προβλέπονται σε νόμους που ψηφίστηκαν από την ελληνική Βουλή τα τελευταία δέκα χρόνια και δέκα χιλιάδες διατάγματα. Από αυτά δεν έχει εκδοθεί ούτε το 1/10. Αυτό δεν είναι υποβάθμιση του Κοινοβουλίου και του νομοθετικού έργου τού ναού της δημοκρατίας, όταν αφήνεται στην Κυβέρνηση αυτό το δικαίωμα;

Πρέπει στην προσεχή τροποποίηση του Κανονισμού, κύριε Πρόεδρε, να προβλεφθεί. Αν θέλει η όποια κυβέρνηση να εισάγει νόμους και να τους υλοποιεί με διατάγματα και αποφάσεις, πρέπει να προβλέπεται στο νομοσχέδιο να υλοποιούνται σε συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα.

Αφού ο κύριος Υπουργός έρχεται εδώ και μας διαβεβαιώνει για μια σειρά ζητημάτων όπου υπονοείται και πρέπει να γίνει αντιληπτό από τα συμπεραζόμενα ότι συμπεριλαμβάνονται, ως δεσμευτεί ότι οι αποφάσεις και τα διατάγματα που προβλέπονται από το σχετικό νομοθέτημα που συζητούμε σήμερα, θα υλοποιηθούν σε συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα.

Κύριε Πρόεδρε, μια χώρα που αντιμετωπίζει μέσα στα πολλά και οδυνηρά προβλήματα που αγγίζουν τα όρια της ανθρωπιστικής κρίσης, επιπρόσθετα αντιμετωπίζει ένα πρόβλημα που έχει να κάνει με το δημογραφικό ζήτημα. Κι ενώ όλες οι πλευρές του Κοινοβουλίου –κι όλοι όσοι είναι στην Αντιπολίτευση- αναγνωρίζουν το πρόβλημα αυτό, μόλις έρχονται στην Κυβέρνηση –τουλάχιστον αυτά τα κόμματα που κυβέρνησαν- κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν για ποιο θέμα μιλάμε.

Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε για ισότητα, όταν σε έναν άνθρωπο, σε μια γυναίκα που ήταν ασφαλισμένη, που είχε αυτασφάλεια για κάποιο χρονικό διάστημα –για πέντε χρόνια, για δέκα χρόνια, για δεκαπέντε χρόνια- και κάποια στιγμή κάτω από τις συνθήκες που σήμερα επιβάλλει η περίφημη ανοιχτή οικονομία της αχαλίνωτης αρπαγής του δημοσίου πλούτου, δεν συνεχίζεται η ασφάλισή της. Δεν θα της δοθεί το δικαίωμα; Δεν θα πρέπει, δηλαδή αυτή η χώρα να στηρίξει, υπερασπιζόμενη ακόμη αυτήν τη λογική, το δικαίωμα μιας μητέρας να δημιουργήσει παιδιά, επειδή δεν είναι ασφαλισμένη; Αυτό είναι ισότητα; Αυτό είναι δημοκρατία;

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα ζητήματα αυτά θα πρέπει να τα προσεγγίζουμε με μεγαλύτερη υπευθυνότητα και με μεγαλύτερη σοβαρότητα και όχι να ερχόμαστε εδώ και να λέμε «το υπονοούμε», «θα το κάνουμε», «θα φέρουμε απόφαση» και όταν λέμε «δεσμευτήτε τότε θα έρθει η υπουργική απόφαση» να λέμε «πιέστε εσείς για να έρθει η υπουργική απόφαση».

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου επιτρέψετε να εκφράσω κατ'αρχάς ως πολίτης αυτής της χώρας, την αγωνία μου και την ανησυχία μου γι' αυτό το αιματοκύλισμα που γίνεται στη Λωρίδα της Γάζας.

Σκοτώνονται μικρά, ανήλικα παιδιά κι άμαχος πληθυσμός. Αυτή η βαρβαρότητα εκδηλώνεται με τόση βία. Νομίζω ότι όλοι μας εδώ αντιλαμβανόμαστε περί τίνος πρόκειται και πρέπει να πάρουμε κάποια θέση. Μπορούν να υπάρξουν άλλοι τρόποι εξεύρεσης λύσης από το να υπάρχει αυτή η τρομακτική βία εις βάρος κυρίως μικρών παιδιών.

Κύριε Πρόεδρε, πριν από δέκα μέρες το ελληνικό Κοινοβούλιο ομοφώνως –το τονίζω αυτό, δεν άκουσα Βουλευτή καμμίας πτέρυγας να διαφωνήσει- αποφάσισε για την εξαίρεση που αιτήθηκε σε ό,τι αφορά τις συντάξεις, τα επιδόματα αναπηρίας, το επίδομα αδείας, το κουρεμένο δώρο του Πάσχα και Χριστουγέννων σε όσους έχουν βαριά αναπηρία.

Ήρθε η Κυβέρνηση με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου και εξαιρεί το μεγαλύτερο ποσοστό της βαριάς αναπηρίας. Κατ'αρχάς, καλώς συμπεριλήφθηκαν και διασώθηκαν τα επιδόματα παραπληγίας, πολύ καλώς, αλλά ακόμη και σε αυτήν την περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία βήναυση ανισότητας τού ποσοστού 80% της αναπηρίας και άνω, που είναι

αίμοκαθαιρόμενοι άνθρωποι, τυφλοί και άλλες κατηγορίες που έχουν βαριές αναπηρίες πάνω από 80%. Δεν νομίζω ότι θα διασωθεί η ελληνική οικονομία από αυτού του είδους τις περικοπές.

Μάλιστα θα μου επιτρέψετε να καταθέσω και ένα απόκομμα από την Κυριακάτικη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», κύριε Πρόεδρε, και εκεί εξοργίζεται ο κόσμος, προκαλείται ο κόσμος, προκαλείται το δημόσιο αίσθημα για την άνιση μεταχείριση που επιφυλάσσει το ελληνικό κράτος, η ελληνική Κυβέρνηση, απέναντι σε ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, απέναντι σε εργαζομένους που τους απολύει για 35 εκατομμύρια περίπου. Γιατί για 35 εκατομμύρια μιλάμε για τους δύο χιλιάδες ανθρώπους που απολύονται από την τοπική αυτοδιοίκηση, ενώ θα μπορούσαν να μεταταχθούν σε άλλες θέσεις. Τα νοσοκομεία της Αθήνας αυτήν τη στιγμή έχουν ανάγκη από πεντακόσιες θέσεις βοηθητικού προσωπικού για να βελτιωθεί η ποιότητα υπηρεσιών.

Και παρά ταύτα, αντί να γίνει αυτή η διαδικασία, να αξιολογηθεί, να δούμε πού έχουμε ανάγκη, σε μια διαδικασία πανικού που επιβάλλει η τρόικα με τα μέλη της, ερχόμαστε και προβαίνουμε σε ενέργειες που πραγματικά προκαλούν. Απολύουμε από τη μια μεριά δύο χιλιάδες ανθρώπους και προσλαμβάνουμε, όπως δήλωσε χθες σε ερώτηση που τέθηκε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ο κ. Σταϊκούρας, χίλια οκτακόσια άτομα μέσα στο 2012. Αυτά τα ζητήματα πραγματικά είναι ζητήματα τα οποία προκαλούν.

Αλλά ας πάω στο πιο συγκεκριμένο. Κόβουμε λοιπόν το επίδομα των αναπήρων. Αφού είναι να σωθεί η Ελλάδα, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας κοπεί και το επίδομα της νοητικής υστέρησης ενός παιδιού που δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του και το μόνο που δίνει το κράτος στην οικογένεια που υφίσταται το οικονομικό και κοινωνικό κόστος αυτής της βαριάς αναπηρίας είναι τα 350 ευρώ.

Την Κυριακή λοιπόν στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», στην πρώτη σελίδα, το μνημόνιο ορίζει ότι θα πρέπει να υπάρξει έλεγχος μεγάλης ακίνητης περιουσίας φυσικών προσώπων. Και ενώ ξεκίνησε η διαδικασία αυτή στη Διεύθυνση Ελέγχου, η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών παίρνει την αρμοδιότητα από τα συνεργεία της Διεύθυνσης Ελέγχου και τη μεταφέρει, κύριε Πρόεδρε, στο Διαπεριφερειακό Ελεγκτικό Κέντρο, το οποίο έχει τόσο φόρτο εργασίας που δεν μπορεί μέχρι τις 31-12 να διεκπεραιώσει την εκκρεμότητα αυτού του ελέγχου. Και στις 31-12, κύριε Πρόεδρε, παραγράφονται αυτές οι υποχρεώσεις των κυρίων αυτών που δεν έκαναν ακριβή δήλωση μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Όταν λοιπόν συμβαίνουν αυτά τα πράγματα τίθεται το ερώτημα: Πώς μπορεί να γίνεται δεκτό –και ιδιαιτέρως απευθύνομαι στους καλούς συναδέλφους μου της Δημοκρατικής Αριστεράς, όταν έβαλε θέμα η τρόικα για το 10% του επιδόματος γάμου, το ότι δεν έβαλε βέτο να μην πάρουμε τη δόση, αν δεν υλοποιηθούν ζητήματα φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής και φοροκλοπής;

Ανεχόμαστε ακόμη εδώ, στη Βουλή των Ελλήνων, να κοιμόμαστε ήσυχoi όταν συμβαίνουν αυτά τα τρομερά πράγματα στην κοινωνία, αυτοκτονίες, ενεχυροδανειστήρια, συσσώγια και τραγικές συνθήκες που ζει η ελληνική κοινωνία.

Υπάρχουν ανασφάλιστοι πολίτες, καρκινοπαθείς που δεν παίρνουν τα φάρμακα και ενδημεί η φοροδιαφυγή και η φοροκλοπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, παραμένει με έναν υπάλληλο ακόμα και η Διεύθυνση Ενδοομικών Συναλλαγών που έχει την αρμοδιότητα –την πιο κρίσιμη αρμοδιότητα– να παρακολουθεί τη φοροαποφυγή των πολυεθνικών, οι οποίες ξέρουμε πόσο οργανωμένα λειτουργούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ερχόμαστε –σε αυτήν τη λογική του πανικού– και όποιον βρούμε μπροστά μας τον απολύουμε. Προσελήφθησαν με ΑΣΕΠ οι εργαζόμενοι στην Αγροτική Τράπεζα, αλλά και οι εργαζόμενοι που έπρεπε να προσληφθούν στο ΙΚΑ και τους απολύουμε ή θέλουμε να τους απολύσουμε και αυτούς.

Σε αυτά τα ζητήματα λοιπόν μπορεί να βρεθεί κοινός τόπος

για όλη τη Βουλή, για όλους τους Βουλευτές. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου που διαφωνεί σε αυτά τα ζητήματα. Απλώς έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία λειτουργεί στη λογική του πανικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ολοκληρώστε, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτή είναι η τραγικότητα των πραγμάτων, αυτές είναι οι ανισότητες και οι διακρίσεις που πραγματικά διαμορφώνουν ένα κλίμα που οδηγεί σε «παρاناλωματικές» καταστάσεις τους ανθρώπους και την αξιοπρέπεια τους.

Κύριε Υπουργέ, βεβαίως, πολύ καλά κάνουμε και συζητούμε το ζήτημα της ισότητας ανδρών και γυναικών, αν και η ελληνική γλώσσα έχει λύσει το ζήτημα της ισότητας, χρησιμοποιώντας τον όρο ανδρόγυνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριε Κουρουμπλή, σας παρακαλώ, τελειώνετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εγώ όμως θα έλεγα ότι υπάρχουν ζητήματα διακρίσεων που αφορούν τα θέματα της αναπηρίας και άλλων περιπτώσεων. Αυτοί οι άνθρωποι πραγματικά ζουν μαρτυρικές στιγμές από την ύπαρξη των ανισοτήτων και από την αδυναμία ενός συστήματος να εξασφαλίζει ίσες δυνατότητες στο αυτό σημείο εκκίνησης όλων των ανθρώπων, ώστε η εξέλιξή τους να μην είναι συνάρτηση της οικονομικής και κοινωνικής τους θέσης, αλλά της ικανότητας των ιδίων να αξιοποιούν τις δικές τους δυνατότητες και αξίες.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση μας παρακολουθούν από τα άνω δωτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδού από το Γυμνάσιο Μαντουδίου Ευβοίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σοφία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι αυτό το οποίο συζητούμε εδώ είναι η ενσωμάτωση μίας οδηγίας, δηλαδή δημιουργούμε έναν ακόμη νόμο, για να τον προσθέσουμε στο οπλοστάσιο της προσπάθειας που γίνεται, για να καταπολεμηθούν οι διακρίσεις μεταξύ των φύλων.

Δεν λύνεται το πρόβλημα ούτε με την οδηγία ούτε με το νόμο ούτε με τους άλλους νόμους που έχουμε ψηφίσει ούτε με τους επόμενους που θα έχουμε ψηφίσει. Το γυναικείο πρόβλημα βρίσκεται εδώ, βρίσκεται στο μυαλό και των ανδρών και των γυναικών.

Επομένως δεν έχει νόημα αυτό που κάνουμε. Απλώς κάνουμε μία πάρα πολύ ωραία συζήτηση και απλωθήκαμε και σε άλλα θέματα. Εγώ συμφωνώ με αυτό, ότι δηλαδή αφού η Βουλή βρίσκεται σε συνεδρίαση, μπορεί να συζητήσει και άλλα θέματα.

Οι γυναίκες έρχονται από πολύ μακριά και έχουν, όπως φαίνεται, πάρα πολύ δρόμο να διανύσουν μπροστά τους.

Η παρούσα οικονομική κρίση έχει αναδείξει τις ικανότητές τους και στις υπόλοιπες χώρες χρησιμοποιούν πάρα πολύ τις γυναίκες, όταν υπάρχει οικονομική κρίση. Αυτό πρέπει να το δει η δική μας χώρα, πρέπει να δούμε πώς λειτουργεί αυτό το σύστημα μέσα στη χώρα μας, μέσα στα κόμματά μας, παντού.

Το πρόβλημα της γυναίκας ουσιαστικά δεν είναι αν παρενοχλείται σεξουαλικά –που μπορεί να ισχύει και για τον άνδρα– αν πιέζεται ή οτιδήποτε. Το πρόβλημα της γυναίκας, όπως έλεγε η Σιμόν ντε Μπουβουάρ στο «Δεύτερο Φύλο», δεν είναι καν η πολυδιάσπαση της, είναι ότι δεν ανήκει ποτέ στον εαυτό της. Και αυτό πρέπει να το σκεφθούν πρώτα όσοι τη φέρνουν σε αυτήν την κα-

τάσταση. Και το λέω σύντομα, γιατί πρέπει να αναφερθώ και στα άλλα θέματα που ετέθησαν εδώ. Έλεγε η Σιμόν ντε Μπουβουάρ ότι το πρόβλημα της γυναίκας είναι, ότι δεν ανήκει ποτέ στον εαυτό της, διότι ό,τι και αν κάνει, όσο ψηλά και αν βρίσκεται, σε οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας, ο σύζυγος ή τα παιδιά μπορεί να τη διακόψουν και να της ζητήσουν μία βοήθεια, μία εξήγηση, κάτι και εκείνη είναι αυτονόητο ότι θα διακόψει οτιδήποτε άλλο κάνει, για να τους βοηθήσει.

Άρα λοιπόν πρέπει να λύσουμε το πρόβλημα μέσα στο μυαλό μας εμείς, άνδρες και γυναίκες και μετά βεβαίως να εφαρμόσουμε τους νόμους και τις οδηγίες, διότι αυτά δεν γίνονται με νόμους και αστυνόμους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Θέλω να πω κάτι για τις συνεδριάσεις της Βουλής. Όπως παρουσιάστηκε σήμερα το θέμα από κάποιους συναδέλφους, είναι σαν να μην συνεδριάζει η Βουλή. Οφείλει όμως ο κόσμος που μας ακούει αυτήν τη στιγμή –και πρέπει να πω ότι όλο και περισσότεροι ακούν την ώρα της Βουλής– να γνωρίζει ότι μπορεί να μη βλέπει Ολομέλεια, όμως όλοι οι συνάδελφοι ξέρουμε εδώ ότι συνεδριάζουν συνεχώς επιτροπές, βλέπουν κόσμο οι επιτροπές, οι Υπουργοί έρχονται στις επιτροπές, οι Υφυπουργοί έρχονται στις επιτροπές, γίνεται επεξεργασία διαφόρων θεμάτων με διάφορες ευκαιρίες, με διάφορες αφορμές. Για παράδειγμα, αύριο συνεδριάζει η Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας για να ενημερωθεί η Σχολή Εθνικής Άμυνας.

Δίνεται μία εικόνα ότι δεν λειτουργεί η Βουλή. Δεν είναι αλήθεια. Η Βουλή δεν είναι μόνο για να νομοθετεί. Και επιτρέψτε μου να έχω και εδώ τις ενστάσεις μου. Με όλο αυτό το νομοπληθωρισμό όλες αυτές τις δεκαετίες τι έγινε; Έρχεται ο ένας νόμος, καταργεί τον άλλον, αναιρεί ο ένας τον άλλον, υπάρχουν αντιφάσεις. Η Βουλή δεν είναι μόνο νομοθετικό όργανο. Είναι κυρίως νομοθετικό, όμως η Βουλή υπάρχει για να διαβουλευτεί, να βλέπει κατηγορίες ανθρώπων, να αντιμετωπίζει προβλήματα, να επικοινωνούν οι Βουλευτές με τους ανθρώπους. Όλη μέρα αυτό το κτήριο έχει ζωή. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Επίσης είναι πάρα πολύ σημαντικό να πούμε ότι οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου είναι βεβαίως ένα έκτακτο μέτρο. Και βρισκόμαστε σε έκτακτες συνθήκες. Αλλά, όταν μιλούμε για την τελευταία πράξη νομοθετικού περιεχομένου –εγώ τώρα δεν λέω για τη δεύτερη, μιλώ για την πρώτη– ποιος, δηλαδή, διαφωνεί ότι δεν μπορεί το κάθε Υπουργείο, η κάθε ΔΕΚΟ, ο κάθε δήμος να έχει το δικό του μπαϊράκι, να ξεδεύει αλόγιστα και μετά να πηγαίνει να δανειζεται με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου, δηλαδή του ελληνικού λαού και πάλι να μην του φτάνουν και πάλι το κράτος να πηγαίνει να βουλώνει τις τρύπες; Δηλαδή ποιος θα κλάψει αν υπάρξει αυτή η απόκλιση, αν θα υπάρξουν μέτρα, μέχρι που θα διακόπτεται ο μισθός των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων, αυτοδίκαια θα παύεται ο πρόεδρος και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου; Ποιος θα κλάψει για όλα αυτά; Μια ζωή δεν λέμε ότι έχουμε Υπουργεία, τα οποία μπορεί να κάνουν δικά τους έξοδα δημοσίων σχέσεων και γιατί συνέβη αυτό, ενώ γνωρίζουν ότι έξοδα έχει μόνο το Υπουργείο Οικονομικών και αυτοί έχουν μόνο έξοδα και δεν λυπούνται τα χρήματα του ελληνικού λαού; Χρόνια δεν φωνάζουμε τι γίνεται με τις ΔΕΚΟ όπου συνέχισαν δημιουργούν τρύπες και παίρνουν δάνεια με εγγυήσεις του ελληνικού λαού και πάλι χρεωμένες είναι και δεν παράγουν και τίποτε και στο τέλος δεν είναι και κανείς ευχαριστημένος από τις υπηρεσίες τους; Γιατί λοιπόν εκεί, όταν διορίζονται κάποιοι, να μην έχουν καμία ευθύνη ποτέ; Εδώ σε αυτήν τη χώρα υπήρξε και νόμος που τους απήλλασε από ευθύνες για συγκεκριμένες χρονικές περιόδους. Ή μήπως μας αρέσει να πηγαίνουν τα διάφορα «golden boys», διορισμένα –δεν έχει σημασία από ποιο κόμμα στο κάτω-κάτω της γραφής– σε διάφορες θέσεις που το μόνο που κάνουν είναι, να ρίχνουν έξω τις επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν και να αυξάνουν τους μισθούς τους; Δηλαδή πειράζει να κόβεται ο μισθός τους;

Εδώ λοιπόν δεν πρόκειται για μία πραξικοπηματική πράξη. Είναι κάτι το οποίο βγαίνει από την εμπειρία την κοινοβουλευτική, την πολιτική πολλών χρόνων και ήρθε εδώ με αυτήν τη μορφή. Και θα έρθει και στη Βουλή. Και να δείτε που για λόγους αντιπο-

λιπευτικούς θα αρχίσουμε να κλαίμε γι' αυτούς που έχουν ρίξει έξω όλες τους τις επιχειρήσεις και έπαιρναν τους τεράστιους μισθούς.

Θέλω επίσης να πω ότι δεν είναι επιχείρημα να λέμε ότι φεύγουν κάποιοι άνθρωποι με διαθεσιμότητα, ενώ γίνονται προσλήψεις. Διότι αν λειτουργήσουν σωστά οι διαθεσιμότητες, θα μπορέσει ο αρμόδιος Υπουργός να μεταφέρει τους ανθρώπους εκεί όπου υπάρχει έλλειψη διοικητικού προσωπικού ΔΕ. Αλλά αν κάποιος χιλιάδες οκτακόσιες προσλήψεις, αυτοί μπορεί να είναι καθηγητές, μπορεί να είναι δάσκαλοι. Αυτοί οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να πάνε σε αυτές τις θέσεις. Τι θα πει, δηλαδή, προσλαμβάνετε αυτούς και διώχνετε τους άλλους; Που δεν συμβαίνει το δεύτερο. Είναι δυνατόν αυτοί οι άνθρωποι, που έχουν τελειώσει το δημοτικό ή το λύκειο, να προσληφθούν ως δάσκαλοι ή καθηγητές, εκεί όπου υπήρχαν ελλείψεις και το ελληνικό κράτος τους προσέλαβε;

Δεν μπορούμε δηλαδή να πετάμε πυροτεχνήματα, γιατί κάποιοι που μας ακούνε, μπορούν να πουν «γιατί διώχνουν δύο χιλιάδες άτομα και προσλαμβάνουν χιλιάδες οκτακόσιους;». Μα οι χιλίοι οκτακόσιοι που προσλήφθηκαν είναι άλλων προσόντων. Πώς είναι δυνατόν να λέμε αυτά τα πράγματα; Τι προπαγανδιστική εκμετάλλευση όσων γίνονται στη χώρα μας είναι αυτή;

Όσον αφορά δε τις αποκλίσεις που ήρθαν με την πρόξη νομοθετικού περιεχομένου, ορίζεται σαφώς ότι αυτές δεν αφορούν μισθούς και συντάξεις. Από άλλου θα υποχρεώνονται να κόψουν αυτοί οι κύριοι, έτσι δεν είναι;

Θέλω να πω κάτι για το θέμα του Eurogroup. Αυτά που συμβαίνουν στην Ευρώπη είναι απόδειξη ότι δεν είναι παιχνιδάκι, δεν είναι παίξε-γέλασε. Εδώ υπάρχει πρόβλημα. Το πρόβλημά μας δεν είναι αν η ανακοίνωση του Eurogroup είναι γραμμένη στα αγγλικά. Τα αγγλικά είναι μια διεθνής γλώσσα στην οποία γράφονται οι ανακοινώσεις του Eurogroup.

Τι πρέπει δηλαδή να πουν οι Γάλλοι που έχουν αντιπαλότητα με τους Άγγλους; Τι πρέπει να πουν οι Γερμανοί, «γράψτε μας την ανακοίνωση και στη δική μας γλώσσα»; Αφού αμέσως μεταφράζονται σε όλες τις γλώσσες. Μη δημιουργούμε εντυπώσεις στο λαό μας για ένα κείμενο που είναι γραμμένο στα αγγλικά. Είναι απλώς μια διεθνής γλώσσα που χρησιμοποιείται και μετά μεταφράζεται.

Απ' αυτά που γίνονται στο Eurogroup και από τη δυσκολία που υπάρχει, πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν θα κλάψουμε τώρα πάνω από το χυμένο γάλα. Αυτά που έγιναν στη χώρα μας, έγιναν. Έχω πει από την πρώτη στιγμή και σε ανύποπτο χρόνο ότι η χώρα δεν έπρεπε να πάει σε τέτοιο μηχανισμό στον οποίο μετέχει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, διότι αυτό δεν μπορούσε να κάνει υποτίμηση σκληρού νομίσματος.

Πέρα απ' όλα αυτά όμως πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν είμαστε ο ομφαλός της γης, δυστυχώς. Δυστυχώς επίσης δεν είμαστε ούτε ο ομφαλός της Ευρώπης. Υπάρχουν και άλλοι λαοί και άλλα κοινοβούλια και άλλοι πολιτικοί που κατεβαίνουν σε εκλογές.

Μην το βλέπουμε έτσι απλά. Η Γερμανία αυτήν τη στιγμή έχει ανακοινώσει ένα πολύ δυσμενές οικονομικό κλίμα για το λαό της. Έχει παγωμένους μισθούς σχεδόν εδώ και δέκα χρόνια. Προχθές ανακοινώθηκε αύξηση της ανεργίας της –δραματική μάλιστα μεταξύ Σεπτεμβρίου και Οκτωβρίου- αφού οι άνεργοι έχουν φτάσει στα τρία εκατομμύρια. Ανακοίνωσαν ότι το 30% των επιχειρήσεων τους δεν θα κάνουν ούτε προσλήψεις ούτε επενδύσεις.

Επίσης ανακοινώσαν ότι ένας στους τέσσερις ή ένας στους πέντε Γερμανούς στις μεγάλες πόλεις –Βερολίνο, Βρέμη, Ντόρτμουντ, Λειψία- βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας. Άρα πρέπει να καταλάβουμε ότι, επειδή η χώρα μας έχει δυσφημισθεί, όλοι οι Γερμανοί θεωρούν πως εμείς βάζουμε το χέρι στην τσέπη τους και τους παίρνουμε τα λεφτά, άλλο αν δεν είναι έτσι. Το θέμα είναι, ότι η γερμανική κοινή γνώμη, που έχει ένα στους τέσσερις φτωχούς, δεν μπορεί να καταλάβει αυτά που λέμε.

Υπάρχει μεγάλη ανάγκη να ηρεμήσουμε, να δούμε τι θα γίνει, να μην ανεβάζουμε τους τόνους. Υπάρχουν και άλλοι λαοί εκτός από μας. Όλα αυτά που λέμε μεταδίδονται και δημιουργούνται αντιπαλότητες. Εδώ υπάρχει ένας οικονομικός πόλεμος και πρέπει να βρούμε όλοι απ' αυτόν όρθιοι, να βρούμε από το μνημόνιο.

Αυτό είναι το βασικό μας μέλημα.

Κλείνω λοιπόν, θυμίζοντας αυτό που είναι ουσιαστικά –κατά τη γνώμη μου- και το μήνυμα των διπλών εκλογών που έγιναν. Ο λαός μας ζήτησε να βρούμε από το μνημόνιο και να παραμείνουμε στο ευρώ. Αν αυτήν τη στιγμή παρουσιάζεται ευρωσκεπτικισμός και ένα ποσοστό των Ελλήνων λέει «ας βρούμε από το ευρώ και ας πάμε στη δραχμή», πιστεύω ότι αυτό αποτελεί μια πρώτη νίκη του λόμπι της δραχμής.

Γιατί, όπως είπε ο Ζιν, ο Πρόεδρος του Γερμανικού Οικονομικού Ινστιτούτου, η Ελλάδα πρέπει να βγει από το ευρώ, να πάει στη δραχμή, να υποτιμηθεί το νόμισμά της και τότε να έρθουν οι Έλληνες που έχουν τα λεφτά τους στο εξωτερικό να επενδύσουν στην Ελλάδα. Αυτοί οι Έλληνες που περιμένουμε πότε θα δώσουν 1 ευρώ για να πάρουν 10, είναι χειρότεροι από τους ξένους. Πιστεύω ότι αυτούς πρέπει να καταγγέλλουμε πρώτα απ' όλους.

Να είστε καλά, ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χριστοφιλοπούλου, για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή πράγματι –όπως προείπαν και πολλοί από τους ομιλητές σήμερα- συμφωνεί σε πολύ μεγάλο βαθμό πάνω σε μια ευρωπαϊκή οδηγία και σε ένα σχέδιο νόμου που τη μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο, όσον αφορά το ζήτημα της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, ιδιαίτερα στο χώρο των ελευθέρων επαγγελματιών, των λεγομένων και «αυτοαπασχολούμενων» επαγγελματιών.

Είναι ένα σημάδι ελπίδας ότι μπορούμε τουλάχιστον πάνω σε μια αυτονόητη οδηγία να συμφωνήσουμε. Εγώ θα ήλπιζα να συμφωνήσουμε και στο άρθρο 6. Αυτή η οδηγία έρχεται να καλύψει ένα κενό χρόνων σε ό,τι αφορά τη βοήθεια που μπορεί να έχει μια γυναίκα, όχι μισθωτή, μία γυναίκα που επιλέγει είτε στο στίβο του δικού της επαγγέλματος είτε στο στίβο της δικής της μικρής γεωργικής παραγωγής, να βάλει μπροστά σχέδια και όνειρα έχοντας ταυτόχρονα και οικογένεια.

Είναι ένα μεγάλο κενό και χώρες όπως η Ελλάδα που έχουν και είχαν πολύ μεγάλο ποσοστό αυτοαπασχολούμενων –υπήρχαν εποχές που πάνω από το 90% του εργατικού δυναμικού μας ήταν αυτοαπασχολούμενοι- είναι που και κατ' εξοχήν ευνοούνται και πρέπει να αξιοποιήσουν αυτό το νέο θεσμικό ευρωπαϊκό πλαίσιο κατά το μέγιστο δυνατό τρόπο.

Βεβαίως υπάρχει κρίση. Ακούστηκε και εδώ ότι οι γυναίκες είναι αυτές που πλήττονται, πράγματι, πρώτες από την κρίση, αλλά βεβαίως –και εδώ θα συμφωνήσω και με τη Σοφία Βούλτεψη και με πολλούς άλλους ομιλητές και ομιλήτριες από το πρωί- το θέμα της ισότητας είναι και θεσμικό είναι και οικονομικό, αλλά και θέμα νοοτροπίας. Είναι το πώς βλέπουμε τα πράγματα, πώς βλέπουμε τους ρόλους ανδρών και γυναικών.

Πράγματι –το είπε και ο εισηγητής μας, ο κ. Κεδίκογλου- εγώ δεν θέλω να σταθώ ούτε στο Σύνταγμα του '75, ούτε στους νόμους του '83, ούτε σε μια σειρά από νόμους και οδηγίες που ψηφίσαμε εδώ στη Βουλή, που δίνουν τη δυνατότητα ίσης μεταχείρισης και στην οικογένεια και στη δουλειά.

Όμως έχει πολύ μεγάλη σημασία να σταθούμε στο πώς αυτοί οι νόμοι και θεσμοί εφαρμόζονται στην πράξη και κυρίως στο πώς διαμορφώνουν άλλου είδους τάσεις και αντιλήψεις στο θέμα του φύλου, πώς δηλαδή βλέπουμε τη γυναίκα στον εργασιακό στίβο και στη δουλειά που κάνει στο σπίτι.

Εδώ, τουλάχιστον από την πλευρά μας, υπάρχει μια σαφής διαφοροποίηση. Για εμάς τα οικιακά δεν είναι επάγγελμα. Είναι σαφώς προσφορά και λειτουργία και αφορά και τους δύο ρόλους –άνδρα και γυναίκα- και είναι πολύ σημαντικό να δούμε σήμερα ότι τα νέα ζευγάρια επιλέγουν να μοιράζονται πολύ περισσότερο τα οικιακά απ' ό,τι το έκαναν στο παρελθόν. Δεν έχουν αντιστραφεί τα πράγματα. Υπάρχει πάντα η ανισότητα και οι εκκانهσεις της είναι διαφορετικές ανάλογα με τους τόπους, τα έθνη, τις ηλικιακές κατηγορίες, τις επαγγελματικές κατηγορίες.

Όμως αξίζει τον κόπο να δούμε ότι σε αυτές τις δυο-τρεις δε-

καετίες υπάρχει ένα κεκτημένο όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και στη χώρα μας στο πώς οι δύο ρόλοι –άνδρα και γυναίκα- βλέπουν τη διαχείριση αυτών που λέμε οικιακά. Τα οικιακά λοιπόν δεν είναι επάγγελμα των γυναικών. Τα οικιακά είναι ζήτημα της κάθε οικογένειας.

Δεύτερη επισημάνση. Ως προς το σύμφωνο συμβίωσης, εγώ –αντίθετα από την αγαπητή φίλη και Αντιπρόεδρο κ. Κόλλια- θα πω ότι είναι ευχής έργον και θα έπρεπε να μπει –και θα έπρεπε να το βάλουμε εμείς αν δεν το είχε η οδηγία- ότι το σύμφωνο συμβίωσης εντάσσεται ως μορφή οικογενειακής λειτουργίας και συνύπαρξης όχι γιατί προτιμούμε βεβαίως το σύμφωνο συμβίωσης από το γάμο –κάθε άλλο, ο γάμος είναι ευκτέος- αλλά γιατί πρέπει να δούμε την κοινωνική πραγματικότητα. Οι νόμοι και οι οδηγίες που επιβιώνουν είναι εκείνα που ανταποκρίνονται στην κοινωνική πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα αποτελεί κοινωνική πραγματικότητα το ότι πολλά νέα ζευγάρια είτε επιλέγουν αρχικά τη συμβίωση και μετά προχωρούν σε γάμο είτε δεν προχωρούν σε γάμο και προχωρούν σε σύμφωνο συμβίωσης. Θα πρέπει λοιπόν να καλύπτονται και οι άνθρωποι οι οποίοι συμβιώνουν –έχουν συμφωνήσει να ζουν μαζί- από την οδηγία. Άρα εδώ νομίζω ότι πρέπει να δώσουμε έμφαση.

Μια ακόμα επισημάνση αφορά την πρόταση από το ΣΥΡΙΖΑ και είναι ίσως ένας από τους λόγους που δεν ψηφίζεται το άρθρο 6. Εγώ έχω καλυφθεί από όσα είπατε, κύριε Υπουργέ, αλλά θέλω να προσθέσω και κάτι άλλο στον προβληματισμό. Οι ανασφάλιστοι είτε εργάζονται είτε δεν εργάζονται.

Για όσους δεν εργάζονται, θα μιλήσουμε μετά και θα πρέπει να δούμε για λόγους δημογραφικούς τι μπορούμε να κάνουμε, σε σχέση με την κρίση, τις δυνατότητές μας και τις ιδιαιτερότητες της ελληνικής κοινωνίας. Να δούμε την κατηγορία των ανθρώπων που δεν εργάζονται και δη των γυναικών που δεν εργάζονται.

Όμως, όταν κάποιος εργάζεται, πρέπει να ασφαλίζεται κάπου. Άκουσα, κύριε Υπουργέ –και νομίζω στη δευτερολογία σας καλό είναι να το διευκρινίσετε- να γίνεται αναφορά στις αγρότισσες, οι οποίες εργάζονται επί δεκαετίες. Εγώ μπορεί να είμαι Βουλευτής Αττικής, αλλά και στην Αττική μέχρι πριν λίγα χρόνια –ακόμα και τώρα ακόμη- ήταν πολύ περισσότερες οι αγρότισσες και ξέρουμε πολύ καλά τι δουλειά κάνουν αυτές οι γυναίκες! Βεβαίως και το ξέρουμε!

Όμως, όσον αφορά τις νέες αγρότισσες σήμερα –και έχουμε πολλές νέες αγρότισσες και υπάρχει και στρόφι της νέας γενιάς στον πρωτογενή τομέα και στην παραγωγή- είναι σημαντικό να δούμε ότι καλύπτονται και καλύπτονται ουσιαστικά. «Δει δη χρημάτων». Θα πρέπει να δούμε τις εξελίξεις. Θα αναφερθώ στα γενικότερα μετά, κύριε Υπουργέ. Όμως έχει πολύ μεγάλη σημασία όλες οι κατηγορίες ασφάλισης να εντάσσονται σ' αυτό. Και πιστεύω ότι καλώς δεν αναφέρονται συγκεκριμένα ταμεία, γιατί αν αναφέρονταν συγκεκριμένα ταμεία, καταλαβαίνετε ότι η ερμηνεία του νόμου θα ήταν να αποκλείονται άλλα. Άρα λοιπόν θα πρέπει να το δούμε αυτό. Οι ανασφάλιστοι θα πρέπει να είναι μη εργαζόμενοι.

Επίσης θα πρέπει να αντιστρέψουμε μια αντίληψη που είχε ως αποτέλεσμα πάρα πολλοί συμπολίτες μας σήμερα να έχουν δουλέψει τριάντα και σαράντα χρόνια και για τα μισά από αυτά –και πολλές φορές και πολύ περισσότερα- να μην είναι ασφαλισμένοι και να μη δικαιούνται την ανάλογη σύνταξη. Ακόμα, έχουμε και άλλους συμπολίτες μας που λένε αντίστοιχα «εγώ δούλεψα σαράντα χρόνια, ενώ ο άλλος δεν δούλεψε». Μα ο άλλος δούλεψε στη μαύρη εργασία. Άρα η καλλιέργεια της ασφαλιστικής συνείδησης είναι κάτι που πρέπει να κάνουμε και μέσα από αυτήν την οδηγία.

Στο σημείο αυτό λοιπόν θα ήθελα να σχολιάσω ένα ευρύτερο ζήτημα που αφορά τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε ως Κοινοβούλιο. Και επειδή οι στιγμές είναι κρίσιμες και έχει σημασία να προτάσουμε τα σημεία με τα οποία συμφωνούμε και μετά να πηγαίνουμε σ' αυτά με τα οποία διαφωνούμε, ας δούμε τα σημεία στα οποία μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ –και είναι μια διαχρονική αλήθεια και έχει και ο ίδιος εμπειρία- ότι πάρα πολλές υπουργικές αποφάσεις νόμων που έχουν ψηφιστεί, κύριε

Υπουργέ, από το Κοινοβούλιο δεν έχουν εκδοθεί. Και είναι επίσης μια αλήθεια ότι μπορεί να υπάρχουν κεκτημένα –και μίλησα γι' αυτά- στη μεταπολιτευτική δημοκρατία μας, αλλά υπάρχουν και ελλείψεις. Δεν πρέπει να κρυβόμαστε και να παίζουμε τις στρουθοκαμήλους εδώ στη Βουλή.

Μια από τις αδυναμίες μας λοιπόν είναι ότι δεν εκδίδονταν υπουργικές αποφάσεις που είχαν ψηφιστεί, ενώ οι κυβερνήσεις δεν στέκονταν πάνω από τους νόμους, ώστε να παρακολουθούν το πώς εφαρμόζονται. Θα πρέπει ίσως να το κάνουμε εμείς. Βέβαια, κύριε Υπουργέ, εμείς το κάνουμε και ξέρετε ότι το κάνουμε με πολλούς τρόπους και με τις ερωτήσεις μας και με τον έλεγχο που κάνει η Αντιπολίτευση και τα κόμματα που συμπράττουν.

Απευθυνόμενη όμως και προς Προεδρείο, θα ήθελα να πω ότι θα πρέπει να δούμε και να συζητήσουμε το να υπάρξει γι' αυτό το θέμα μέσα από τον Κανονισμό μια ειδική λειτουργία των επιτροπών και, αν θέλετε, και μη αμειβόμενη, γιατί είναι μέσα στο ρόλο των Βουλευτών όχι απλώς να παρακολουθούμε με ερωτήσεις το αν εφαρμόζονται ή δεν εφαρμόζονται οι νόμοι, αλλά να παρακολουθούμε πραγματικά τον κάθε νόμο που ψηφίζουμε σε τακτά διαστήματα.

Και θέλω να φέρω το παράδειγμα αυτής της οδηγίας, κύριε Υπουργέ, την οποία ενσωματώνουμε σήμερα και η οποία λέει το λόγο για τον οποίο άλλαξε, διότι μέσα από την παρακολούθηση της εφαρμογής της, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιλήφθηκαν ότι η προηγούμενη οδηγία δεν είχε αποτελέσματα. Άρα τι θα πρέπει να κάνουμε; Θα πρέπει να παρακολουθούμε αν εφαρμόζεται, αν όντως εκδίδονται οι υπουργικές αποφάσεις και δεύτερον, θα πρέπει να παρακολουθούμε αν η εφαρμογή –στο μέτρο που αυτή γίνεται- παράγει αποτελέσματα.

Και για να γίνω πιο σαφής, θα πρέπει, για παράδειγμα, να δούμε σε ένα χρόνο από τώρα όσον αφορά την οδηγία την οποία ενσωματώνουμε σήμερα μ' αυτό το σχέδιο νόμου και από τη στιγμή που εκδοθεί η υπουργική απόφαση –βέβαια, όπως είπατε και εσείς και θα πιέσουμε και εμείς γι' αυτό ως Βουλή, η υπουργική απόφαση για τις εγκύους και την εγκυμοσύνη θα πρέπει να προταχθεί- τι αποτελέσματα έχει, πόσα ταμεία ανταποκρίθηκαν, πόσες γυναίκες επωφελήθηκαν, πόσες δεν μπόρεσαν και γιατί δεν μπόρεσαν.

Αυτή λοιπόν η λειτουργία που έχει τεκμήρια, που έχει δουλειά και την οποία θα πρέπει να κάνουμε οι Βουλευτές και οι υπάλληλοι της Βουλής με τους οποίους θα πρέπει να συνεργαστούμε γι' αυτό, θα αποφέρει πραγματικά τη δυνατότητα σ' εμάς να κάνουμε αυτήν την περιφέρη παρακολούθηση και αξιολόγηση όλων των νομοθετημάτων που έρχονται εδώ και τυγχάνουν της ψήφου μας. Μάλιστα στην περίπτωση αυτή, η ψήφος απ' ό,τι φαίνεται τουλάχιστον επί της αρχής αγκαλιάζει το δημοκρατικό τόξο –και όχι μόνο- της Βουλής.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, θέλω ένα λεπτό ακόμα για να σχολιάσω και κάποια πράγματα με τα οποία διαφωνώ, τουλάχιστον ως προς την ένταση με την οποία τέθηκαν.

Σε κανέναν δεν αρέσει να ψηφίζει, να «ευλογεί» πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Και αυτό ισχύει πρώτα για εμάς. Όμως θέλω να πω ότι αυτό είναι διαφορετικό όταν γίνεται σε περιόδους που η Βουλή ήταν κλειστή. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι οι τέσσερις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που αφορούν και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και τα ζητήματα των κέντρων κράτησης μεταναστών ήταν πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που έγιναν εν' όσω η Βουλή ήταν κλειστή, γιατί υπήρχαν εκλογές.

Άρα έχουμε τέσσερις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, οι οποίες εκδόθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση, οι οποίες ελήφθησαν όταν το Κοινοβούλιο ήταν κλειστό λόγω εκλογών, για θεσμικό λόγο δηλαδή. Τις έχω μία-μία, αν θέλετε μπορώ να σας τις αναφέρω.

Υπάρχει μία ακόμη πράξη νομοθετικού περιεχομένου της κυβέρνησης Πικραμένου, της υπηρεσιακής κυβέρνησης, η οποία αφορούσε τα των αποζημιώσεων των εκλογών.

Είναι λοιπόν τελειώς διαφορετικό πράγμα όταν υπάρχουν τέτοιες πράξεις. Κι εδώ είμαστε και εδώ είστε, να το δούμε όμως πραγματικά συγκεκριμένα, αν υπήρχε η ανάγκη να εκδοθούν αυτές οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και να τις κυρώσει η Βουλή.

Από εκεί και πέρα βεβαίως, κύριε Υπουργέ, μία που φέρατε εσείς το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», θα μπορούσε να είναι νομοθέτημα. Σας το λέω ευθαρσώς! Και πάλι όμως οι πτέρυγες της Βουλής συμφώνησαν μαζί σας και ψηφίσαμε το νομοθέτημα που αφορούσε το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» και περιμένουμε και τις εξελίξεις, ίσως στη δευτερολογία σας αναφερθείτε. Νομίζω ότι αυτό που πρέπει να αποφεύγουμε, είναι τη μη θεσμική λειτουργία σε περιόδους που δεν είναι κρίσιμες.

Βεβαίως κανείς δεν μπορεί να πει ότι οι δύο πρόσφατες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου –που δεν έχουν έρθει στη Βουλή και που κανέναν δεν ευχαριστούν που ήρθαν με αυτόν τον τρόπο– δεν ήταν η τελική απάντηση της χώρας στο ότι έχει κάνει ό,τι έπρεπε να κάνει και περιμένει από τους εταίρους της όχι μόνο την τήρηση των συμφωνηθέντων αλλά να πάψει η Ελλάδα να είναι η αφορμή και το άλλοθι για την κρίση στην Ευρωζώνη. Γιατί δεν μιλάμε μόνο για κρίση στην Ελλάδα, την Πορτογαλία, την Ισπανία και την Ιταλία, αλλά μιλάμε για κρίση στην Ευρωζώνη. Δεν μπορεί λοιπόν να είμαστε εμείς το άλλοθι. Εμείς έχουμε κάνει ό,τι έπρεπε να κάνουμε και τώρα είναι η ώρα της Ευρώπης να σώσει τον εαυτό της και το ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αρα λοιπόν, κύριε Υπουργέ, οι δύο τελευταίες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου –σε ό,τι αφορά τουλάχιστον τα θέματα που είχα τη δυνατότητα να δω για τις ΔΕΚΟ και τους ΟΤΑ– ίσως αφορούσαν πράγματα που έπρεπε να τα είχαμε σκεφτεί και φέρει πριν, για να προλάβουμε τον πάτο του βαρελιού.

Τέλος θέλω να κλείσω, λέγοντας μια μόνο κουβέντα –επιτρέψτε μου– πάλι για το θέμα της ισότητας. Να κλείσω με αυτό το θέμα, γιατί αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία, το δημογραφικό και η ισότητα.

Το θέμα είναι τι βοήθεια θέλει μία γυναίκα, ένα ζευγάρι, για να μπορεί να κάνει παιδιά και δεν θέλει, όπως νομίζαμε παλιά, να βγει νωρίτερα στη σύνταξη. Θέλει ακριβώς παροχές σαν αυτή του άρθρου 6, θέλει παιδικούς σταθμούς, που σήμερα στην κρίση κλυδωνίζονται και θέλει και θεσμούς, όπως το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», διότι οι παραδοσιακοί ρόλοι ανατρέπονται, που έτσι κι αλλιώς αφορούν ζευγάρια. Η πρόνοια και η μέριμνα για τα παιδιά, η στήριξη των ηλικιωμένων και των αναπήρων είναι πράγματα τα οποία πέφτουν στους ώμους των γυναικών. Χωρίς αυτές, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να φυλάξουν τα παιδιά και όσους είναι ανήμποροι και είναι στη δική τους μέριμνα, το κράτος-πρόνοια δεν μπορεί να λειτουργήσει και βεβαίως οι γυναίκες δεν μπορούν να βγουν στο στίβο της δουλειάς.

Θεωρώ λοιπόν ότι πρέπει να το δούμε αυτό το ζήτημα και τους επόμενους μήνες, κύριε Υπουργέ, περιμένουμε τις δικές σας πρωτοβουλίες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κ. Τέρενς Κουίκ, έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΚ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μιλήσω από τη θέση μου με την ελπίδα ότι οι κάμερες θα κάνουν αυτό το οποίο επεσήμανε, αλλά με μία άλλη λογική, η συνάδελφος κ. Βούλτεψη, ότι είμαστε σε μία άδεια Βουλή.

Κατανοώ πλήρως ότι λειτουργούν ταυτόχρονα επιτροπές, ότι άλλοι συνάδελφοι μπορεί να είναι απασχολημένοι σε επιτροπές ή μπορεί να είναι στα γραφεία τους, στις περιφέρειές τους, αλλά δεν κατανοώ γιατί θα πρέπει η Ολομέλεια να λειτουργεί ταυτόχρονα με τις επιτροπές, την ίδια ώρα. Είναι ένα θέμα το οποίο το έχει θέσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα σας διακόψω, αλλά θα το δούμε γενικά αυτό το θέμα.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΚ: Κοιτάξτε, θα γκρινάζω μονίμως γιατί αισθάνομαι ότι ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το θέμα λειτουργίας της Βουλής το έχει ο Πρόεδρος στην ατζέντα του.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΚ: Σας παρακαλώ πολύ,

εμένα με διακόψατε, αλλά δεν διακόπηκε η συνάδελφος όταν το έθεσε το θέμα. Αυτού του είδους τις επιλεκτικές διαφορές μέσα εδώ, ως συγκυβερνήτες, σ' εμένα, τον Ανεξάρτητο Έλληνα, να τις αφήσετε στην άκρη, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε συνάδελφε, το λέτε σ' εμένα αυτό, που δεν έχω κανένα λόγο ποτέ και δεν έχω διακόψει κανέναν;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΚ: Ενώ ότι θα κάνω την τοποθέτησή μου, όπως δεν διακόπηκε η συνάδελφός μου, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό όταν ερχόμαστε και βάζουμε την τελευταία νομοθετική πινακίδα στην Ολομέλεια, μέσα σε μία Ολομέλεια όπου είμαστε «τρεις και ο κούκος».

Έχω θέσει πολλές φορές το ζήτημα γιατί να μη συνεδριάζει η Ολομέλεια άλλη ώρα από τις επιτροπές. Το θέμα το έχει θέσει και ο Μανώλης ο Γλέζος από το ΣΥΡΙΖΑ. Δεν έχουμε πάρει απάντηση.

Έχω ακούσει υποσχέσεις, κύριε Πρόεδρε, ότι θα τεθεί το θέμα στη Διάσκεψη των Προέδρων, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει τίποτε. Ελπίζω με την αλλαγή του Κανονισμού κάτι να γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα σας διακόψω όμως. Έχουμε θέσει το θέμα εμείς οι Αντιπρόεδροι. Σας ακούει ένας άνθρωπος που έχει θέσει το θέμα στον Πρόεδρο και θα λυθεί γρήγορα.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΚ: Κάντε το σας παρακαλώ, πάρα πολύ, για να αισθάνομαι ότι μπορώ να λειτουργώ ως Βουλευτής.

Και να σας πω κάτι: Σήμερα χάρηκα τη διαδικασία. Ανεξάρτητα με το αν είμαστε τρεις και ο κούκος, μέχρι στιγμής πλησιάζουμε τις πέντε ώρες συζήτησης για ένα νομοσχέδιο, όταν για οκτακόσιες δύο σελίδες συζητούσαμε δέκα ώρες, δηλαδή έχουμε δώσει το 50% του χρόνου για ένα νομοσχέδιο, όταν μια Βουλή μέσα σε δέκα ώρες κρέμασε έναν λαό σε οκτακόσιες δύο σελίδες. Γι' αυτό λέω ότι χαίρομαι για τη σημερινή διαδικασία.

Η πρωτογενής τοποθέτηση της κ. Βούλτεψη σε σχέση με το θέμα της ισότητας της γυναίκας, εμένα με βρίσκει σύμφωνο. Είναι γεγονός αυτά που είπε στην εισαγωγή της.

Πολλές φορές αναλογίζομαι για ποιον λόγο την ώρα που υπάρχει μία ποσόστωση στα ψηφοδέλτια των κομμάτων για τις εθνικές εκλογές και όταν ξέρουμε ότι είναι περισσότερες πληθυσμιακά οι γυναίκες, τελικά δεν ψηφίζονται οι γυναίκες για να μπουν στη Βουλή; Και όπως σωστά αναφέρθηκε, η γυναίκα είναι εκείνο το φύλο –και εδώ δεν κάνω διάκριση– που σε μία κρίση σκέφτεται πολύ πιο ορθολογιστικά. Και μη γελιόμαστε, μέσα σε ένα σπίτι όταν υπάρχει το ταρακούνημα της κρίσης, η γυναίκα είναι αυτή που καλείται να τα βγάλει πέρα με το 1 ευρώ που θα πετάξει ο άντρας της ξαφνικά από τα 100 ευρώ που της έδινε την προηγούμενη ημέρα.

Μιλάμε για μία ισότητα την ώρα που η γυναίκα έτσι κι αλλιώς αισθάνεται πως είναι εξαιρετικά υποτιμημένη από άλλου είδους νομοθετήματα, τα οποία την προσβάλλουν στην καθημερινότητά της. Για παράδειγμα, μία μάνα πώς μπορεί να αισθάνεται όταν τα παιδιά που γέννησε, αποτελούν τεκμήριο στη φορολογία του εισοδήματος; Και αν έχει κάνει τρία και τέσσερα παιδιά αισθάνεται ότι έχει κάνει ακόμη μεγαλύτερο έγκλημα. Πώς μπορεί να αισθάνεται μία γυναίκα η οποία έχει το ύψιστο αγαθό της γέννας, να τρέμει στα περιφερειακά νοσοκομεία αν θα βρει γιατρό για να γεννήσει;

Επειδή εξυπηρετώ κοινοβουλευτικά έξι νησιωτικές περιφέρειες, επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτό το θέμα το βρίσκω μπροστά μου και το έχω θέσει ως ερώτηση μέσω της κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Η γυναίκα στους καταλόγους της ανεργίας είναι το νούμερο δύο. Πρώτα είναι οι νέοι και μετά είναι η γυναίκα στον κατάλογο της ανεργίας.

Η γυναίκα πώς προστατεύεται ακόμη και σε αυτά που σήμερα θα ψηφίσουμε περί ισότητας, στα εργασιακά της δικαιώματα, όταν δεν υπάρχουν επιθεωρήσεις εργασίας για να κάνουν τους σχετικούς ελέγχους;

Ήμουν τέσσερις ημέρες στη δυτική Μακεδονία, στην Κοζάνη, στη Φλώρινα, στην Καστοριά, στα Γρεβενά. Στη Φλώρινα που δεν

τα βγάζει πέρα, η μάνα είναι αυτή που τρέχει –κατά δήλωση και του προέδρου του Επιμελητηρίου της Φλώρινας- δίπλα, στη FYROM, για να πάρει πιο φθηνή πάνα και πιο φθινό γάλα. Από την οικονομία της Φλώρινας φεύγουν κάθε ημέρα 150.000 ευρώ και πάνε στη FYROM για ό,τι μπορείτε να φανταστείτε, από κοπές μόνο των δικών τους μισθών και συντάξεων η Κοζάνη έχει σας λέω τι τραβάει πια η γυναίκα στην περιοχή της Κοζάνης.

Η Κοζάνη είναι το μεγαλύτερο ενεργειακό πάρκο της χώρας. Εκεί ζουν γύρω στις είκοσι χιλιάδες είτε πρώην εργαζόμενοι –δηλαδή συνταξιούχοι- είτε νυν εργαζόμενοι στη ΔΕΗ. Από τις περικοπές μόνο των δικών τους μισθών και συντάξεων η Κοζάνη έχει χάσει μέσα σε αυτά τα δυόμισι χρόνια ένα δισεκατομμύριο ευρώ.

Ε, λοιπόν, η γυναίκα μέσα στο σπίτι είναι αυτή η οποία καλείται «να πληρώσει τα σπασμένα» και «να φέρει βόλτα» τα οικονομικά του σπιτιού της. Στην Ιθάκη, για παράδειγμα, αν η γυναίκα έχει και μονογονεϊκή οικογένεια, είναι αυτή η οποία θα τρέξει σ' ένα νησί όπου της πήραν τη ΔΟΥ, της πήραν το γραφείο του ΟΤΕ, της πήραν το γραφείο της ΔΕΗ, της έκλεισαν το τελωνείο. Αν είναι και έμπορος, ακόμα χειρότερα. Αυτό βεβαίως αφορά κι άλλους, αλλά σας αναφέρω τη γυναίκα η οποία έχει να κρατήσει ένα σπίτι και ένα σύζυγο. Είπε η συνάδελφος από το ΠΑΣΟΚ ότι η γυναίκα δεν μπορεί να είναι αυτάρκης γιατί σύζυγος και παιδιά σ' εκείνη θα τρέξουν.

Να σας ρωτήσω κάτι, κύριε Υπουργέ: Χαίρομαι ιδιαίτερα που φέρντε αυτό το νομοθέτημα και θα περάσει. Δεν έχει σημασία αν διαφωνούμε στο άρθρο 6 ή όχι. Γιατί η Κυβέρνηση έχει μόνο δύο γυναίκες;

Στο θέμα που έθεσε εκτός του σημερινού θεματολογίου η συνάδελφος κ. Βούλτεψη σε σχέση με τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έχετε ρωτήσει τους δημάρχους εάν θα δεχθούν τους επιτρόπους, δηλαδή την «Κομαντατούρ», μέσα στα πόδια τους και πολύ περισσότερο όταν πολλοί δήμοι οι οποίοι ήταν...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Έλληνες θα είναι. Τι «Κομαντατούρ» λέτε; **ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΚ:** «Κομαντατούρ», θα επαναλάβω τη λέξη. Οι δήμοι ήταν «καθαροί» από οικονομικής πλευράς και ταμειακής διαθεσιμότητας και με τον «Καλλικράτη» συγχωνεύθηκαν με προβληματικούς δήμους και τώρα κοντεύουν να «τιναχθούν στον αέρα». Πρέπει να το λάβουμε κι αυτό υπ' όψιν. Δεν τους δίνουμε κανένα περιθώριο ανοχής και διαχείρισης του πόνου που εκείνοι οι δήμοι κληρονόμησαν. Η εύκολη λύση είναι να βάλουν φορολογίες και δημοτικά τέλη στους δημότες τους και να διώξουν κόσμο. Από κει και πέρα θέλω να ελπίζω ότι δεν θα κάνει την εμφάνισή της στην Ελλάδα η περίφημη Arvato Government Services, η οποία είναι «παρακλάδι» του ομίλου Μπέρντμαν της γερμανικής και η οποία έχει ως όχημα την RTL, ραδιόφωνα και τηλεοράσεις, και η οποία παίρνει δουλειές σε πτωχευμένους δήμους παγκοσμίως.

Τέθηκε ένα θέμα από την κοινοβουλευτική εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας χωρίς να διακοπεί, οπότε μπορώ να το θέσω κι εγώ. Είναι το θέμα του Eurogroup. Πόσο έχει ο μήνας σήμερα; Είναι 21 Νοεμβρίου. Χρόνια πολλά σ' όσους και σ' όσες γιορτάζουν σήμερα και στον Πρόεδρό μας κ. Πάνο Καμμένο. Σήμερα, λοιπόν, είναι 21 του μηνός. Το δάνειο δεν το έχουμε πάρει. Μπορεί να μας εξηγήσει η Κυβέρνηση ποια ώρα ακριβώς της 16ης Νοεμβρίου πτωχεύσαμε γιατί δεν το θυμάμαι; Μας είχαν πει με το πιστόλι στον κρόταφο προς τη δική τους πλευρά, προς την πλευρά της συγκυβέρνησης, ότι αν δεν ψηφιστούν αυτά τα πολυνομοσχέδια και οι προϋπολογισμοί και όλα τα' άλλα, στις 16 του μηνός η Ελλάδα πτωχεύει και τώρα η Ελλάδα δεν θα πάρει ένα κομμάτι του δανείου ούτε μέσα στο Δεκέμβριο, τουλάχιστον μέχρι τα μέσα Δεκεμβρίου, απ' ό,τι καταλαβαίνουμε.

Επειδή πράγματι το Eurogroup χτες το βράδυ ήταν τόσο δύσκολο και ζορικό, για μία ακόμα φορά επιβεβαιωνόμαστε όλοι εμείς που λέμε ότι πήγαμε και παραδοθήκαμε. Αυτό κυρίως να το βλέπει η πλευρά του ΠΑΣΟΚ σ' ό,τι αφορά τα μνημόνια και το ΔΝΤ και βεβαίως όλοι οι επόμενοι οι οποίοι από κει και πέρα τα έβαλαν μέσα σ' ένα πρόγραμμα που δεν το είχαν υποσχεθεί πρωτογενώς στον ελληνικό λαό. Υποσχέθηκαν ότι με δεκαοκτώ συν ένα σημεία ή δέκα συν οκτώ σημεία ή δεν θυμάμαι με πόσα «Ζάπεια» ότι θα τα αλλάξουν όλα και εξακολουθούν να μας χώνουν ακόμα πιο βαθιά μέσα στην ερήμωση και στην απαξίωση.

Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε για δύσκολες περιόδους. Βεβαίως, εμείς ως Ανεξάρτητες Έλληνες, όπως σας είπα, με εξαίρεση το θέμα του άρθρου 6, στο νομοθέτημα το συνολικό θα συμφωνήσουμε.

Κύριε Υπουργέ, η ειδική αγορήτρια, η κ. Χρυσοβελώνη, Βουλευτής Μαγνησίας, σας ζήτησε και στην επιτροπή να γίνουν αλλαγές και το αρνηθήκατε. Το έθεσε και πάλι σήμερα. Και πάλι, όμως, το αρνηθήκατε.

Θα συμφωνήσουμε, βεβαίως, και στην αλλαγή που κάνατε σε σχέση με τον όρο «γενετήσια και σεξουαλική παρενόχληση». Έτσι κι αλλιώς, με συγχωρείτε, αλλά το σαδομαζοχιστικό μαρτύριο το οποίο δέχεται ο ελληνικός λαός αυτά τα χρόνια, είναι πολύ πιο σημαντικό και πολύ πιο σπουδαίο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε. Το συμπέρασμα είναι ότι δεν πρέπει να βιαζόμαστε. Αυτό είπατε.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλης Οικονόμου για δώδεκα λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός έθεσε τη σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία στη διάσταση που πρέπει. Δεν λύνει όλα τα θέματα. Λύνει κάποια θέματα όμως.

Άρα, λοιπόν, δεν έχει νόημα να συγκρίνεις μία νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία είναι χρήσιμη, όπως και να το δει κάποιος, με μεγάλες νομοθετικές πρωτοβουλίες και μεγάλες νομοθετικές ενέργειες οι οποίες έρχονται στη Βουλή, αφορούν το πολυνομοσχέδιο ή τον προϋπολογισμό. Αυτή η σύγκριση δεν είναι καθόλου ωφέλιμη. Και τα συμπεράσματα που πάμε να βγάλουμε από την παρουσία των Βουλευτών στην Αίθουσα μέσα από αυτό το κανάλι, θεωρώ ότι αδικούν κι εμάς τους ίδιους και αυτούς που θέτουν τα ζητήματα.

Η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία, κύριε Υπουργέ, ήταν χρήσιμη, γιατί έρχεται να καλύψει, ενσωματώνοντας την ευρωπαϊκή οδηγία, ένα υπαρκτό κενό. Μέχρι στιγμής στα ζητήματα της ισότιμης αντιμετώπισης ανδρών και γυναικών –θα έλεγα καλύτερα, των φύλων- ενώ αντιμετωπίζουμε τη μισθωτή δημόσια ή ιδιωτική εργασία των γυναικών, μας έλειπε το κομμάτι των αυτοαπασχολούμενων. Ήταν ένα έλλειμμα.

Η ευρωπαϊκή οδηγία αυτό σαφέστατα το προβλέπει. Η ελληνική νομοθεσία το ενσωματώνει. Κι έρχεται πλέον ο λογαριασμός. Πρέπει να εφαρμοστεί.

Είναι λογικές –κι εσείς το καταλαβαίνετε- οι ενστάσεις και οι αμφιβολίες για το αν θα εφαρμοστεί και πότε. Για το «αν» δεν το συζητάμε. Πιστεύουμε και δεχόμαστε την κυβερνητική –μέσω εσάς τουλάχιστον, όπως τοποθετηθήκατε- δέσμευση ότι αυτό θα γίνει.

Εγώ θα λάβω υπ' όψιν μου την παρότρυνση που κάνατε προς τις κοινοβουλευτικές πτέρυγες και προς τον κάθε ένα Βουλευτή να πιέσουμε όλοι μαζί αυτό να γίνει πράξη, δηλαδή να υπενθυμίσουμε στο αμέσως επόμενο διάστημα στους δύο Υπουργούς να δώσουν την κοινή υπουργική απόφαση. Και αυτό θα πράξουμε.

Βλέπω τη δική σας βούληση ως Κυβέρνηση, αλλά και ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας, να προχωρήσετε το ζήτημα, δηλαδή αυτές τις υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες θα περιγράψουν συγκεκριμένα και τους φορείς και τον τρόπο και τα μεγέθη αυτών των επιδομάτων μητρότητας που αφορούν τις γυναίκες, οι οποίες, λόγω μητρότητας, μπροστά σε αυτό το ιερό καθήκον το οποίο καλούνται να φέρουν σε πέρας, αναγκάζονται ή να σταματήσουν την εργασία τους ή να θέσουν σε δεύτερη μοίρα τον εργασιακό τους και τον επαγγελματικό τους βίο.

Υπ' αυτήν, λοιπόν, την έννοια, καταλαβαίνετε ότι και η Δημοκρατική Αριστερά θα παρακολουθεί με τρόπο σταθερό και συνεπή τη δική σας πρωτοβουλία, όπως θα τη δούμε –και ελπίζω να τη δούμε- τους επόμενους μήνες.

Βέβαια, καταλαβαίνετε ότι στον προϋπολογισμό του 2013 που ψηφίσαμε πριν από λίγες ημέρες, ένας προϋπολογισμός ο οποίος έχει ενσωματώσει δημοσιονομικά μέτρα 9 δισεκατομμυρίων ευρώ, ένας προϋπολογισμός που προσπαθεί να φέρει πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια τη συζήτηση στο επίπεδο του ισοσκελισμού του και του πρωτογενούς πλεονάσματος, το να προβλέψεις νέα έξοδα –εάν τα πούμε έξοδα, γιατί είναι δα-

πάνες και κόστος- μέσα από τα ασφαλιστικά ταμεία για τα επιδόματα μητρότητας για τις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες, ίσως να δημιουργεί μία υποψία ότι πιθανόν και να μη γίνουν.

Αυτές οι δαπάνες, κύριε Υπουργέ, δεν ανήκουν στην κατηγορία «σπατάλη», όπως προσπαθούν κάποιοι να περάσουν σε αυτόν τον προϋπολογισμό που μόλις πριν λίγες μέρες ψηφίσαμε. Ίσα-ίσα, επειδή όχι μόνο ως σπατάλη δεν τις υπολογίζουμε εμείς, αλλά την υπολογίζουμε ως μία κοινωνική υποχρέωση, μια υποχρέωση του κράτους να καλύψει αυτές τις περιπτώσεις των γυναικών, οι οποίες λόγω μητρότητας δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στη δουλειά τους, θεωρούμε ότι δεν θα πρέπει να μπουν στην κατηγορία «σπατάλη», στην κατηγορία «αναποτελεσματική δαπάνη», στην κατηγορία «δαπάνη». Είναι η υποχρέωση και η κοινωνική δαπάνη που πρέπει να την εντάξουμε άμεσα, στον τρέχοντα προϋπολογισμό.

Είχα την τύχη για κοντά ένα χρόνο να είμαι πρόεδρος της επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Βουλής. Μέσα από αυτήν τη θητεία μου ήρθα κοντά στα προβλήματα και στα ζητήματα που το γυναικείο κίνημα επί τω πλείστον έθετε με πολύ συνεπή, σταθερό και διεκδικητικό τρόπο όλα τα προηγούμενα χρόνια. Αυτή η ετήσια θητεία μου, μου έδωσε τη δυνατότητα να δω από κοντά πού υπάρχουν οι γκριζες περιοχές ακόμη σε αυτό που λέμε «ισότητα των φύλων», πού ενώ έχουμε πετύχει μεγάλες νίκες ως κράτος, ως κοινωνία έχουμε βέβαια και κάποιες στερήσεις.

Σήμερα εορείς με αυτήν εδώ τη νομοθετική πρωτοβουλία καλύψατε μια υστέρηση. Υπάρχουν οι γκριζες περιοχές; Υπάρχουν και είναι η καθημερινότητα που τις διαμορφώνει, παρ' όλο που το νομικό μας πλαίσιο, το νομικό μας οπλοστάσιο είναι πλέον πανίσχυρο. Ξεκίνησαμε –και συμφωνώ απόλυτα- από το ότι τη δεκαετία του '80 έγιναν τεραστίων διαστάσεων νομοθετικές παρεμβάσεις, οι οποίες είχαν πλήρη απήχηση και διαμόρφωσαν την κοινωνική διαστρωμάτωση την κοινωνική λειτουργία και είχαν οικονομική και πολιτισμική επίδραση. Όλη η λειτουργία της ελληνικής κοινωνίας με τις αλλαγές του οικογενειακού δικαίου και με τις αλλαγές που ήρθαν από τη δεκαετία του '80 από τις τότε πολιτικές πεφωτισμένες ηγεσίες σε αυτά τα θέματα, νομίζω ότι δημιούργησαν νέα δυναμική και ένα νέο καθεστώς όσον αφορά τις σχέσεις των φύλων. Εδώ ήμασταν λίγο πάνω από την Περσία του Χομεϊνί, αν και σε κάποια θέματα νομίζω ότι τους πηγαίναμε κόντρα. Είχαμε προίκα! Είχαμε διάφορες καταστάσεις αδιανόητες.

Και όμως, κυρία Βούλτεψη, είναι μόλις πριν από τριάντα χρόνια αυτά. Και, όμως, υπήρχαν στην πατρίδα μας!

Θέλω να πω, δηλαδή, ότι έχουν γίνει μεγάλα βήματα και η γυναίκα έχει κατακτήσει το ρόλο της, χωρίς να σημαίνει, όμως, αυτό ότι η καθημερινότητά της δεν διορθώνεται πολλές φορές, όχι με την αυστηρή έννοια της ανισότητας σε σχέση με τον άντρα, αλλά η ίδια η συνθήκη της ζωής τον οδηγεί, όπως πολύ σωστά το είπατε, επειδή δεν ανήκει στον εαυτό της και ανήκει στα παιδιά της, στον άνδρα της και σε όλον τον περίγυρό της –πολύ σωστή η παρατήρηση- και την αναγκάζει να έχει πολλά βάρη πάνω της. Και όταν ένας τρέχει με πολλά βάρη, χάνει τον αγώνα της επιβίωσης. Όμως, η πολιτεία πρέπει να οπλίσει τη δική της προσπάθεια, ώστε να μπορεί να στέκεται ισότιμα απέναντι σε όλους.

Προβλήματα ενδοοικογενειακής βίας; Τεράστια. Χαίρομαι που βλέπω τις τελευταίες ημέρες μία διαφημιστική καμπάνια, η οποία μου αρέσει πάρα πολύ. Είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να θιχτούν. Και χαίρομαι γιατί αυτή σχεδιάζονταν από τότε που ήμουν πρόεδρος στην Επιτροπή Ισότητας της Βουλής, το συζητούσε μαζί μας και η Γενική Γραμματεία Ισότητας και όλοι λέγαμε ότι πρέπει αυτά τα θέματα πλέον να αναδειχτούν.

Τα ζητήματα της παραβατικότητας και τα προβλήματα στην εργασία είναι τεράστια ζητήματα. Και δεν είναι μόνο η σεξουαλική παρενόχληση.

Σήμερα που ζούμε μια μεγάλη κρίση -τα τελευταία τρία χρόνια έχουμε αυτήν τη μεγάλη κρίση- καταλαβαίνετε ότι όσο πιο λίγες γίνονται οι θέσεις εργασίας τόσο σκληραίνει ο ανταγωνισμός και πολλές φορές γίνεται αθέμιτος. Εκεί ερχόμαστε και στα ζητήματα αυτής της κακής νοοτροπίας που πολλές φορές λέμε ότι

είναι κακή νοοτροπία, αλλά δεν είναι κακή νοοτροπία, υποκρύπτει πίσω της ιδιοτέλεια και οικονομικά συμφέροντα.

Η γυναίκα σήμερα έχει πολύ υψηλότερους δείκτες στην ανεργία. Άρα φαίνεται το πρόβλημα εκεί. Δεν είναι μόνο η νεότητα που τροφοδοτεί την ανεργία, αλλά και η γυναίκα πληρώνει αυτόν το λογαριασμό. Πιστεύω ότι πρέπει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας, κύριε Υπουργέ, να δώσει και να δείξει ιδιαίτερη έμφαση σ' αυτά τα ζητήματα.

Ξέρετε, οι μέρες αυτές είναι πολύ δύσκολες μέρες για την πατρίδα μας. Είναι και κρίσιμες, είναι και ιστορικές μέρες. Κάθε εβδομάδα που περνάει δημιουργείται ένα γεγονός, το οποίο είναι καθοριστικό για την πορεία της χώρας. Η χθεσινή μη απόφαση στο Eurogroup, κοιτάξτε τι απήχηση έχει και πώς αντιμετωπίζεται στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, παγκόσμια. Λέμε ότι δεν είμαστε το κέντρο του κόσμου ή της Ευρώπης, αλλά το φέρνει έτσι η μοίρα, το φέρνει έτσι η ιστορία και πολλές φορές πρωταγωνιστούμε άθελα ή ηθελημένα και είναι το ζήτημα το ελληνικό, το οποίο...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Έχουμε ταλέντο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Έχουμε ταλέντο, ναι, αλλά καμμία φορά θα έπρεπε ίσως να είμαστε έξω από αυτούς τους πρωταγωνιστικούς ρόλους. Φταίει και η κούτρα μας πολλές φορές.

Όμως, η χθεσινή μη απόφαση ήταν κρίσιμη. Βλέπω σήμερα με πόσο μεγάλη αμηχανία προσεγγίζουν αυτήν τη δυστοκία και δυσνάμεις, οι οποίες μέχρι χθες το θεωρούσαν σίγουρο και έλεγαν: «Εντάξει και άμα δεν τα πάρει τα λεφτά, τι έγινε; Δεν θα τα πάρει». Μιλώ για τις δυνάμεις της Αντιπολιτεύσεως, η οποία μέχρι χθες το θεωρούσε θέμα διαχειριστικό, θέμα τρέχον το ότι θα πάρει ένα δάνειο της αξίας των 44 δισεκατομμυρίων. Καταλαβαίνετε τα 44 δισεκατομμύρια τι τεράστιο ποσό είναι; Μιλάμε ότι είναι δύο προϋπολογισμοί της Κύπρου, που είναι ανεξάρτητο κράτος και θα το πάρει εσύ σε λίγες ημέρες, προσπαθώντας να αποφύγεις το μοιραίο.

Δυστυχώς βρισκόμαστε εις το χείλος του γκρεμού. Δεν έχουμε αποφύγει ακόμα τίποτα. Και δεν μπορώ να καταλάβω αυτούς τους υπερασπιστές. Τους πεσιμιστές, εντάξει, τους κατανούω, έχουν κάποιους λόγους. Στους υπερασπιστές εγώ συνιστώ μικρότερη αισιοδοξία, ρεαλισμό και για το πώς θα αντιμετωπίσουμε τα θέματα πρέπει να υπάρχουν πάντα σχέδια, τα οποία να μπορούν να αντιμετωπίσουν και το απροσδόκητο και αυτό το οποίο δεν έχει υπολογίσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα αργήσω, κύριε Πρόεδρε.

Υπό αυτήν, λοιπόν, την έννοια επειδή είναι δύσκολες οι καταστάσεις, εγώ δέχομαι ότι πρέπει να συζητήσουμε έστω και υπό εκτάκτου ανάγκης χρόνους και καταστάσεις, όπως είναι, τώρα τους τρόπους που θα διαχειριζόμαστε πλέον τα χρήματά μας και πώς δεχόμαστε την οικονομική διαχείριση. Δεν συμφωνώ καθόλου με την ιδέα ότι δεν πρέπει να στείλω στο Δήμο ή στη ΔΕΚΟ έναν ο οποίος θα ελέγχει τι γίνεται εκεί!

Η άποψη και η θεωρία -και επειδή βλέπω πολλές κυρίες εδώ θα με καταλάβουν- του ατομικού, οικογενειακού, μιας χώρας, ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, νομίζω ήταν μια αρχή, αυτό που λέμε, της «καλής νοικοκυράς». Αλλά επειδή οι μανάδες μας και οι γυναίκες μας και σ' αυτό που οργανώσαμε στη ζωή μας πάντα λέγανε ότι χαλάμε όσα παίρνουμε και όσα βγάζουμε, εδώ ακούω κάποιες πτέρυγες να λένε: «Οχι, να μη γίνει έλεγχος». Ποιος θα πληρώσει το λογαριασμό;

Είχα τη φαινή ιδέα να ασχοληθώ λίγο με την αυτοδιοίκηση και είδα ότι οι δήμαρχοι λειτουργούν μ' έναν τρόπο, χωρίς να δίνουν κανέναν λογαριασμό. Καλές είναι οι πολιτιστικές εκδηλώσεις, καλά είναι όλα αυτά. Αγαπητέ μου Τέρενς, άκουσα μια επιφυλακτικότητα σου σχετικά με τον έλεγχο εσόδων –εξόδων οπουδήποτε. Να γίνει έλεγχος και να μη χαλάμε παραπάνω απ' αυτά που έχουμε προτείνω εγώ.

Υπ' αυτήν, λοιπόν, την έννοια αν χρειαστεί θα κάνουμε και αυτές τις νομοθετικές πράξεις. Ελπίζω και πιστεύω ότι αυτή η έκτακτη περίοδος θα ολοκληρωθεί σε λίγο καιρό.

Θα είναι τραγικό να λειτουργούμε και να συνεχίσουμε να λειτουργούμε έτσι. Δεν θα το αντέξει η κοινωνία συνεχώς να λειτουργούμε έτσι. Αν δεν μπει σε μία σειρά το πράγμα, δεν σταθε-

ροποιηθεί το σκάφος και δεν αρχίσει να κάνει την ανάκαμψη του, νομίζω ότι οι κοινωνικές αντοχές είναι ελάχιστες. Δύσκολα θα μπορέσουμε να ελέγξουμε τα πράγματα με την έννοια της κοινωνικής ισορροπίας και της κοινωνικής ειρήνης και θα πάμε σε άλλες καταστάσεις, τις οποίες απεύχομαι κι εγώ και νομίζω και οι περισσότεροι από εμάς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η κ. Διαμάντω Μανωλάκου για έξι λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κάνατε βελτιώσεις και στο άρθρο 4 και στο άρθρο 7. Καλοδεχούμενες είναι και είναι θετικό αυτό, όμως δεν προχωρήσατε σ' αυτές τις βελτιώσεις στην καρδιά του νομοσχεδίου, στο άρθρο 6, που αν θέλετε ήταν ομόφωνες οι παρατηρήσεις απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Το λέω γιατί στην οδηγία έχετε ευελιξία να κάνετε αλλαγές. Όμως είναι επιλογή σας και δεν το κάνατε. Μιλάω για τη λέξη «μπορεί», το δυνητικό, ότι δηλαδή μπορεί να χορηγηθεί επίδομα μητρότητας. Τη στιγμή που διαβεβαιώνετε ότι θα το δώσετε, γιατί να μη βγει η λέξη «μπορεί» κι όταν μάλιστα έρχεστε να πείτε και να επιβεβαιώσετε ότι με την κοινή υπουργική απόφαση αυτό το διαβεβαιώνετε. Άρα, σας λέμε, αφαιρέστε το «μπορεί» στην παράγραφο 1.

Σε ό,τι αφορά την υπουργική απόφαση, που διαβεβαιώνετε ότι μέσα σε ένα εξάμηνο θα βγει, δεν είναι αλήθεια -και το ξέρετε- γιατί με πολύ ρητό τρόπο λέει «ένα εξάμηνο μετά από τη γνώμη του ΔΣ των φορέων αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων». Ποιες είναι αυτές; Ορίστε τις. Γιατί δεν τις ορίζετε;

Σε ό,τι αφορά το ύψος του επιδόματος μητρότητας μιλάμε κι εδώ για συγκεκριμένα πράγματα. Έφυγε και η κ. Βούλτεψη και θέλω να πω ότι το επίδομα μητρότητας είναι συγκεκριμένο. Είναι συγκεκριμένο μέτρο προστασίας της μητρότητας και δεν είναι θέμα μυαλού. Λέτε «αυτό θα το καθορίσουμε, όταν το επιτρέψουν οι οικονομικές συνθήκες». Αυτά είναι τα λόγια σας. Ποιος ορίζει τις οικονομικές συνθήκες και πότε ορίζετε ότι θα είναι επιτρεπτό; Το 2014, το 2020; Πότε; Διότι σε τελευταία ανάλυση η πολιτική της Κυβέρνησης έχει ως προτεραιότητα τη χρηματοδότηση των τραπεζών κι όχι των λαϊκών αναγκών.

Κι εγώ να σας ρωτήσω: Ο προϋπολογισμός του 2013 που ψηφίστηκε, προβλέπει ότι θα υπάρχει επίδομα μητρότητας στις αυτοαπασχολούμενες, σύμφωνα με αυτό το νομοσχέδιο; Διότι αν δεν προβλέπεται -που δεν προβλέπεται- τότε βεβαίως παραπέμπεται η υπουργική απόφαση στις καλές και κακές περιπτώσεις που τρέχει και πιέζει. Εμείς κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις και θα συνεχίσουμε να τις διεκδικούμε.

Σε ό,τι αφορά τα χθεσινά με το Eurogroup, τι δείχνει; Δείχνει ότι είναι μία λυκοσυμμαχία, που ενδιαφέρεται ώστε το κάθε κράτος-μέλος να μην έχει ζημιά για τη δική του αστική τάξη. Ούτε ενδιαφέρονται για το χρέος της Ελλάδας ούτε για αλληλεγγύη. Αυτά είναι φιλάγραμματα. Το μόνο για το οποίο ενδιαφέρονται είναι το τι θα περισώσουν μέσα από τους δικούς τους ανταγωνισμούς. Μέσα απ' αυτές τις διαδικασίες οι λαοί δεν έχουν κανένα όφελος. Και μ' αυτήν την έννοια και οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που περνάνε έτσι, δείχνουν τον αυταρχισμό σε άλλα επίπεδα.

Τελειώνω με μια καταγγελία. Το πρωί χτύπησαν τα ΜΑΤ. Ήταν μια βάρβαρη επίθεση στις Καμάρες της Αχαΐας ενάντια στους κατοίκους της περιοχής γιατί βγήκαν να προστατέψουν την περιοχή στην οποία ζουν από το να φτιαχτεί ένας ΧΥΤΑ στη συγκεκριμένη θέση Παπανικολού, που είναι σε βάρος και της δημόσιας υγείας της περιοχής και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Δεν μπορείτε να πείσετε για την άγρια πολιτική σας. Καταφεύγετε στην καταστολή και την τρομοκρατία. Να είστε βέβαιοι, όμως, ότι δεν πρόκειται να περάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλάκου.

Το λόγο έχουν τώρα οι εισηγητές.

Το λόγο έχει ο κ. Χριστογιάννης για τρία λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Από τη συζήτηση που έγινε μέχρι τώρα είδαμε ότι ένα μέρος της συνεδρίασης αφορούσε το θέμα του Eurogroup, δηλαδή το αν χθες θα παίρναμε τη δόση ή όχι. Αυτό είναι ένα καλό σημείο, γιατί σημαίνει ότι υπάρχει μια μεγάλη ανησυχία από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και αυτό πραγματικά αποδεικνύει ότι έχουμε ανάγκη από τη δόση. Και βέβαια θα προσεύχονται και αυτοί να πάρει η χώρα μας τη δόση, γιατί όπως φαίνεται είναι αναγκαία.

Όσον αφορά το θέμα μας εγώ θα περίμενα, όπως υπερψηφίσατε, κύριοι συνάδελφοι επί της αρχής, να υπερψηφίσετε και επί των άρθρων. Δεν μπορώ να καταλάβω τι σημαίνει το «ΠΑΡΩΝ», όταν έχουμε να κάνουμε με την ενσωμάτωση της οδηγίας 2010/41 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2000 η οποία καταργεί την οδηγία 86/613, και που έχει ως μόνο σκοπό τη βελτίωση της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στην άσκηση της αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας, που έχει ως αποτέλεσμα την ενίσχυση ιδίως της μητρότητας, αλλά και της πατρότητας και την ενθάρρυνση της συμμετοχής των γυναικών στην επιχειρηματικότητα.

Και, βέβαια, όπως ανέφερε και ο Υπουργός, αυτό που πρέπει να κάνετε ως Αντιπολίτευση είναι να πείσετε για την όσο το δυνατόν συντομότερη έκδοση της ΚΥΑ. Δεν μπορώ να καταλάβω τι σημασία έχει το «ΠΑΡΩΝ».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Αγαθοπούλου.

ΕΙΡΗΝΗ-ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, στην πρώτη επιτροπή που ειρήσθη το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, ο κύριος Υπουργός είπε ότι η ενσωμάτωση συγκεκριμένου περιεχομένου οδηγίων είναι μια διαδικαστικού τύπου διαδικασία και δεν χρειάζεται να αφιερώσουμε ιδιαίτερο χρόνο. Καλώς όμως οι Βουλευτές και της επιτροπής αλλά και σήμερα εδώ στην Ολομέλεια δεν εισάκουσαν τις προτροπές του κυρίου Υπουργού και έδειξαν την απαραίτητη σημασία στο σχέδιο νόμου.

Λέω καλώς, διότι όλοι όσοι τοποθετηθήκαμε σήμερα αλλά και στις δύο συνεδριάσεις της επιτροπής διαπιστώσαμε τόσο συντακτικά και γραμματικά λάθη που αλλοίωσαν το νόημα του κειμένου όσο και σημαντικές παραλείψεις -ελπίζουμε όχι εσκεμμένες- σε σχέση με την κοινοτική οδηγία, οι οποίες αναφέρθηκαν πολλές φορές σήμερα. Ανέφερα και εγώ στην πρωτολογία μου και δεν νομίζω ότι είναι σκόπιμο να τα ξαναφέρω.

Επίσης, εάν αυτή η διαδικασία της Ολομέλειας δεν συνέπιπτε με συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων που αφορά το νομοσχέδιο, όπου μισοί ήμασταν εδώ και μισοί επάνω -και έπρεπε να είμαστε σε αυτήν τη διαδικασία- πιστεύω ότι και άλλοι συνάδελφοι θα ήθελαν να πάρουν το λόγο και να τοποθετηθούν.

Έτσι, λοιπόν, εμείς στο άρθρο 6 δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ» και όχι «ΝΑΙ», αν και γνωρίζουμε τη συμβολή του στο όλο σχέδιο νόμου, ακριβώς για να τονίσουμε τις ελλείψεις του και να πιέσουμε για κάτι καλύτερο.

Οι προφορικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης δεν μας αρκούν. Δεν μπορούμε να γίνουμε συνένοχοι στο έγκλημα που διατελείται όλο αυτό το διάστημα. Το λέω έτσι, διότι Υπουργοί όλων των Υπουργείων έδωσαν προφορικές δεσμεύσεις και για το μνημόνιο που όμως με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου που ήρθε προχθές, είδαμε ότι τίποτα από αυτά που έλεγαν προφορικά δεν έγινε πράξη.

Επίσης, να πω σε όλους τους συναδέλφους κυρίως της Νέας Δημοκρατίας αλλά και όλης της Συμπολίτευσης, ότι δεν είδαμε να αντιδράτε για το «ΠΑΡΩΝ» που εξέφρασαν συνάδελφοί σας και συνάδελφοί μας, συνυποστηρικτές της Κυβέρνησης, στο μνημόνιο 3 και στον προϋπολογισμό, στα μέτρα δηλαδή εξαθλίωσης του ελληνικού λαού, οι οποίες δεν πήραν θέση. Και εσείς το τονίζετε αυτό σε ένα τόσο ισχνής, κατά τα λεγόμενά σας, σημασίας νομοσχέδιο.

Επίσης, ότι ελπίζουμε, κύριε Υπουργέ, εφόσον δεν παίρνετε υπ' όψιν σας τις δικές μας προτάσεις και όλων των Κομμάτων

που τοποθετήθηκαν, να πάρετε τουλάχιστον υπ' όψιν σας τη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής -θα μπορούσατε ήδη να το έχετε κάνει- η οποία στην έκθεσή της τονίζει ακριβώς τα ίδια, τα οποία λέγαμε και εμείς από την πρώτη συνεδρίαση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος -και κλείνω με αυτό- θέλουμε να επισημάνουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο θα πιέζει συνεχώς, ώστε νομοθετικές ρυθμίσεις τέτοιου περιεχομένου να γίνονται πράξη, διότι τα δικαιώματα στην εργασία, στη μητρότητα αλλά και στη ζωή πρέπει να παραμείνουν δικαιώματα και να μην καταπατούνται, όπως στη σημερινή συγκυρία, εις το όνομα των χρεών και των δανειστών μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Αγαθοπούλου.

Η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση που προηγήθηκε αναφερθήκαμε στη θεωρητική ενίσχυση των αυτοαπασχολούμενων γυναικών. Όμως, επισημαίνω ότι τα τεράστια προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί, κυρίως για τις εργαζόμενες μητέρες, λόγω της κρίσης συνεχίζουν, δυστυχώς, να παραμένουν άλυτα.

Μιλάτε για μελλοντικές πρόνοιες του νόμου, αλλά λησμονείτε την έλλειψη δεκάδων χιλιάδων επιδοτούμενων θέσεων φιλοξενίας σε βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Η συγκυβέρνηση σχεδιάζει επί χάρτου την προστασία των εργασιακών σχέσεων, την ώρα που προτίθεται να καταργήσει το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», το οποίο τόσο πολύ εξυπηρέτούσε τις εργαζόμενες γυναίκες.

Δυστυχώς είναι γενικότερη πρακτική αυτής της Κυβέρνησης να υπόσχεται χωρίς να υλοποιεί, να αοριστολογεί χωρίς να δεσμεύεται, να φέρνει στη Βουλή νομοσχέδια, όπως είναι το παρόν νομοσχέδιο, χωρίς να δίνει άμεση λύση σε κανένα πραγματικά πιεστικό πρόβλημα της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και στην πρωτολογία μου, βιώνουμε σήμερα στη Βουλή μία εικονική πραγματικότητα σε ό,τι αφορά την παραγωγή του νομοθετικού έργου. Στη θέση του Κοινοβουλίου, το οποίο σε όλες τις δημοκρατίες είθισται και πρέπει να νομοθετεί, έχει ανοίξει στο Μέγαρο Μαξίμου μια βιομηχανία παραγωγής πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, κάνοντας χρήση του άρθρου 44 παράγραφος 1 του Συντάγματος, παρ' όλο ότι το άρθρο αυτό αναφέρεται «αποκλειστικά σε έκτακτες περιπτώσεις εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης».

Εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα αντισταθούμε στην αντιδημοκρατική αυτή κατηφόρα, δηλαδή στο παιχνίδι του ευτελισμού της Βουλής και της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και θα αντιμετωπίσουμε τα θέματα που εισάγετε στις ημερήσιες διατάξεις του Σώματος, ανάλογα με τη βαρύτητα του καθενός.

Έτσι, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ψηφίσουμε το παρόν τυπικό νομοσχέδιο που ρυθμίζει τα αυτονόητα, επειδή έστω και θεωρητικά προστατεύει την εργασιακή ισότητα των αυτοαπασχολούμενων, ως προς όλα του τα άρθρα πλην του άρθρου 6.

Για την αποφυγή παρανοήσεων επ' αυτού, συμφωνούμε, βεβαίως, με την αναγκαιότητα χορήγησης του επιδόματος, αλλά αναγκαζόμαστε να δηλώσουμε παρόντες για τους λόγους που ανέφερα στην πρωτολογία μου, που διασφαλίζουν τη χορήγηση του επιδόματος, το ύψος και τη διάρκεια της καταβολής του, έχοντας, βεβαίως, ως δεδομένο ότι μέχρι και σήμερα ουδεμία σχετική βελτίωση ή συμπλήρωση επήλθε επ' αυτών από τον κύριο Υπουργό, αν και προκλήθηκε κατ' επανάληψη.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, ως κατ' εξοχήν κοινοβουλευτικό κίνημα, ως ομάδα ελεύθερων και αυτεξούσιων ανθρώπων μέσα στο Κοινοβούλιο, υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα του Βουλευτή να αποφασίζει επί της ουσίας και όχι για τον τύπο. Θέλουμε το καταστατικό εγγυημένο δικαίωμα της απεριόριστης ελευθερίας γνώμης που απολαμβάνουμε ως Βουλευτές Ανεξάρτητων Ελλήνων να ισχύει και για τους τριακόσιους Βουλευτές του Κοινο-

βουλίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε,

Γι' αυτό ζητούμε σήμερα από τον Πρόεδρο του Σώματος, για να μην αυτοκαταργήσει το αξίωμά του, να ασκήσει άμεσα τις θεσμικές εξουσίες που διαθέτει ως ανώτατος πολιτειακός παράγοντας και να θέσει τέλος στη σημερινή λειτουργία του Κοινοβουλίου ως επικυρωτικού μηχανισμού διεκπεραίωσης νομοθετημάτων, σταματώντας τον καταστροφικό κατήφορο προς ένα καθεστώς μόνιμης έκτακτης ανάγκης, τον οποίο έχει επιλέξει να ακολουθεί η συγκυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Χρυσοβελώνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το Β' ΕΠΑΛ Καρδίτσας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Μάρκου για τρία λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να διορθώσω τη συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ και να πω ότι η Δημοκρατική Αριστερά στον προϋπολογισμό ψήφισε «ΝΑΙ» και όχι «ΠΑΡΩΝ». Τουλάχιστον, να μην κοροϊδευόμαστε. Η Δημοκρατική Αριστερά στα εργασιακά ψήφισε «ΠΑΡΩΝ». Και είναι κάτι τελείως διαφορετικό το να ψηφίζεις «ΝΑΙ» σε ό,τι έχει να κάνει με τις δαπάνες του κράτους και να ψηφίζεις «ΠΑΡΩΝ» σε ό,τι έχει να κάνει με τα ωράρια εργασίας και τους κατώτατους μισθούς. Άλλωστε θα ήταν σαν να αναιρούσαμε τους ίδιους μας τους εαυτούς, όταν πριν τέσσερις μήνες είχαμε εκλογές.

Επί του νομοσχεδίου δεν έχω να συμπληρώσω κάτι στη δεύτερολογία μου. Ανέπτυξα τις ανησυχίες της Δημοκρατικής Αριστεράς όσον αφορά το νομοσχέδιο, οι οποίες σε μεγάλο βαθμό ταυτίζονται και με τις παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Συμφωνώ με τις πολύ χρήσιμες παρατηρήσεις του κ. Πανούση, ο οποίος μας έδωσε μια πλήρη εικόνα για το πολυδιάστατο φαινόμενο της σεξουαλικής παρενόχλησης. Πρέπει, πράγματι, να ανοίξει μια ουσιαστική συζήτηση για την ποινική αντιμετώπιση του θέματος αυτού στο άμεσο μέλλον.

Οι διευκρινίσεις που έδωσε ο κύριος Υπουργός για το πεδίο των δικαιούχων είναι θετικές.

Όσον αφορά το επίδομα μητρότητας, επαναλαμβάνω ότι πρέπει να διερευνηθεί σε όλους τους δικαιούχους με βάση την οδηγία. Πρέπει να διερευνηθεί, δηλαδή και με βάση τους συντρόφους συμβίωσης.

Εξίσου σημαντικό είναι να εκδοθεί όσο το δυνατόν πιο άμεσα η απαιτούμενη υπουργική απόφαση, παρ' όλο που αναγνωρίζουμε τις σοβαρές οικονομικές προεκτάσεις της χορήγησης επιδόματος.

Επειδή άκουσα αρκετούς συναδέλφους να διαμαρτύρονται για την ανάθεση της παρακολούθησης της εφαρμογής της οδηγίας στο Συνήγορο του Πολίτη, ας μην ξεχνάμε ότι ήδη είναι αρμόδιος για την παρακολούθηση της αρχής της ισότητας εν γένει. Καλός, όμως, θα ήταν να είχαμε και την άποψη του Συνηγόρου του Πολίτη για το κατά πόσο έχει την πρακτική δυνατότητα να αναλάβει και αυτή την αρμοδιότητα.

Όπως προείπα, υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε την κ. Μάρκου.

Το λόγο έχει ο κ. Επαμεινώνδας Μαριάς για τρία λεπτά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό που μου κάνει εντύπωση σε αυτήν την Αίθουσα είναι η διγλωσσία και η υποκρισία.

Αναφέρθηκα στην πρωτολογία μου σε κεντρικά θέματα, όπως είναι η ιστορία με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και το Eurogroup. Κάπου άκουσα ότι αυτά είναι –δήθεν– εκτός θέματος.

Ερωτώ: Αυτό το νομοθέτημα, το οποίο είναι εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς την κοινοτική πρέπει να μας προβληματίσει σε αυτή τη φάση, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση μετατρέπεται πλέον σε Ευρωπαϊκή Ένωση των δανειστών; Αυτό είναι το πρώτο ερώτημα.

Δεύτερον: αυτό το νομοθέτημα που παρέχει δικαιώματα στις γυναίκες και στους άντρες, έχει καμμία σχέση με το μνημόνιο, το οποίο καταργεί ό,τι κοινοτικό δίκαιο έχει εφαρμοστεί και που αυτό καλύπτεται από την τρόικα; Αυτά τα μέτρα, τα οποία λέτε –είναι σημαντικό ότι θα δίνουμε, ας πούμε, ένα επίδομα στις μητέρες– θα εφαρμοστούν; Έχετε ξεκαθαρίσει ότι αυτό δεν απορρίπτεται στο μνημόνιο 3; Αυτά για να μιλούμε πραγματικά.

Μιλάμε για δραστηριότητες αυτοαποσχολούμενων και αγροτών. Θα υπάρχει κάποια δραστηριότητα όσο ισχύει αυτή η ιστορία που λέγεται μνημόνιο και που έχει διαλύσει την οικονομία;

Όταν συζητάς ένα νομοσχέδιο –διότι, εσείς επιλέξατε να γίνει η συζήτηση και επί της αρχής και επί των άρθρων σε μία συνεδρίαση– οφείλεις να βάλεις το περιβάλλον μέσα, στο οποίο συζητείται αυτό το νομοσχέδιο. Και το περιβάλλον είναι συγκεκριμένο: Είναι οι μνημονιακές πολιτικές που εφαρμόζετε.

Σας ανέφερε η κ. Κόλλια την επίκαιρη ερώτηση, την οποία κατέθεσα για τις παραβιάσεις που έχει καταγράψει το Διεθνές Γραφείο Εργασίας από τη χώρα μας λόγω του μνημονίου σε βασικά συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Κι ελπίζω να έλθετε, κύριε Υπουργέ, να συζητήσουμε αυτήν την επίκαιρη ερώτηση, διότι, με ενημέρωσαν ότι στην επίκαιρη ερώτηση που έχω αύριο για τον Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Σταϊκούρα, δεν θα έλθει. Ο κ. Σταϊκούρας δεν ήλθε ούτε την Τρίτη και δεν θα έλθει ούτε την Πέμπτη. Ελπίζω ότι εσείς θα έλθετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Εγώ έρχομαι. Ελπίζω να το έχετε αντιληφθεί.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Είπα ελπίζω ότι θα έλθετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Υπουργέ, θα απαντήσετε αργότερα, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Εγώ έρχομαι και με το παραπάνω.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ και κύριε Πρόεδρε. Η Βουλή είναι Βουλή. Όταν, λοιπόν, σε επίπεδο νομοθεσίας η Κυβέρνηση περνάει ότι θέλει με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και στην ουσία καταργεί τη Βουλή, όταν στον κοινοβουλευτικό έλεγχο στα βασικά ζητήματα δεν έρχεται κανείς να απαντήσει, αντιλαμβάνεστε πλέον ότι αυτό απαξιώνει τη Βουλή.

Και επειδή μιλάμε -και μιλήσατε- περί Δημοκρατίας της Βαϊμάρης κ.λπ., σας λέω ότι το βασικό πρόβλημα από ένα σημείο και μετά στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης ήταν ότι προχωρούσε με αναγκαστικά διατάγματα. Και αυτό οδήγησε εκεί που οδήγησε.

Λοιπόν, μην οδηγείτε τη χώρα σ' αυτή την κατεύθυνση. Ελάτε εδώ να συζητήσουμε. Ολόκληρη αυτή τη βδομάδα μία συζήτηση έχουμε γι' αυτό το νομοσχέδιο. Τίποτε άλλο.

Άρα, λοιπόν, λέμε ότι εμείς στα ζητήματα αυτά θα σταθούμε με αποφασιστικότητα. Εξηγήσαμε γιατί στο Eurogroup δεν πέτυχε τίποτε η Κυβέρνηση και ο «καλός μαθητής» έναντι του Σόιμπλε, ο καθηγητής Οικονομικών ο Υπουργός των Οικονομικών κ. Στουρνάρας. Και τελικά ποιο είναι το αποτέλεσμα;

Επομένως, κύριε Πρόεδρε, εμείς παρά ταύτα εξηγήσαμε για ποιους λόγους θα ψηφίσουμε. Διατηρούμε την επιφύλαξη και ψηφίζουμε παρόντες στο άρθρο 6 και μόνο η ανάλυση που έγινε στο θέμα της σεξουαλικής παρενόχλησης που σε αυτή τη φάση, λόγω ανεργίας, έχει κορυφωθεί, καταδεικνύει που οδηγείται η χώρα μας από τις επιλογές του μνημονίου και του ενάμισι εκατομμυρίου ανέργων. Αυτό πρέπει να αναδείξουμε. Διότι κατά τα άλλα έχουμε ένα κενό ποικαμία που θεσμικά το διαμορφώσαμε αλλά δεν έχει περιεχόμενο. Διότι το περιεχόμενο που λέ-

γεται οικονομική δραστηριότητα, κοινωνική αλληλεγγύη, κοινωνικό κράτος, έχει καταργηθεί.

Αυτά τα σημεία θέλαμε να επισημάνουμε, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η συνάδελφος κ. Σταμπούλη έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Πιθανόν να κάνω και πολύ λιγότερο.

Θέλω απλά να επισημάνω στην παρατήρηση ότι η ισότητα υπάρχει μέσα στο κεφάλι μας, ότι ασφαλώς υπάρχει ολοκληρωτικά όταν υπάρχει και μέσα στο κεφάλι μας, αλλά μέσα στο κεφάλι μας δεν φυτρώνει χάρη σε κάποιο γονίδιο. Εμφυτεύεται ανάλογα με το τι συμβαίνει στο περιβάλλον μας και μάλιστα ανάλογα με το τι θεωρείται σωστό από αυτά που συμβαίνουν στο περιβάλλον μας και κατ' εξοχήν ορίζεται το σωστό στο περιβάλλον μας από τους νόμους που ψηφίζει αυτή εδώ η Βουλή.

Άρα, λοιπόν, είναι πάρα πολύ σημαντικό να ψηφίζονται νομοθετήματα που προάγουν την ισότητα έστω και σε επιμέρους τομείς, γιατί αυτό το πράγμα μπαίνει στα κεφάλια των συμπολιτών μας.

Με αυτή την έννοια, λοιπόν, επειδή έγινε πολύ μεγάλη αναφορά στη «Φροντίδα στο Σπίτι» που μετατρέπεται σε «κατ' οίκον φροντίδα ασφαλισμένου», η οποία χορηγείται με την προϋπόθεση ότι όχι μόνο ο ασφαλισμένος είναι άνω των εβδομήντα οκτώ ή πάσχει από σοβαρή αναπηρία 67%, αλλά και τα άτομα με τα οποία συμβιώνει και συγκατοικεί έχουν τα ίδια προβλήματα και υπάγονται στην ίδια κατηγορία, ας το μεταφράσουμε αυτό στην πραγματικότητα.

Με δεδομένο ότι συνήθως η σύζυγος είναι λίγα ή περισσότερα χρόνια νεότερη από το σύζυγο, σημαίνει ότι θα τον φροντίζει χωρίς «κατ' οίκον φροντίδα συνταξιούχου» μέχρι κι αυτή να γίνει εβδομήντα οκτώ χρονών, ας είναι εβδομήντα πέντε, ας είναι εβδομήντα έξι, ας είναι εβδομήντα επτά. Έτσι, λοιπόν, αυτή μαθαίνει ότι είναι δική της δουλειά, το μαθαίνει και η κόρη της, το μαθαίνει και η εγγονή της. Έφερα ένα παράδειγμα για το πώς περνάει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μπορεί να είναι και φυσική επιλογή αυτό.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Όχι, δεν είναι φυσική επιλογή, είναι νομική επιλογή να μην έχει τη δυνατότητα που είχε με το «Βοήθεια στο Σπίτι» αυτό το ζευγάρι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το να είναι μεγαλύτερος ο σύζυγος από τη σύζυγο; Είναι φυσική επιλογή.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Αναφέρομαι στο νομοθέτημα και στο τι μαθαίνει τους ανθρώπους το νομοθέτημα και αυτό δεν το θεωρώ καθόλου ασταίο, κύριε Πρόεδρε.

Από εκεί και πέρα βλέπουμε ότι λειτουργεί θετικά όταν έστω και μικρές, αλλά ουσιώδεις επισημάνσεις της Αντιπολίτευσης, όπως το να αντικατασταθεί η συναίνεση με την έγκριση, γίνονται αποδεκτές, αποδεσμεύουν δυνάμεις και δίνουν η δυνατότητα να προχωρούμε παραπέρα και αυτό δεν έχουμε παρά να το αξιολογήσουμε σαν θετικό.

Άρα ισχύουν αυτά που είπατε η εισηγήτριά μας. Υπερψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο και δηλώνουμε παρόντες και παρούσες στο άρθρο 6.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Δηλώνω κι εγώ, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ σοβαρό και δεν είχα καμμία διάθεση να πω τίποτα σε σχέση με την αντιμετώπιση των γυναικών και την ισότητα των φύλων.

Ο κ. Κυριακάκης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απλώς θέλω ένα λεπτό γιατί οι αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες της Συγκυβέρνησης επιμένουν να μας ρωτάνε γιατί στο άρθρο 6 δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ» και δεν το υπερψηφίζουμε και δεν καταλαβαίνουν, λένε, γιατί δεν μπορούμε να ψηφίζουμε κάτι χωρίς υποσημειώσεις κ.λπ..

Η απάντηση βρίσκεται –αφήστε αυτά που είπαμε εμείς– στην έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών του Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας της Βουλής, η οποία ειδικά για το άρθρο 6 αφιερώνει τέσσερις παρατηρήσεις, μία για κάθε παράγραφο του άρθρου 8 της αντίστοιχης ευρωπαϊκής οδηγίας και

είναι τέσσερις παράγραφοι. Είπαμε αναλυτικά τι λέει το καθένα και γιατί το σχέδιο νόμου είναι πίσω από αυτές τις τέσσερις παραγράφους του άρθρου 8, τη στιγμή που η ευρωπαϊκή οδηγία ορίζει ότι δεν μπορεί να είναι πίσω ένα σχέδιο νόμου όσον αφορά την ισότητα σχετικά με αυτό το ζήτημα και ότι από εκεί και πάνω μπορεί να έχει και ευνοϊκές διατάξεις. Εδώ όχι μόνο δεν βλέπουμε ευνοϊκότερες διατάξεις, αλλά βλέπουμε να ορίζονται και λιγότερα πράγματα.

Κύριε Υπουργέ, δεν θεωρούμε τυχαίο ότι μία λέξη, η λέξη «ικανό» στο επίδομα μητρότητας, έχει παραληφθεί. Η νομοτεχνική έκθεση αναλύει γιατί χρειάζεται.

Τέλος, είπατε ότι είναι μία δύσκολη οικονομική κατάσταση και ότι ανάλογα με την οικονομική κατάσταση της χώρας –θα είναι κριτήριο- θα δοθεί και αυτό το επίδομα. Ξέρετε, όμως, ότι η ευρωπαϊκή οδηγία –και η νομοτεχνική μελέτη- το επισημαίνει ότι προκύπτει υποχρέωση των κρατών-μελών να λάβουν εκείνα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να διασφαλιστεί ότι υφίστανται οι προϋποθέσεις παροχής του επιδόματος μητρότητας. Είναι σαν να μας λένε δηλαδή «κόψτε το λαιμό σας» –συγγνώμη για την έκφραση- «βρείτε το επίδομα μητρότητας, είναι σημαντικό».

Άρα, λοιπόν, εδώ το «μπορεί» που ειπώθηκε δεν είναι απλώς ότι ορίζεται μία υπουργική απόφαση και μπορεί να χορηγείται. Πρέπει να διασφαλιστεί ότι μπορούν να βρεθούν και τα χρήματα για το επίδομα μητρότητας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Δεν θα μακρολογήσω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Απλώς ως μέλος της Κυβέρνησης αισθάνομαι ότι πρέπει να κάνω ένα σχολιασμό του σχολιασμού πολλών συναδέλφων σχετικά με το «θεματάκι» της ημέρας σχεδόν με περιπαικτικό, με αρκετά ειρωνικό τόνο «γιατί δεν μας έχουν αποδεσμεύσει τη δόση, αφού περνούν οι ημέρες; Μάλλον μας δουλεύετε, μάλλον σας δούλεψαν».

Θα προσπαθήσω να βάλω κάποια πράγματα στη θέση τους. Θα ήθελα να πω ότι εκπλησσομαι πραγματικά από τη σπουδή συναδέλφων για το ζήτημα της δόσης, όταν με την κοινοβουλευτική συμπεριφορά και στάση τις προηγούμενες ημέρες απέδειξαν στην πράξη ότι στην ουσία δεν θέλουν να καταβληθεί αυτή η δόση, ψηφίζοντας εναντίον αυτών που τελικά πέρασαν με την κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Εσείς, κύριοι, δεν θέλατε μέχρι πριν από μερικές ημέρες να δοθεί η δόση, διότι με τη στάση σας αυτό δείξατε. Μην πείτε ότι δείξατε κάτι άλλο με τη στάση σας. Τώρα από πού και ως πού αυτό το ενδιαφέρον για τη δόση;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Γιατί είναι νόμος του κράτους πλέον και εσείς έπρεπε να πάρετε τα λεφτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Είναι νόμος του κράτους, μάλιστα. Και εσείς, για να γίνει αυτό νόμος του κράτους, ήσασταν απέναντι, όταν είχατε τη δυνατότητα επιλογής.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Είναι νόμος του κράτους, όμως, τώρα και σας καλούμε να εφαρμόσετε το νόμο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Μαριά, αφήστε τον Υπουργό να τελειώσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Δικαίωμά σας! Μην έρχεστε, όμως, τώρα με περίσσειμα ειρωνείας, να εγκალέσετε για το τι γίνεται με αυτήν τη δόση.

Εν πάση περιπτώσει, ξέρατε –ή θα έπρεπε να ξέρετε- και νομίζω ότι ο μέσος, όχι κοινοβουλευτικός άνδρας, αλλά ο μέσος άνδρας καταλαβαίνει ότι δεν είναι ένα ζήτημα ωρών να μπουν τα λεφτά, τα περίπου 40 δισεκατομμύρια, στο λογαριασμό μέχρι την άλλη μέρα. Έχει και διαδικασίες.

Αντιστρέφω το ερώτημά σας και σας ρωτώ πού θα βρισκόμασταν, άραγε, τώρα, σε έναν καλύτερο ή χειρότερο τόπο, αν δεν είχαν παρθεί αυτές οι αποφάσεις με το όποιο κόστος. Το αντιλαμβάνομαστε. Πού θα βρισκόμασταν τώρα; Κάπου καλύτερα; Δεν νομίζω.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ρωτήστε τον ελληνικό λαό που σας βλέπει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Μαριά, αφήστε τον Υπουργό να ολοκληρώσει. Αυτό που κάνετε δεν είναι σωστό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ξέρω πολύ καλά, κύριε συνάδελφε. Και εγώ από τον κόσμο έρχομαι και στον κόσμο κινούμαι και ανέλαβα το δικό μου μερίδιο ευθύνης.

Το τι θα γίνει θα φανεί στο χειροκρότημα, τελικά, αν θα μας αντέξει το σχοινί ή δεν θα μας αντέξει.

Όμως, σίγουρα κάνω την πολιτική εκτίμηση ότι θα είχαμε ήδη καταρρεύσει, αν δεν είχαν γίνει αυτά που έγιναν, αυτά που πέρασαν. Σήμερα θα ήμασταν μία χώρα που θα είχε ήδη καταρρεύσει, χωρίς δυνατότητα, πιθανότητα ή –εν πάση περιπτώσει- κάποια ελπίδα.

Ξέρετε πολύ καλά ότι τα ζητήματα εξελίσσονται από ώρα σε ώρα. Ξέρετε πολύ καλά ότι δεν είναι πολύ απλή υπόθεση. Ξέρετε –και ξέρουμε όλοι- ότι αυτήν τη στιγμή η ευθύνη είναι πλέον στο γήπεδο των εταίρων μας. Αυτοί τώρα πρέπει να αποδείξουν ότι μπορούν να κάνουν πράγματα για την Ελλάδα.

Η Ελλάδα απέδειξε ότι μπορεί να αναλάβει τις ευθύνες της και αυτό έγινε διότι η κοινοβουλευτική πλειοψηφία υπερψήφισε –με το κόστος, όπως σας είπα, αλλά και με τη γενναιότητα που επέδειξε- αυτό το πακέτο. Από εκεί και πέρα όλοι κρινόμαστε και όλοι ελπίζουμε ότι αυτή η δόση θα είναι η δόση που θα αλλάξει τους όρους του παιχνιδιού και θα κάνει τα πράγματα διαφορετικά.

Από εκεί και πέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού έκανα αυτό το σχολιασμό –δεν μπορούσα να μην τον κάνω- σχετικά με το νομοσχέδιο που καλούμαστε να ψηφίσουμε, κατανοώ και σέβομαι τις επιφυλάξεις σας. Άλλωστε να σας υπενθυμίσω ότι και οι νομοτεχνικές βελτιώσεις που έγιναν χθες, αν δεν κάνω λάθος, είναι συναδέλφων του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εύλογο ήταν, δικίο έχετε, καθώς άλλαξε η συγκεκριμένη γραμματική διατύπωση στα δύο άρθρα.

Όμως από εκεί και πέρα πάλι πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι εδώ ενσωματώνουμε μία κοινοτική οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο και τίποτε άλλο. Δεν μπορούμε να εισέλθουμε σε τόσο μεγάλο βάθος λεπτομέρειας για μία οδηγία.

Σας επαναλαμβάνω το εξής. Η Κοινότητα μας λέει «κάντε αυτό, κύριοι». Δεν είναι κανονισμός, είναι οδηγία. Μας λέει «κάντε αυτό όσον αφορά την υιοθέτηση αυτής της αρχής», εν προκειμένω αρχή ίσης μεταχείρισης ανδρών-γυναικών αυτοαπασχολούμενων σε αντιδιαστολή με την εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης ανδρών-γυναικών μισθωτών που έχει ήδη κυρωθεί με νόμο. Μας λένε: «Ενσωματώστε τη στο εσωτερικό σας δίκαιο. Πώς θα νομοθετήσετε ή θα ρυθμίσετε ή θα κανονίσετε ειδικές κανονιστικές ρυθμίσεις, ώστε αυτό να γίνει πράξη, είναι δικό σας θέμα. Εσείς αποφασίζετε. Θα το κάνετε με ΚΥΑ, με νέο νόμο, με εγκύκλιο, κ.λπ.; Είναι δικό σας θέμα». Αυτό μας λένε και αυτή είναι και η έννοια της οδηγίας σε αντιδιαστολή με τον Κανονισμό που είναι απόλυτα δεσμευτικός ως προς τη γραμματική του διατύπωση.

Ο Κανονισμός σού λέει είναι αυτό, «άλφα, βήτα, γάμα», υιοθετήσέ το στο Αστικό Δίκαιο υπό τη μορφή του «άλφα, βήτα, γάμα», χωρίς καμία παρέκκλιση. Εδώ απλά έρχονται και μας λένε «βρες εσύ τον τρόπο». Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι θα βρούμε τον τρόπο με την κοινή υπουργική απόφαση που θα εκδοθεί, η οποία θα κάνει λόγο για το ύψος του επιδόματος, για τον τρόπο χορήγησης, για τη διαδικασία χορήγησης, για τους φορείς χορήγησης και φυσικά για τα κριτήρια επιλογής.

Τα κριτήρια επιλογής σας είπα ότι δεν είναι πάρα πολύ συγκεκριμένα. Θα έλεγα ότι είναι περισσότερο τρία διαφορετικά συστήματα επιλογής. Εμείς καλούμεθα να διαλέξουμε ποιο θα είναι. Αυτά θα τα εξειδικεύσουμε στην κοινή υπουργική απόφαση. Εγώ μπορώ να δεσμευθώ εν προκειμένω ότι αυτή δεν θα αργήσει.

Όταν σας είπα να πιέσετε και εσείς, δεν σας το είπα για να αποποιηθώ των κυβερνητικών μου ευθυνών φυσικά. Σας είπα ότι έχετε και εσείς να διαδραματίσετε έναν ελεγκτικό ρόλο εδώ και αυτό μπορείτε να κάνετε, δεδομένου ότι όλοι συμφωνούμε. Συ-

ζητήσαμε για πέντε ώρες ένα νομοσχέδιο επί του οποίου όλοι συμφωνούν επί της αρχής. Μην ευτελίσουμε όμως τη συζήτηση στο επίπεδο μίας ακόμη παροχής, ενός ακόμη επιδόματος.

Αν θέλετε, για εμένα –μπορώ να σας πω αυτό και με αυτό θα κλείσω– το κοινωνικό μας κράτος οπωσδήποτε αντιμετωπίζει μεγάλη πίεση, το κοινωνικό μας κράτος οπωσδήποτε πρέπει να στηριχθεί με κάθε τρόπο. Άκουσα ότι το Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» καταργείται. Δεν καταργείται, κυρία συνάδελφε, απλά εξελίσσεται στο διάδοχο πρόγραμμά του, το «Κατ' οίκον φροντίδα συνταξιούχων».

Υπάρχουν ζητήματα γι' αυτό δεν αντιλέγω. Υπάρχουν ζητήματα όσον αφορά το πεδίο των δικαιούχων. Βεβαίως μπορούμε να το διευρύνουμε, το σκεφτόμαστε. Επίσης, σκεφτόμαστε το όριο ηλικίας να αυξηθεί και να δούμε πώς θα εντάξουμε τους ανασφάλιστους. Διότι ο συνταξιούχος είναι σε αντιδιαστολή τουλάχιστον σαν έννοια με τον ανασφάλιστο. Όλα αυτά τα ζητήματα υπάρχουν στο τραπέζι.

Έχω υποσχεθεί ήδη να γίνει μία συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων ειδικά γι' αυτό το θέμα και σύντομα θα είμαι σε θέση να την ανακοινώσω. Οπωσδήποτε όμως υπάρχουν θεσμοί που πρέπει να κρατηθούν και άλλοι που πρέπει να ενισχυθούν, προκειμένου αυτό το κοινωνικό κράτος να μπορέσει να αντέξει, να υψώσει αν θέλετε την ασπίδα προστασίας απέναντι σε μία πραγματική κατάσταση που επιβάλλει να αντιμετωπίσουμε περισσότερες ανάγκες με μέσα που σίγουρα δεν γίνονται περισσότερα. Αν το κάνουμε ορθολογικά, τότε θα μπορέσουμε να δώσουμε λύσεις.

Ας είναι, λοιπόν, η υιοθέτηση αυτής της κοινοτικής οδηγίας – και με την ειδική πρόβλεψη για τη θέσπιση ενός επιδόματος που εμείς θα καθορίσουμε– ένα μικρό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ όλους για τη συμβολή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων. Η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Παρών.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρών.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Δέχεστε στο σημείο αυτό να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο και στο σύνολό του;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την άσκηση αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/

ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010**Άρθρο 1
Σκοπός
(άρθρα 1 και 12 της Οδηγίας)**

1. Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010, (L 180/15.7.2010) προκειμένου να εξασφαλισθεί η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών που ασκούν αυτοτελή επαγγελματική απασχόληση ή συμβάλλουν στην άσκηση τέτοιας απασχόλησης.

2. Η εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, αφορά τις πτυχές εκείνες που δεν εμπίπτουν:

α) στις διατάξεις του ν. 3896/2010 (Α' 207) με τον οποίο προσαρμόστηκε η νομοθεσία στις Οδηγίες 2006/54/ΕΚ και 79/7/ΕΟΚ,

β) στις διατάξεις του π.δ. 1362/1981 (Α' 339) με το οποίο εναρμονίστηκε η νομοθεσία στην Οδηγία 79/7/ΕΟΚ.

3. Η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και στην παροχή αυτών εξακολουθεί να διέπεται από το ν. 3769/2009, με τις διατάξεις του οποίου προσαρμόστηκε η νομοθεσία στις απαιτήσεις της Οδηγίας 2004/113/ΕΚ.

**Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής-αντικείμενο
(άρθρο 2 της Οδηγίας)**

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται:

α) στους αυτοαπασχολούμενους εργαζόμενους, ήτοι σε όλα τα πρόσωπα που ασκούν επικερδή δραστηριότητα για λογαριασμό τους, υπό τους όρους που καθορίζουν οι ισχύουσες διατάξεις και το άρθρο 1 του παρόντος νόμου,

β) στους/στις συζύγους των αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων, στους/στις συντρόφους συμβίωσης των αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3719/2008 (Α' 241) και τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 3801/2009 (Α' 163), οι οποίοι δεν είναι μισθωτοί ή συνέταιροι στην επιχείρηση, στην οποία συμμετέχουν συνήθως, στις δραστηριότητες του αυτοαπασχολούμενου εργαζομένου και εκτελούν τα ίδια ή δευτερεύοντα καθήκοντα.

**Άρθρο 3
Ορισμοί
(άρθρο 3 της Οδηγίας)**

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «άμεση διάκριση»: όταν πρόσωπο υφίσταται, για λόγους φύλου, μεταχείριση λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν την οποία υφίσταται, υπέστη ή θα υφίστατο ένα άλλο πρόσωπο σε ανάλογη κατάσταση,

β) «έμμεση διάκριση»: όταν εκ πρώτης όψεως ουδέτερη διάταξη, κριτήριο ή πρακτική θέτει σε ιδιαίτερα μειονεκτική θέση τους εκπροσώπους του ενός φύλου σε σύγκριση με τους εκπροσώπους του άλλου φύλου, εκτός αν η εν λόγω διάταξη, κριτήριο ή πρακτική δικαιολογείται αντικειμενικώς από νόμιμο στόχο και τα μέσα για την επίτευξη του εν λόγω στόχου είναι πρόσφορα και αναγκαία,

γ) «παρενόχληση»: όταν εκδηλώνεται ανεπιθύμητη συμπεριφορά συνδεδεμένη με το φύλο ενός προσώπου, με σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας του εν λόγω στόχου είναι πρόσφορα και αναγκαία,

δ) «σεξουαλική παρενόχληση»: κάθε μορφή ανεπιθύμητης προφορικής, μη προφορικής ή φυσικής συμπεριφοράς με πράξεις γενετήσιου χαρακτήρα με σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας ενός προσώπου και ιδίως τη δημιουργία

εκφοβιστικού, εχθρικού, ταπεινωτικού, εξευτελιστικού ή επιθετικού περιβάλλοντος.

**Άρθρο 4
Αρχή της ίσης μεταχείρισης
(άρθρο 4 της Οδηγίας)**

1. Απαγορεύεται οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση διάκριση λόγω φύλου, στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, είτε άμεσα είτε έμμεσα, σε σχέση ιδίως με την οικογενειακή κατάσταση, ιδίως όσον αφορά τη σύσταση, την εγκατάσταση ή την επέκταση μίας επιχείρησης ή την έναρξη ή επέκταση κάθε άλλης μορφής αυτοτελούς επαγγελματικής δραστηριότητας.

2. Στους τομείς που καλύπτει η παράγραφος 1 η παρενόχληση και η σεξουαλική παρενόχληση θεωρούνται διάκριση λόγω φύλου και απαγορεύονται. Το γεγονός ότι ένα άτομο απορρίπτει ή ανέχεται τέτοιου είδους συμπεριφορά δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως βάση για τη λήψη απόφασης που επηρεάζει το εν λόγω άτομο.

3. Η εντολή και η ενθάρρυνση για την άσκηση άμεσων ή έμμεσων διακρίσεων λόγω φύλου, θεωρείται διάκριση.

**Άρθρο 5
Σύσταση εταιρείας
(άρθρο 6 της Οδηγίας)**

Με την επιφύλαξη των ειδικών όρων πρόσβασης σε ορισμένες δραστηριότητες που ισχύουν εξίσου και για τα δύο φύλα, απαγορεύονται οι όροι για τη σύσταση εταιρείας μεταξύ συζύγων ή μεταξύ συντρόφων συμβίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3719/2008 (Α' 241), να είναι πιο περιοριστικοί από τους όρους για τη σύσταση εταιρείας μεταξύ άλλων προσώπων.

**Άρθρο 6
Παροχές μητρότητας
(άρθρα 7 και 8 της Οδηγίας)**

1. Στις αυτοαπασχολούμενες εργαζόμενες γυναίκες μπορεί να χορηγείται επίδομα μητρότητας, το οποίο επιτρέπει την προσωρινή διακοπή του επαγγέλματός τους, λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 14 εβδομάδων.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας καθορίζονται ο φορέας, το ύψος, ο τρόπος και η διαδικασία χορήγησης του επιδόματος, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή της παραγράφου 1.

**Άρθρο 7
Προάσπιση των δικαιωμάτων και αποζημίωση
ή αποκατάσταση
(άρθρα 9 και 10 της Οδηγίας)**

1. Κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι ζημιώθηκε ή υπέστη απώλεια από την παραβίαση των διατάξεων του παρόντος νόμου για την αρχή της ίσης μεταχείρισης, ακόμη και αν η σχέση, στο πλαίσιο της οποίας εικάζεται ότι υπέστη μεταχείριση που ενέχει διάκριση, έχει λήξει, έχει δικαίωμα δικαστικής προστασίας, καθώς και δικαίωμα προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών αρχών μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και ο φορέας του άρθρου 8.

2. Νομικά πρόσωπα και ενώσεις προσώπων που δικαιολογούν σχετικό έννομο συμφέρον μπορούν, κατόπιν έγκρισης του θιγόμενου από παραβάσεις του παρόντος νόμου, να ασκούν στο όνομά του ή για την υπεράσπισή του προσφυγή ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών ή δικαστικών αρχών, ως και να παρεμβαίνουν προς υπεράσπισή του.

3. Όταν ένα πρόσωπο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου ισχυρίζεται ότι υφίσταται μεταχείριση που ενέχει διάκριση λόγω φύλου σύμφωνα με τα άρθρα 2, 3, 4 και 5 του παρόντος, και επικαλείται, ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής, γεγονότα ή στοιχεία από τα οποία πιθανολογείται άμεση ή έμμεση διάκριση λόγω φύλου ή ότι εκδηλώθηκε εις βάρος του σεξουαλική ή άλλη παρενόχληση κατά την έννοια του

παρόντος νόμου, ο καθού φέρει το βάρος να αποδείξει στο δικαστήριο ή σε άλλη αρμόδια αρχή, ότι δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών. Η ανωτέρω ρύθμιση δεν ισχύει στην ποινική διαδικασία.

4. Η παράγραφος 3 ισχύει και σε κάθε διαδικασία που κινείται βάσει των παραγράφων 1 και 2. Η ρύθμιση αυτή δεν ισχύει στην ποινική διαδικασία.

5. Η παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου γεννά, εκτός των άλλων, αξίωση προς πλήρη αποζημίωση του θιγόμενου και αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης.

6. Όποιος τελεί την πράξη της σεξουαλικής παρενόχλησης σύμφωνα με την περίπτωση δ' του άρθρου 3 και στο πλαίσιο του παρόντος νόμου δώκεται κατ' έγκληση βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 337 του Ποινικού Κώδικα και τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο αυτό.

Άρθρο 8

Φορείς για την εφαρμογή του παρόντος (άρθρο 11 της Οδηγίας)

1.α. Φορέας παρακολούθησης της τήρησης, της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών κατά την εφαρμογή του παρόντος νόμου ορίζεται ο Συνήγορος του Πολίτη.

β. Ο Συνήγορος του Πολίτη είναι επιφορτισμένος με την προώθηση, την ανάλυση, την παρακολούθηση και την υποστήριξη της ίσης μεταχείρισης των προσώπων χωρίς διακρίσεις λόγω φύλου. Κάθε πρόσωπο που θεωρεί ότι ζημιώνεται από τη μη τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, κατά τους ορισμούς του παρόντος νόμου, δύναται να απευθύνεται στον Συνήγορο του Πολίτη.

2. Η δημόσια αρχή που δέχεται καταγγελίες ή πληροφορίες οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, υποχρεούται να τις διαβιβάζει στον Συνήγορο του Πολίτη.

3. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος νόμου, ο Συνήγορος του Πολίτη διεξάγει έρευνα και διαμεσολαβεί με κάθε πρόσφορο τρόπο για την άρση της προσβολής της ίσης μεταχείρισης. Εφόσον η διαμεσολάβηση προς άρση της προσβολής δεν επιφέρει ικανοποιητικά αποτελέσματα, το τελικό πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη διαβιβάζεται στην καθ' ύλην αρμόδια αρχή, προκειμένου να επιβληθούν κυρώσεις ή και να κινηθεί η πειθαρχική διαδικασία. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον φορέα σχετικά.

4. Όταν ο Συνήγορος του Πολίτη ενεργεί ως φορέας για την παρακολούθηση και προώθηση της εφαρμογής της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, επιλαμβάνεται υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων, δικαστικών ή εισαγγελικών αρχών, έως τη διεξαγωγή της πρώτης συζήτησης στο ακροατήριο ή την άσκηση ποινικής δίωξης ή έως ότου το αρμόδιο δικαστήριο ή η αρμόδια δικαστική αρχή αποφανθεί επί αιτήσεως παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

5. Στο πλαίσιο της κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου αποστολής του και πέραν των λοιπών αρμοδιοτήτων του, ο Συνήγορος του Πολίτη:

α) παρέχει συνδρομή προς τα θύματα διακρίσεων λόγω φύλου με διαμεσολάβηση για την αποκατάσταση της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών. Αν η διαμεσολάβηση δεν επιφέρει ικανοποιητικά αποτελέσματα, ο Συνήγορος του Πολίτη διαβιβάζει το πόρισμά του στην καθ' ύλην αρμόδια αρχή για την άσκηση της πειθαρχικής ή και κυρωτικής αρμοδιότητας, ο οποίος οφείλει να ενημερώσει περί αυτού τον Συνήγορο του Πολίτη,

β) διενεργεί έρευνα,

γ) δημοσιεύει ειδικές εκθέσεις για την εφαρμογή των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών αυτοαποσχολούμενων, οι οποίες περιλαμβάνουν και εισηγήσεις για τη λήψη μέτρων με σκοπό την εξάλειψη των διακρίσεων λόγω φύλου. Οι εκθέσεις αυτές κοινοποιούνται στο Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και στη Γενική Γραμ-

ματεία Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εσωτερικών,

δ) διατυπώνει γνώμη, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν ερωτήματος άλλης δημόσιας αρχής, ως προς την ερμηνεία διατάξεων του παρόντος νόμου,

ε) ανταλλάσσει πληροφορίες με ομόλογους φορείς των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με αρμόδιους ευρωπαϊκούς οργανισμούς, όπως το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων που έχει συσταθεί με τον Κανονισμό (ΕΚ) 1922/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ L 403) και

στ) συνεργάζεται με τη Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εσωτερικών, το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, τους κοινωνικούς εταίρους, τις επιχειρήσεις και τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις προς ενημέρωση και διάδοση των καλών πρακτικών ίσης μεταχείρισης και ίσων ευκαιριών για άνδρες και γυναίκες αυτοαποσχολούμενους και για τη διοργάνωση σχετικών επιμορφωτικών εκδηλώσεων.

6. Για την παρακολούθηση της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, κατά την παράγραφο 1, ο Συνήγορος του Πολίτη μπορεί να ζητεί, με ειδικά αιτιολογημένο έγγραφό του, από ιδιώτη που κατονομάζεται στην αναφορά, έγγραφο ή άλλα στοιχεία για την υπόθεση. Τα στοιχεία αυτά παρέχονται εφόσον δεν παραβιάζεται η νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ο Συνήγορος του Πολίτη υποχρεούται να διασφαλίζει το προσωπικό και επαγγελματικό απόρρητο των ιδιωτών και να μην δημοσιοποιεί στοιχεία που μπορεί να καταστήσουν δυνατό τον προσδιορισμό τους. Αν ο ιδιώτης αρνείται να παράσχει τα παραπάνω στοιχεία, ο Συνήγορος του Πολίτη μπορεί να ζητήσει τη συνδρομή δημόσιας υπηρεσίας ή επαγγελματικού συλλόγου κατά περίπτωση, καθώς και της εισαγγελικής αρχής.

Άρθρο 9

Διάδοση πληροφοριών και εκθέσεις (άρθρα 13 και 15 της Οδηγίας)

1. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στο πλαίσιο της αποστολής της για τη διεξαγωγή κοινωνικού διαλόγου για τη γενική πολιτική της χώρας και ειδικότερα για θέματα κοινωνικής πολιτικής, σύμφωνα και με το άρθρο 18 του ν. 3304/2005 (Α'16), ενθαρρύνει το διάλογο με τις οργανώσεις - μέλη της, με σκοπό την ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και ενεργό συμμετοχή τους στην προώθηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, σύμφωνα με το σκοπό και τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων (ΓΓΠΦ) σε συνεργασία με τους ενδιαφερόμενους φορείς, κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της Οδηγίας 2010/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.28' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 22 Νοεμβρίου και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

